

آثارات و انتگاه تهران

۱۱۴۰

جای دوم

المدخل التعليمی

محمد زکریای رازی

با همتام

دکتر هنریوس حسنعلی شبیانی

Tehran University

Publications

No. 1140

**AR-RAZI'S
AL-MADKHAL AT-TALIMI
OR
INSTRUCTIVE INTRODUCTION**

**RESEARCH AND TRANSLATION
IN FARSI**

By

DR. ING. H. A. SHEYBANY

1992

بازهتمام دکتور مهندس حسنعلی شیبانی
الهدی خل التعلمی

از تأثیرات دانشگاه تهران
به چاپ دوم

۵۱

۵۹۴۸۱

کنگره بین‌المللی تاریخ پزشکی در اسلام و ایران
به مناسبت آغاز دوازدهمین قرن وفات رازی

الحدل لـ تعلیمی

یا راهنمای آموزش صنعت کیمیا

از

محمد زکریای رازی

بامقدمه‌ای

درباره کتابهای کیمیائی رازی

با همای

(دکتر در علم شیمی)

اٽشارات دانشگاه تهران

شماره انتشار ۱۴۴۰

۳۲۳۵

شماره مسلسل ۳۷۷

ناشر : مؤسسه انتشارات و چاپ دانشگاه تهران

تیرماه ۲۰۰۰ نسخه

تاریخ انتشار : مهرماه ۱۳۷۱

چاپ و صحافی : چاپخانه مؤسسه انتشارات و چاپ دانشگاه تهران

مسئولیت صحت مطالب کتاب با مترجم است

کلیه حقوق برای دانشگاه تهران محفوظ است

قیمت: ۷۰۰ ریال

دانشگاه خوب یک ملت اسعاد می‌نماید

«امینی مدرس هر زیره شریف»

فهرست مفردات

صفحه

تاریخچه مختصر رازی شناسی بقلم دکتر محمود نجم‌آبادی معلم، دانشگاه
و سرپرست بخش تحقیقات تاریخی طبی و بهداشتی دانشکده بهداشت تهران پنج

۱	پیش گفتار
۲	گفتار نخست : فهرست کتابها و رساله‌های رازی
۲۳	گفتار دوم : کتابهای کیمیائی موجود و ترجمه آنها
۶۰	گفتار سوم : کتاب سدخل التعلیمی
۹۳	گفتار چهارم : اهیت ابویکر محمد پسر زکریای رازی در علم شیمی
۱۱۰	گفتار پنجم : سرچشمه دانش رازی در صنعت کیمیا
۱۳۷	ذیل
۱۴۱	فهرست‌ها
۱۴۸	مأخذ و منابع

بنام خداوند بخشایندۀ مهر با

مقدمه

کتاب حاضر که از نظر خوانندگان محترم میگذرد ، یکی از مؤلفات بسیار ارزنده ابویکرم محمد پسر زکریا رازی پزشک و شیمی دان و فیلسوف نامدار ایران است. آنانکه این نابغه بزرگ ایرانی را میشناسند، بخوبی میدانند که رازی را باید از جنبه های مختلف مورد مطالعه قرارداد ، منتهی جانب پزشکی و شیمی وی بر سایر جنبه هایش رجحان دارد. رازی نه فقط در رشته پزشکی استادی بی نظیر محسوب میشود، بلکه در قسمت شیمی نیز بمناسب آنکه یادگارهای پر ارجح خود بیان گذارده اند دانشمندی عالیقدر بشمار میرود. تحقیقات و تبعات واکنشات رازی در علم شیمی بسیار مهم و ارجمند است. وی کاشف بسیاری از مواد شیمیائی درجهان علم میباشد.

انگیزه توجه دانشمندان قدیم به علم شیمی که نتیجه آن کشف سواد و استعمالات شیمیائی میباشد، جهت رسیدن به دوماده بود. یکی اکسیراعظم یا (الاکسیر) است که بزبان فرانسوی آنرا (Elixir) گویند که در تبدیل پیری بجوانی مؤثر شناخته شده بود و دیگری حجر الفلسفی یا حجر الفلاسفه (Pierre philosophale) میباشد که عامل مؤثری در تبدیل فلزات بطلاء محسوب میشده است. رازی نیز مانند عده ای از دانشمندان علم شیمی در جستجوی پیدا کردن هردو ماده بوده ، منتهی چون ابتدای عمر به کیمیا گری پرداخته توانسته است مواد چندی را کشف نماید.

کشف الکل و جوهر گوگرد بطن قوی از اکتشافات رازی است و همانطور که میدانیم این دوماده تاچه اندازه در صنعت نقش مهمنی را ایفاء نموده اند. رازی با الکل محلولها و معجونها و بسیاری استعمالات شیمیائی دیگرساخته و با جوهر گوگرد (یا ام الصنایع) راه را برای طالبان تحقیق در علم شیمی هموار کرده است.

بحث درباره مقام رازی در علم شیمی بسیار مفصل و شرح آن در این مقدمه جایز نیست، ولی کاملاً بجاست که در این باب تحقیق و بررسی بیشتری مبذول گردد.

شناسائی مقام رازی از جنبه‌های مختلف از قدیم مطعم نظر علماء و دانشمندان و صاحبان تراجم احوال مانند ابن جلجل اندلسی مؤلف «طبقات الاطباء» و ابن النديم صاحب کتاب «الفهرست» و ابن الققاطی صاحب کتاب «تاریخ الحکما» و ابن ابی اصیبیعه صاحب کتاب «عيون الانباء فی طبقات الاطباء» و ابن خلکان صاحب کتاب «وفیات الاعیان و انباء ابناء الزمان» و ابن خلدون در مقدمه معروف خود بوده است. عده دیگر نیز در مورد معرفی و شناسائی مقام رازی خدماتی انجام داده‌اند که اگر بخواهیم بشرح خدمات تمام آنها پیردازیم مطلب به درازا کشد.

اولین دانشمندی که فهرستی از کتابهای دانشمند قبل از خود بر شنیه تحریر درآورده ابو ریحان بیرونی است. وی رساله‌ای درباره مؤلفات و مصنفات رازی نوشته و در آن از رازی بسیار تجلیل نموده است. تجلیلی که ابو ریحان از رازی نموده میرساند که رازی تا چه پایه مورد توجه دانشمندی مانند ابو ریحان بوده است.

غیر از دانشمندان و سورخان مشرق زمین در مغرب زمین نیز شرح حال و مقام علمی رازی بسیار تشریح گردیده و شاهکارهای وی را در فنون مختلفه متذکر گردیده‌اند. شهرت رازی در مشرق زمین در حیات خود و پس از فوت شیخ زبان زد خاص و عام بوده، اما در اروپا از سال ۱۴۸۴ میلادی مطابق با سال ۸۸۹ هجری قمری شروع گردیده و دنباله آن تا قرون معاصر ادامه داشته است.

از میان دانشمندان اروپائی معاصر دو نفر درباره رازی و شناساندن وی بعالمهان حقی عظیم دارند و آن دو بترتیب تاریخ عبارتند از یولیوس روسکا (Julius Ruska) که تقریباً تمام کتابها و رسالات شیعیانی رازی را مورد مطالعه و تحقیق و تشریح قرارداده است. دیگری دوست و مصاحب وی پاول کراوس (Paul Kraus) می‌باشد.

از این دو نفر گذشته پرسنور ادوارد براون در کتاب «طب اسلامی» نیز شرحی کم نظیر درباره شناسائی رازی در پژوهشی بر شنیه تحریر درآورده است.

درایران جنبش تحقیق درباره رازی از سی واند سال قبل تا کنون ادامه دارد، که عده‌ای ازدانشمندان کشورما در آن دخالت تمام داشته‌اند که در میان آنان مرحومان علامه محمد قزوینی و عباس اقبال آشتیانی مساعی جمیله بکار برده‌اند و هردو از پیش تازان تحقیق درباره مقام رازی میباشند و از معاصرین آقایان سید محمد محبی طباطبائی و دکتر محمود نجم‌آبادی میباشند که در این راه خدمتی شایسته انجام داده‌اند.

آقای دکتر محمود نجم‌آبادی معلم تاریخ و علم الاحق پژوهشکی که قریب سی واند سال است درباب مقام علمی رازی خدمت مینمایند ویش ازده کتاب و رساله درباره رازی بزبانهای فارسی و فرانسوی تألیف و ترجمه نموده و با عشقی کم نظیر در احیاء نام رازی کوشنا بوده‌اند که مورد تقدیر و تحسین است. بعلاوه در جشن یکهزار و صد میان سال تولد آن دانشمند که دردانشگاه تهران بسال ۳۴ خورشیدی برقرار گردید عده‌ای از محققان ایرانی برای شناساندن مقام علمی و طبی رازی رسالاتی تألیف و ترجمه نموده‌اند. منجمله همکار دانشمند آقای دکتر محمود نجم‌آبادی دو اثر بسیار ارزنده از رازی یکی بنام «امثلة من قصص المرضي و حكايات لتألیف النواود» که شامل سی و سه حکایات طبی بالیمنی و در کتاب حاوی رازی آمده و کتاب «آبله و سرخک» وی را ترجمه و باحوسی و ملحقات و تعلیقات محققانه در دسترس طالبان قرارداده و از طرف دانشگاه تهران بجای رسیده است.

آقای دکتر مهدی محقق نیز کتاب «سیرت فلسفی» رازی را که سابقاً مرحوم علامه عباس اقبال آنرا ترجمه کرده بود با مقدمه و حواشی لازم از طرف یونسکو چاپ و منتشر نموده‌اند.

تحقیق و تئییع درباره رساله «مدخل التعلیمی» رازی را که کتاب آن اکنون بزیور طبع آراسته شده است، نتیجه تبعات و تحقیقات بسیار فاضلانه آقای مهندس حسنعلی شیبانی (دکتر در علم شیمی) و دانشیار سابق پلی تکنیک تهران میباشد. آقای مهندس شیبانی با عشق و علاقه زائده‌الوصف کتاب مدخل التعلیمی رازی

را از روی چند نسخه تهیه نموده و تعلیقات و حواشی برآن افزوده‌اند.
ایشان در این کتاب معادلهای شیمیائی و اصطلاحات و عملیات شیمیائی را زی را با
فرمولها و موازین علمی کنونی تطبیق و تصویرها و عکس‌های چاپی برآن اضافه نموده‌اند.
زحمات آقای مهندس شیبانی در تنظیم این کتاب نفیس شایان تقدیر و تحسین
فراوان است. توفیق ایشان را در این خدمت بزرگ علمی از خداوند متعال خواستارم
و مطالعه آن را به طالبان علم و دانشجویان علاقمند برشته شیمی که دلی پر شور
و سری پرسوک دارند توصیه مینماید.

تهران - مهر ماه ۱۳۴۶

دکتر جهانشاه صالح

تاریخچه مختصر رازی‌شناسی

و دیاچه‌ای بر کتاب مدخل التعلیمی

قبل از آنکه بر کتاب مدخل التعلیمی رازی و کوشش آقای مهندس حسنعلی شیبانی درباره این کتاب بپردازم، لازم دانستم تاریخچه مختصری از نهضت مربوط به شناسائی مقام طبی و علمی رازی جهت خوانندگان گرامی این کتاب بنگارم.

اول دفعه که این جانب بانام رازی روپردازی شد، استفاده از کتاب چهارمقاله عروضی سمرقندي و حواشی بسيار فاضلانه مرحوم علامه محمد قزويني و مقاله‌اي بود که شادروان علامه اقبال در مجله تعلمی و تربیت تحریر نموده بودند. اين استفادات در سالهای قبل از ۱۳۰۰ خورشیدی بود که در دارالملعین مرکزی شاگرد مدرسه متoste بودم. در آن دوران مرحوم اقبال استاد دارالملعین مرکزی بود و با کوشش و جد شادروان ميرزا ابوالحسن خان فروغى که گروهي از دانشمندان زمان را برای تدریس در دارالملعین جمع آوري نموده بود، تشریك مساعي کم نظير می نمود. بعدها براثر ورود به دانشکده پزشکي و تماس بانام اطباء و دانشمندان و مكتشفين مغرب زمين، برآن شدم که در پي تحقیق مقام علمي و طبی رازی برآیم.

در فاصله سالهای ۱۳۰۸ تا ۱۳۰۰ (که سال فراغت از تحصیل این جانب از دانشکده پزشکي بود) این انگيزه پيوسته مرا مشغول میداشت و هرجا که نامي از رازی و يار ساله‌اي از وی ميديدم با منتهای ولع بجمع آوري آن می برداختم.

بسال ۱۳۱۳ خورشیدی که بيمارستان رازی از طرف اداره صحیه کل مملکتی افتتاح یافت، مأموریت یافتم شرحی درباره شرح حال و مقام رازی تهیه نمایم. اين خطابه توسط رئيس وقت بيمارستان (آقای دکتر عباس ادهم اعلم الملک) قرائت گردید.

از آن پس هماره در صدد تحقیق درباره مقام علمی رازی بوده‌ام و در سال ۱۳۱۵ به ترجمه کتاب «سیرة الفلسفیه» رازی بقلم شادروان علامه عباس اقبال دسترسی یافتم. در خلال مطالعه این اثر نفیس دریافتمن که رازی را نظرات بسیار معتبر در علوم و فلسفه است.

از سال ۱۳۱۸ تا سال ۱۳۲۴ که در ییمارستان رازی طبیب بودم، تا آنجا که برایم مقدور بود درباره شرح حال و مقام علمی رازی (مخصوصاً مقام طبی وی) به جمع آوری استاد و مدارک مربوط به وی مشغول گشتم. در این مدت از آثار و مؤلفات شادروانان یولیوس-روسکا و پاول کراوس (Paul KRAUS) و (Julius RUSKA) و دکتر ماکس میرهوف (Dr. Max MEYERHOF) و ارشاد شادروان علامه میرزا طاهر تنکابنی و شادروان دکتر قاسم غنی رحمة الله عليهم و ارتباط با مجتمع علمی جهان استفادات کامل نمودم. بسال ۱۳۲۸ خورشیدی اولین تألیف خود را درباره رازی تحت عنوان «شرح حال و مقام علمی محمد زکریای رازی» بچاپ رساندم.

قضايا را همکار مأسوف علیه دکتر قاسم غنی درباره کتاب تأثیفی این جانب باشادروان پاول کراوس و دکتر ماکس میرهوف صحبت نمودند که بلا فاصله از طرف هر دو داشمند نامه‌ای برای این جانب مبنی بر ارسال کتاب تأثیفی این جانب و عکس برداری از کتاب «شکوه رازی بر جالینوس» و سایر آثاری که از استاد رازی در کتابخانه های ایران موجود بود رسید.

بلادرنگ این مسئول را اجابت نمودم و از کتابخانه های کشور مخصوصاً کتابخانه ملی ملک (آقای حاج حسین آقاملک) و مرحوم علامه میرزا طاهر تنکابنی عکسبرداریهای چندی نموده برایشان فرستادم. شادروان پاول کراوس نامه‌ای جهت این جانب مرقوم داشتند و در آن نامه متذکر گردیدند که در کتاب تأثیفی این جانب اطلاعات جامع از آثار رازی در کتابخانه های ایران بنحو کامل آمده است. مرحوم کراوس بجای این خدمت کتاب «آثار فلسفیه رازی» را که مشتمل بریازده کتاب و رساله (کتاب الطبع الروحاني، کتاب السیرة الفلسفیه، مقالة فیما بعد الطبيعة، مقالة فی امارات الاقبال والدولة،

من کتاب اللذة، من کتاب العلم الالهي، القول فی القدماء الخمسه، القول فی الهیولی، القول فی الزمان والمكان، القول فی النفس، المناظرات بین ابی حاتم الرازی وابی بکر الرازی) میباشد و بسال ۱۹۳۹ میلادی بشماره ۲۲ در دانشگاه فواداول و در قاهره بچاپ رسیله با نضمایم «شرح اسماء العقار» تأليف شیخ الرئیس ابو عمران موسی بن عبید الله الاسرائیلی قرطبی که بهمث مرحوم دکتر ماکس میرهوف چاپ قاهره. ۱۹۴ میلادی بارساله معروف بیرونی درباره مؤلفات و شرح حال رازی بنام «رساله للبیرونی لفهرست کتب محمد بن زکریاء الرازی» و چند شماره از مجله معروف Isis و Osiris که درباره رازی مقالات بسیار سودمند داشت برایم فرستادند. ضمن این کتاب‌ها و رسالات شماره از مجله‌ای Osiris که مخصوص شرح حال و خدمات یولیوس روسکا بود دیدم. آنوقت دریافتیم که در دنیا دانشمندان مغرب زمین درباره رازی چه خدماتی انجام داده‌اند. گرچه ابتدا از دیدن اینهمه تحقیقات راجع به رازی متوجه گردیدم ولی بسیار رشک بردم که چرا در مشرق زمین تا این پایه تحقیق بعمل نیامده است. لذا از آن تاریخ تا کنون که مهرماه ۱۴۰۳ است و قریب سی سال می‌گذرد (اگر از سال ۱۳۱۳ خورشیدی بحساب بیاورم سی و اندرسال است) دائمًا با آثار و مؤلفات رازی سروکار داشتم و هرجا نامی از وی میدیدم یا می‌شنیدم و یا آنکه تأليفی از او سراغ می‌نمودم چه خطی و چه چاپی به روی سیله‌ای که ممکن بود نسخه‌ای تهیه می‌نمودم. بسال ۱۳۳۹ خورشیدی کتابی بنام «مؤلفات و مصنفات ابویکر محمد بن زکریاء رازی» منتشر نمودم که در آن جمیع آثار منصوص و منسوب به رازی تا آن زمان راه رچه مقدور و میسر بود با تصاویری چند از کتب خطی موجود در ایران منتشر نمودم (شماره ۵۰۰ انتشارات دانشگاه).

در دنباله تأليف مذکور در فوق (همچنین قبل از آن) رسالات و مقالات متعددی درباره آثار و مؤلفات و خدمات رازی به طب و شیمی و سایر فنون را مکرر در مجلات طبی کشور و مجله جهان پزشکی (که مدیریت آنرا عهده دار بودم) و مجلات خارجی از سال ۱۳۱۹ خورشیدی الی زمانناهذا بزبانهای پارسی و فرانسوی نوشته‌ام، که امیدوارم جزئی

از خدمت و دین خود را به استاد رازی انجام داده باشم .

من طی این مدت از بسیاری از مأخذ تاریخی و کتب تاریخ طب و اطباء و حکماء تألیف دانشمندان مشرق و مغرب زمین استفاداتی کردم که اگر بخواهم بذکر جمیع منابع و مأخذ و تراجم احوال پیردازم مطلب بدرازآ کشد ، مضافاً بدانکه اکنون که سال ۱۳۴۶ شمسی است قریب بیست سال امst که باداشتن عضویت دائمی انجمن بین‌المللی تاریخ طب و قریب هفت سال تدریس تاریخ طب و علم الاحلاق پژوهشکی دردانشکده های پزشکی وبهداشت در اغلب کنگره‌های بین‌المللی و مجامع تاریخ طب شرکت نموده و توفیق یافته‌ام که خدمات پزشکان نامدار ایران مخصوصاً رازی و ابن‌سینا را ب نحوی از انحصار طی سخن رانیهای متعدد منتذکر شوم .

این بود مختصری از آنچه که در این مدت سی واند سال توانسته‌ام خدمت بسیار مختصری را در باب اعتلاء نام پزشکان نامدار ایرانی خصوصاً رازی انجام دهم و امیداست مقبول طبع دانشمندان و دانش‌پژوهان بخصوص دانشجویان و طلاب طب و فنون وابسته بدان افتد .

در سه‌سال قبل نامه‌ای از آقای مهندس حسنعلی شیبانی (دکتر در علم شیمی) دانشیار سابق دانشکده صنعتی (پلی‌تکنیک) دریافت داشتم که بر کتاب تأثیفی «فهرست مؤلفات و مصنفات رازی» این جانب ایراداتی گرفته بودند . من نامه‌آقای دکتر شیبانی را بدقت مطالعه و ایرادها را بخوبی بررسی کردم . بر من معلوم شد که بعضی از ایراد‌های ایشان بر کتاب تأثیفی این جانب در مورد کتب کیمیاوی رازی صحیح است . در پاسخ ایشان مراتب را با تشکر از دقت و مطالعه کم نظری که ایشان در کتاب این جانب نموده بودند ، صریحاً نوشتم . سپس براین جانب معلوم گردید که آقای مهندس حسنعلی شیبانی مدتی است درباره کتابها و اعمال و نظرات و تجارب کیمیاوی رازی مشغول مطالعه‌می باشند . آنگاه بسال ۱۳۴۵ خورشیدی که توفیق رفیق شد و برای حضور در بیستمین کنگره بین‌المللی تاریخ طب در آلمان عازم برلین غربی بودم ، در شهر دوسلدرف با ایشان اتفاق ملاقات افتاد . در اوین برخورده با ایشان

کتاب «مدخل‌التعلیمی» رازی را که اکنون خوانندگان گرامی آنرا ملاحظه می‌نمایند، به بندۀ ارائه دادند. طی مدتیکه در آلمان بودم کتاب را مطالعه دقیق نمودم و دریافتمن که ایشان رحمت فوق العاده برای تألیف کتاب متوجه گردیده و از جمیع منابع و مأخذ و اسناد مربوط به کتاب «مدخل‌التعلیمی» تحقیقات کم نظری نموده والحق از عهده این امر بخوبی برآمده و چون ایشان دکتر در علم شیمی میباشند و شایستگی واستحقاق و اهلیت در علم شیمی دارند، بسیار محققانه درباره علوم کیمیا وی استاد رازی در این کتاب رحمت کشیده‌اند. بعد ایشان نامه‌ای به دانشگاه تهران نوشته‌ند و این جانب از جناب آقای دکتر جهانشاه صالح ریاست معظم دانشگاه و دانشکده پزشکی و انجمن ایرانی تاریخ علوم و طب درخواست نمودم که نسبت به چاپ کتاب دستور صادر فرمایند و چون موضوع به انجمن تألیف ترجمه محول گردید، استادی مدحترم کتاب را واجد اهمیت علمی دانسته طبع آن را در سلسله انتشارات دانشگاه مورد تصویب قرار دادند.

برای من موجب خوشبختی است که کتاب «مدخل‌التعلیمی» را بادقت و علاوه خوانده و بعلاوه کفايت و مراقبت چاپ آن را طبق تمايل آقای دکتر شیبانی عهده‌دار بودم و اکنون پس از سی و اند سال خدمت معتقد‌نمودم اگر مقرر شود روزی تحقیق بیشتری در آثار رازی بعمل آید باید یک کتاب و آثار منصوص و منسوب به استاد رازی توسط هیئتی مرکب از اطباء و ادباء و دانشمندان علوم و عشاق خدمت به سرزمین و خدمات پیشینیان به تمدن امروزی تشکیل گردد، تا بتوان از عهده این امر خطیر برأمد.

برای این منظور عرض می‌شود اکنون که اتحادیه ایران شناسان تأسیس یافته و عدهٔ معتبرانه از دانشمندان ایرانی و غیر ایرانی مشغول تحقیق و تتبع درباره‌شناسائی تمدن و آثار کشور ما (Iranologie) میباشند، حقاً باید بهم اطباء و دانشمندان علوم و طالبین خدمت به علوم و طب ایران شعبه‌ای بنام «رازی‌شناسی» تأسیس گردد تا حق مطلب درباره رازی ادا شود.

حال ببینیم کتاب «مدخل التعلیمی» رازی که آقای دکتر شیبانی آنرا جمع آوری نموده با توضیح و تشریح و ملحوظات و حواشی منضم بدان چیست؟ لذامیگوییم:

باید این کتاب را خواند تا برخواننده معلوم گردد که مفاد آن چیست؟ و رازی در هزار و صد سال قبل چه خدمتی بزرگ بعلم شیمی نموده است، ولی برای مقدمه و مدخل جهت شناسائی به این کتاب خواندن سطور زیر ارزش و مقام کتاب را روشن می نماید. کتاب «مدخل التعلیمی» یک دوره کامل علم شیمی (کیمیا) است که رازی از ابتدا ظهور این علم تا دوران خود را بر شته تحریر در آورده و آنکه بادقت نظر و بصیرت و تبحر کامل و تجزیه و تحلیل کم نظیر از عهده بسیاری از موضوعات کیمیا وی برآمده، مضایفا بدانکه اگر کشف الکل و جوهر گوگرد را نیز از رازی بدانیم، تاچه حد در مورد استحصالات شیمیائی راه را برای تحقیقات کیمیا وی هموار نموده با توجه آنکه بسیاری از موضوعات کتاب باموازین کنونی مطابقت دارد.

آقای دکتر شیبانی برای معرفی کتاب از بسیاری از نسخ موجوده در کتابخانه های جهان استفاده و شروح و توضیحات کامل از فصول و ابواب کتاب را تشریح نموده و با اضافات و ملحوظاتی بسیار محققانه از عهده معرفی کتاب برآمده اند. ایشان از نسخی که بدانها دسترس داشته صحائفی چند بصورت عکس طبع نموده و بعلاوه اثاثه و ابزارهای شیمیائی را نشان داده اند. از آن گذشته تطبیق شیمی دوران رازی را با موازین کنونی علم شیمی (که بعقیده ایشان بسیار نزدیک میباشد) انجام داده و تاریخچه این علم را تشریح و از همه مهمتر معادله های مواد شیمیائی گفته رازی را باشیمی امروزی و فورمول های آنها متذکر گردیده اند.

از خداوند توفیق دوست دانشمند خود آقای دکتر حسنعلی شیبانی را خواستارم و امیدوارم باز هم دنباله تحقیقات علمی خود را ادامه داده و در شناسائی رازی بعالیان پیوسته موفق باشند.

بنام خداوند بخشاینده مهربان

پیش‌گفتار

در سده بیستم میلادی پژوهش‌های دامنه‌داری درباره کتابهای کیمیائی رازی صورت گرفت و اهمیت آنها در تاریخ شیمی و پیشرفت این علم بررسی شد. خوشبختانه چند نسخه خطی از کتابهای مهم کیمیائی رازی را دانشمندان در کتابخانه‌ها یافتند که بزبانهای مختلف برگردانیده شد و کمک مهمی بشناختن رازی نمود. با وجود یکه جنگهای جهانی اول و دوم این پژوهش‌هارا بطور محسوسی عقب انداخت ولی کتابها و مقاله‌های علمی مفصل و دقیقی بزبانهای مختلف درباره رازی منتشر گردید ویرای روشن شدن مقام رازی در علم شیمی کوشش‌های زیادی در شرق و غرب صورت گرفت. در سی‌ساله اخیر دانشمندان ایرانی نیز باین نوشه‌ها توجه کرده‌اند و جنبش محسوسی در ایران برای شناختن و شناساندن رازی در رشته‌های مختلف علوم بوجود آمد و کتابهای پارازشی بزبان فارسی بچاپ رسید.

برای بی‌بردن بمقام حقیقی رازی در علم شیمی با استی کتابهای کیمیائی اورا شناخت و مطالب آنها را از لحاظ ماهیت و طرز بیان و تقسیم بندی بررسی کرد. ضمناً باید معلوم کرد که کدام قسمت را رازی از دانشمندان قبل از خود گرفته و چه قسمتی را شخصاً ابتکار کرده است و چه تأثیری کتابهای کیمیائی او در دانشمندان بعداز او داشته است. لازمه یک‌چنین پژوهش وسیعی دسترسی داشتن بکتابهای کیمیائی رازی وسایر کیمیا گران است. متاسفانه قسمت عمده کتابهای کیمیائی رازی از بین رفته و یا اینکه هنوز بطور ناشناس در گوش و کنار کتابخانه‌ها متروک مانده است و بهمین جهت نمیتوان ادعا کرد که تحقیقات درباره کتابهای کیمیائی رازی پایان یافته است و چه بسا که پس از پیداشدن کتاب دیگری از رازی قسمتی از نظریه‌های کنونی عوض شود و مطالبی که امروز تاریک است روشن تر گردد.

یکی از کتابهای کیمیائی رازی، کتاب المدخل التعلیمی است که در سال ۱۹۰۵ در کتابخانه حضرت نواب رامپور جزو سایر کتابهای خطی پیدا شد و متن عربی و ترجمه انگلیسی آن در سال ۱۹۲۷ میلادی برابر ۳۰۶ هجری شمسی در شهر کلکته در مجله «مموارس اوزه ازیاتیک سوسایتی اوینگال» بچاپ رسید. برای اینکه این کتاب در دسترس علاقمندان قرار گیرد نگارنده متن عربی و ترجمه آنرا به فارسی منتشر مینماید تا با وجود عدم بضاعت علمی هدیه کوچکی بجامعه دانشمندان ایرانی تقدیم کرده باشد.

نظر با اینکه شماره کتابهای کیمیائی رازی در فهرست‌های مختلف با تفاوت ذکر شده است نگارنده فهرست‌های مختلف را باهم مقایسه کرده و در گفتار نخستین این کتاب فهرست جامعی از کتابهای کیمیائی رازی ترتیب داده است.

دوسلدورف - فروردین ماه ۱۳۴۵

دکتر مهندس حسنعلی شبانی

گفتار فحیث

فهرست کتابها و رساله های رازی در صنعت گیمیا

۱- در سرلوحة فهرست بندی کتابهای کیمیائی رازی شایسته است یا این نکته اشاره شود که طبق تحقیقات دانشمندان سده بیستم میلادی علاوه بر اینکه رازی در کتاب «فی سیرته» زندگی خود را شرح داده بود در متن کتابهای کیمیائی خود نام کتابهای کیمیائی خویش را ذکر کرده و به طالبین این علم ترتیب وردیف خواندن و آموختن آنها را یاد داده بوده است.

نویسنده گان فهرست ها کتابهای کیمیائی رازی را بنام کتب اثنی عشر بدون ذکر مأخذ که همانا متن کتابهای رازی بوده نقل کرده اند و چون در طی قرون گذشته قسمت عمده کتابهای کیمیائی رازی ازین رفتہ ویا آنکه در دسترس دانشمندان نبود اطلاع دقیقی از نام صحیح و موضوع کلی کتابهای رازی جز آنچه در کتابهای فهرست ثبت شده بود وجود نداشت تا اینکه در سال ۱۹۰۵ میلادی (۱۲۸۴ هجری خورشیدی) ستاپلتون و همکاران در کتابخانه حضرت نواب رامپور (مشرق شهردھلی) در بین نسخه های خطی دو کتاب خطی یکی «مدخل التعلیمی» و دیگری «الشواهد» از ابو بکر محمد پسر زکریای رازی پیدا کردند.^۱

۱- H. E. Stapleton and R. F. Azo, *Memoirs of the Asiatic Society of Bengal*, Vol. III, No. 2-1910, pp 59-94.

ترجمه انگلیسی قسمتی از کتاب الشواهد در جلد سوم شماره دوم سال ۱۹۱۰ میلادی صفحه ۷۳ تا ۷۷ و متن عربی قسمتی از آن در همان مجله صفحه ۸۷ تا ۸۹ منتشر شده است. در طی این مقاله قسمتی از متن عربی کتاب مدخل التعلیمی و توضیحی بزبان انگلیسی در صفحه ۷۳ تا ۷۶ چاپ شده است. پس از پایان جنگ جهانی اول در سال ۱۹۲۷ در جلد هشتم همان مجله صفحه ۳۶۱ تا ۳۶۵ ترجمه انگلیسی مدخل التعلیمی و متن عربی آن در صفحه ۴۱۷ تا ۴۲۴ بطور کامل منتشر شده است. با وجود یکه دانشمندان بالا و عده آنرا داده بودند که متن عربی کتاب الشواهد را نیز منتشر کنند ولی تا کنون منتشر نشده است ویا اگر منتشر شده باشد نگارنده پان دسترسی پیدا نکرده است.

این دو کتاب از لحاظ فهرست کتابهای کیمیائی رازی اهمیت بسیاری دارد و ابهام بزرگی را زین برداشته است، زیرا رازی در مقدمه کتاب الشواهد نام کتابهای کیمیائی خود را بترتیب زیر ذکرمیکند:

اول- کتاب الاثبات فيه اثبات الصناعة،

الثانی- کتاب الحجر فيه التبیین عن الشیئی الذي يكون من العمل،

الثالث- کتاب التدابیر فيه هل يحتاج الى تدبیر ام لا وما التدبیر الحق،

الرابع- کتاب الاكسیر فيه كيفية الاكسیر وما هي،

الخامس- کتاب شرف الصناعة فيه فضل هذه الصناعة وفضل اهلها على سائر

الناس وعلى غيرهم والرد على القائلين بتحريم المكاسب ،

السادس- کتاب الراحة فيه دعاوى روساء اهل الصناعة وتنازعهم فيها وترتيب

العمل للمجرمين وتفسیر الجمل التي في کتاب الرحمة،

السابع- التدابیر التي يحتاج اليها المقرب لمعافی کتاب الراحة فكتابنا هذا ،

الثامن- کتاب الشواهد فيه نکت ربوز الحكماء وغيرها .

و در انتهای کتاب مدخل التعليمی که حتماً باید بعد از کتاب الشواهد نوشته

شده باشد کتابهای خود را در صنعت کیمیا و طرز خواندن و یاد گرفتن آنها را به جویند گان

دانش به ترتیب زیر توصیه مینماید :

یکم- المدخل التعليمی وهو فی آلات والعقاقیر ویتلوه فی الجزء الثاني المدخل

البرهانی ویعرف بعلل المعادن،

دوم- المدخل البرهانی الذي سمي انه کتاب علل المعادن ليعرف التكوين الارواح

والاجساد والحجارة والمعادن معرفة صحيحة،

سوم- کتاب اثبات الصناعه والرد على منكريها،

چهارم- کتاب الحجر الذي فيه من ای شیئی يكون ،

پنجم- کتاب التدبیر الذي فيه بای تدبیر يكون ،

ششم- کتاب الاكسیر الذي فيه بای قوة يصيغ الدواء ولم و کيف ،

هفتم- کتاب شرف الصناعة لیعرف شرف الصناعة و اهلها و فضلها و فضل المكتسب
علی المتکل ،

هشتم- کتاب الترتیب لیعرف دعاوی روساء اهل الصناعة و طریق التجربه ،
نهم- کتاب التدابیر لیعرف لم دبرت الحکماء ماد برت وبما اضطرهم الیه و کیف
تدبیر ما يحتاج الیه ،

دهم - کتاب المحن لیعرف محن الذهب والفضه من غيرهما من الاجساد
معرفة حقيقة ،

یازدهم - کتاب الشواهد لیعرف ان الحکماء الماضین اجمع کانوا لنا موافقین
فی رأينا ،

دوازدهم- کتاب سرالحکماء وحیلهم لیعرف یدفع عامة الناس و خاصه اهله
واللائذین به و کیف یتخلص ان هوبلی بالملوک او بعوام الناس .

صورت این دوازده کتاب بطوریکه در اینجا ذکر شده است در تمام فهرست‌ها
بنام «کتب الائمنی عشر» نقل شده است.

در مقدمه کوتاه کتاب الاسرار و سرالاسرار چاپ تهران ۱۳۴۳ / ۹۶۴ اشاره
مختصری به نسخه شماره ۱۰۸۷ دانشگاه (فهرست دانشگاه ۴: ۱۰۳۷) مینماید که
گویا ترجمه‌ای از شواهد رازی است و در دیباچه آن صورت کتابهای رازی بترتیب
زیر نوشته شده است:

اول آن کتاب، کتاب اثباتست در صناعت الهیه ،
و (ثانی) کتاب حجر است و در اوست بیان چیزی که میباشد از او عمل و آیا
جایز است که صبغ دهد صبغ دادنی کاملی یانه ،
ثالث کتاب تدبیر در حجر است آیا محتاج است بسوی تدبیر یانه و چه چیز است
تدبیر حق ،

رایع کتاب کسیر است و در اوست کیفیت کسیر و آن چیزی که میبخشد آن کسیر ،
پنجم مراتب شرف حنعت است بر سایر صناعات و زیادتی اهل او بر سایر ناس

و رد بر قایلین بی هنر و بی خبر بر تجویز و کسبها،
ششم کتاب راحت است و در اوست دعواها و سهل‌انگاری‌های (اهم) صناعت
ونزاع ایشان و ترتیب عمل،
هفتم کتاب تدابیر است که محتاج است بسوی او تجربه کنند (ه) از آن‌چیزی
که در کتاب راحت است،
هشتمین کتاب که نامیده شده است به کتاب شواهد و در آن است رموز و
عبر حکما .

از مقایسه این ترجمه فارسی با متن عربی صورت کتابهای مقدمه کتاب الشواهد
علوم می‌شود که این کتاب فارسی ترجمه تحت‌اللفظی و نادرستی از کتاب الشواهد
رازی است و بجاست که این ترجمه با متن عربی آن که در بالا با آن اشاره شد مقابله
و منتشر گردد .

۱۱- فهرست‌هایی که تاکنون درباره کتابهای کیمیائی رازی نوشته شده است
از لحاظ تاریخ قدمت بشرح زیراست:

۱۱۱- کتاب الفهرست تألیف محمد بن اسحق الندیم که کنیه اش ابوالفرج
و با ابوالفتح و کنیه پدرش ابویعقوب است، تاریخ تولد مؤلف جمادی الآخر ۲۹۷
هجری قمری برابر با ۹ میلادی و تاریخ وفات اوچهارده شعبان ۳۸۵ برابر با
۹۹۹ میلادی است.

تاریخ نوشن کتاب الفهرست شعبان ۳۷۷ هجری قمری برابر ۹۸۸ میلادی
یعنی ۶۴ سال پس از وفات رازی است و بهمین جهت مندرجات این کتاب دارای
اصالت و اهمیت بسیار است.

نسخه‌های خطی این کتاب در کتابخانه‌های بزرگ پاریس ولندن و لیپزیک
و دیگر کتابخانه‌های موجود است . در سال ۱۸۷۱/۲ میلادی فلوگل G. Flügel آنرا
در شهر لیپزیک چاپ کرد .

در سال ۱۸۹۳ در جلد سوم کتاب «علم شیمی در قرون وسطی» (M. Berthelot) در صفحه ۲۳۷ قسمتی از این کتاب توسط هوداس (O. Houdas) بفرانسه برگردانیده شد.

در سال ۱۹۲۸، هلموت ریتر (H. Ritter) در مجله اسلام، Band ۱۷، ۱۹۲۸ (در صفحه ۱۰۵ تا ۱۱۸) بحث انتقادی درباره کتاب الفهرست چاپ فلوگل و سایر نسخه‌های خطی آن نمود.

در سال ۱۹۲۸ میلادی برابر ۱۳۴۸ هجری قمری آن کتاب در مطبوعه رحمانیه واقع در شهر قاهره بچاپ رسید.

در کتاب الفهرست چاپ قاهره صفحه ۴۰۵ کتابهای کیمیائی رازی را بشرح زیر نوشتند است:

.... وقد الف فی ذلک کتبًا كثیره فمنها .. .

رازی کتابهای زیادی در صنعت کیمیانو شده است از جمله:

کتاب يحتوى على اثنى عشر كتاباً وهى:

۱- کتاب المدخل التعليمی،

۲- کتاب المدخل البرهانی،

۳- کتاب الایات،

۴- کتاب التدبیر،

۵- کتاب الحجر،

۶- کتاب الاكسير،

۷- کتاب شرف الصناعه،

۸- کتاب الترتیب،

۹- کتاب التدایر،

۱۰- کتاب نکت الرسوز،

۱۱- کتاب المحبه،

۱۲ - کتاب العیل .

وله بعد ذلک کتب اخیر فی الصنعة:

۱۳ - کتاب الاسرار ،

۱۴ - کتاب سرالاسرار ،

۱۵ - کتاب التبوبیب ،

۱۶ - کتاب رساله الخاصه ،

۱۷ - کتاب العجرالاصلفر ،

۱۸ - کتاب رسائل الملوك ،

۱۹ - کتاب الرد علی الکندی فی رده علی الصناعة .

درین فهرست سایر کتابهای رازی از قول محمدابن اسحق کتاب زیر را نیز

ذکر میکند (صفحة ۴۱۷)

۲۰ - کتاب فی ان صناعة الکیمیا الی الوجوب اقرب منها الی الامتناع .

از جمله ایکه صاحب الفهرست در بالای اسمی این کتابهانوشه چنین معلوم

میشود که وی شماره کتابهای کیمیائی رازی راییش از این بیست کتاب میدانسته ولی فقط بهمین کتابها دسترسی داشته است .

مقایسه این فهرست با صورتیکه خود رازی در انتهای کتاب مدخل التعلیمی

داده است روشن میکند که مأخذ دوازده کتاب همان فهرست رازی است و صاحب

الفهرست نام کتابهای رازی را مختصر کرده است و در بعضی جاها که رازی بكتابی

دونام داده یکی از آنها را برگزیده است مثلاً بجای کتاب الشواهد فيه نکت رموز

الحكماء وغیرها در الفهرست فقط نکت الرموز آمده است کتاب سوم یعنی «کتاب

الآیات» حتماً اشتباه کاتب است وطبق نوشته رازی «کتاب الاثبات» صحیح است .

هوداس O. Houdas که کتاب الفهرست را فرانسه برگردانیده است نام این

کتاب را Le Livre des Vers ترجمه کرده است که اشتباه میباشد .

کتاب المحبة نیز اشتباه است و کتاب المحن و یا المحنۃ که بمعنی امتحان

و آزمایش است صحیح است و ترجمه کنندگان مانند سالامون نگری (Salamon Negri) آنرا به *Liber amicitiae vel amore De amicitia* و فردینا ندوستن فلد (F. Wüstenfeld) برگردانیده‌اند که همه از روی «كتاب المحبة» اشتباهاً ترجمه کرده‌اند.

کتاب شماره ۲ در فهرست این ابی‌اصبیعه بشرح زیر ثبت شده است:
«كتاب فى انصناعة الكيميا اقرب الى الوجود من الامتناع سماه كتاب الايات»،
از اين اسم معلوم بيشود که اين كتاب همان كتاب الايات است که در فهرست
رازي در شماره ردیف ۳ ذکر شده است. نظر باينکه اين كتاب در الفهرست «الایات»
ثبت شده است صاحبان فهرست متوجه نشده‌اند که اين كتاب همان كتاب شماره ۳
است و آنرا جدا گانه ذکر کرده‌اند.

بادر نظر گرفتن این مطلب الفهرست نوزده کتاب کیمیائی بر رازی نسبت داده
است و كتاب شماره ۲ همان كتاب الايات است که در شماره ۳ اشتباهاً «الایات»
ثبت شده است.

۱۱۲- رسالت فی فهرست کتب محمد بن زکریای رازی، تأليف ابو ریحان محمد احمد الپیروني

تاریخ تولد مؤلف سال ۳۶۲ هجری قمری برابر چهارم سپتامبر ۹۷۳ میلادی
در خوارزم و تاریخ وفات او دوم ربیع ۴ هجری قمری برابر ۱۰۴۸ دسامبر میلادی
در غزنی است. تاریخ تأليف کتاب ۲۷ ربیع ۴ هجری قمری یعنی ۳۴۱ سال
پس از مرگ رازی است.

در اين کتاب پارزش پیرونی فهرست کتابهای رازی و شخص خود را نوشته
است و يکی از بهترین و معترضین مدارکیست که در دست میباشد، زیرا دانشمند
بلند پایه‌ای چون پیرونی بادقت زیاد این فهرست را تنظیم کرده است.

نسخه خطی این کتاب در کتابخانه لیدن در هلند موجود است (Bibliothek Leiden, Cod. Or. Bd. II, 1851, Seite 295)، قسمتی که مربوط به تأليفات پیرونی است
توسط زاخاو در لیپزیک بچاپ رسیده است.

(Ed. Sachau, Chronologie orientalischer Volker, Leipzig, 1876 – 1878).

و متن آن توسط سوترویدمان در شهر ارلانگن در سال ۱۹۲۱ / ۱۳۰۰، بالمانی

ترجمه شده است.

(H. Suter und E. Wiedemann, Beiträge zur Geschichte der Naturwissenschaften LX. Sitzungsbericht der physikalisch – medizinischen Sozietät, Erlangen, Bd. 52 / 53 1920 / 21.)

قسمتی که مربوط به کتابهای رازی است در مجله ایزیس توسط یولیوس روسکا بالمانی ترجمه شده است.

(Julius Ruska, Al Birunt als Quelle für das Leben und die Schriften Al Razis, ISIS, Band 5, 1923, Bruxelles, pp 26 - 55.)

در سال ۱۹۳۶ میلادی توسط پاول کراوس متن این کتاب در شهر پاریس در مطبوعه قلم بچاپ رسیده است.

(Paul Kraus, Epître de Bcruni, Contenant le répertoire des ouvrages de Muhammad b. Zakariya -ar- Razi, 1936, Paris, Imprimerie Orientaliste au Calame).

در مقدمه کتاب «السیرة الفلسفية» تأليف ابویکر محمد پسر زکریای رازی بتصحیح و مقدمه پاول کراوس و ترجمة شادروان علامه عباس اقبال آشتیانی که با هتمام دکتر مهدی محقق در تهران در سال ۱۳۴۳، بچاپ رسیده است در صفحه ۲۹ تا ۳۱ متن فهرست کتابهای رازی از روی رسائله بیرونی بشرح زیر ذکر شده است :

۱- المدخل التعلیمی،

۲- علل المعادن و هر المدخل البرهانی،

۳- اثبات الصناعة،

۴- كتاب الحجر،

۵- كتاب التدبير،

۶- كتاب الاكسير ويوجدى على نسختين،

۷- كتاب شرف الصناعة،

- ۸- کتاب الترتیب و هو الراحه،
  - ۹- کتاب التدابیر،
  - ۱۰- کتاب الشواهد،
  - ۱۱- کتاب معن الذهب والفضة،
  - ۱۲- کتاب سر الحكماء،
  - ۱۳- کتاب السر،
  - ۱۴- کتاب سر السر،
  - ۱۵- ۱۶ و ۱۷- کتابان فی التجارب،
  - ۱۷- رساله الى فاین (؟)
  - ۱۸- منیه المتمنى،
  - ۱۹- رساله الى الوزیر القاسم بن عبید الله،
  - ۲۰- کتاب التبوبیب،
  - ۲۱- الرد على الكندي في رده على الكيمياء،
  - ۲۲- في الرد على محمدبن الليث الرسائلى في رده على الكيمياين.
- مقایسه این فهرست با کتاب الفهرست ابن الندیم نشان میدهد، که دوازده کتاب اول از حیث شماره ترتیب و نام تقریباً باهم شبیه هستند ولی در رساله بیرونی برای نوشتمن نامها دقت بیشتری شده است. درباره کتاب الاکسیر اضافه کرده است که دونسخه از آن موجود است. رازی در مقدمه کتاب الشواهد ذکرمیکند: «که کتاب الاکسیر فيه كيفية الاکسیر وماهیة» واز توضیح بیرونی میتوان چنین حدس زد که این دو مطلب یعنی کیفیة و ماهیة هر کدام در نسخه جداً گانه‌ای مطرح شده بوده است. درباره کتاب شماره هشتم بیرونی نوشته است: «کتاب الترتیب و هو الراحه» از این توضیح معلوم میشود که بیرونی این دونام را از روی کتاب‌های مدخل التعلیمی والشواهد نقل کرده است و برای رفع اشتباه هر دونام را نوشته است. در شماره ۳، بجای کتاب الاسرار کتاب السر ذکر کرده و در شماره ۴، بجای

کتاب سراسرار کتاب سراسر نوشته است، ولی این تفاوت را نمیتوان فاحش دانست. درباره شماره ۶ «كتابان فى التجارب» معلوم نیست که موضوع آنها در طب و یا در کیمیاست. دکتر محمود نجم آبادی در فهرست خود که شرح آن خواهد آمد نوشته است: «که در کتابخانه حاج حسین آقا ملک در تهران کتاب التجارب را دیده است، در ۹ صفحه و درباره طب میباشد». نظر باینکه فهرست بیرونی بسیار معتبر و صحیح است نمیتوان باسانی گفت که بیرونی اشتباه کرده است مگر اینکه عین دونسخه التجارب پیدا شود. شاید یکی از این کتابهادر طب و دیگری در کیمیابوده است.

کتاب شماره ۷، «رساله الى فاین» روشن نیست که این شخص کیست و املاه نسخه اصلی خوانا نمیباشد و معلوم نیست باحرفی یا با همزه و با حرف دیگری است.

۱۱۳ - تاریخ الحکماء تأليف جمال الدین علی بن یوسف بن ابراهیم بن

عبدالوحید الشیبانی القفقی.

تاریخ تولد مؤلف در سال ۶۸ هجری قمری برابر با ۱۱۷۲ میلادی در شهر فقط در کشور مصر است و تاریخ وفات او ۳۱ ماه رمضان سال ۶۴۶ هجری قمری برابر با ۱۲۴۸ میلادی است.

تاریخ تأليف کتاب ۶۲۷ تا ۶۲۷ هجری قمری برابر با ۱۲۲۷ میلادی تا ۱۲۳۰ یعنی ۳۱۱ سال پس از وفات رازی است.

پدر مؤلف که از اعیان شهر کوفه و جزو طایفه شیبانی بوده به شهر فقط آمده است و بهمین جهت به قطبی معروف شده است.

مؤلف از اهل علم و فضل واز بزرگان دوره خود میباشد و علمای بزرگ زمان در محققش جمع میشدند، از جمله یاقوت حموی جزو نزدیکان وی بوده است. اصل این کتاب بانضمام کلیه کتابخانه نفیس مؤلف و سایر تألیفات او در اثر حمله مغول شهر حلب (Aleppo) در سال ۶۵۸ برابر ۱۲۶۰ میلادی از بین رفته است، فقط نسخه هائی بنام تاریخ الحکماء که توسط محمد بن علی بن محمد الخطیبی الروزنی

خلاصه شده است و بعضی قسمتهای آن نیز ازین رفتہ باقیمانده است. نام اصلی کتاب معلوم نیست و در نسخه هائیکه فعلاً موجود است اختلاف وجود دارد ولی خاورشناسان نام این کتاب را بحده نزد یک بیقین «کتاب اخبار العلماء باخبر الحکماء» دانسته‌اند. نسخه‌های متعددی در کتابخانه‌های وین و برلن و لندن و قاهره و لیدن و موبیخ موجود است.

در سال ۱۹۰۳ میلادی برابر ۱۳۳۰ هجری قمری یولیوس لیپرت (Julius Lippert, Leipzig, 1903) از روی سیزده نسخه خطی متن عربی آنرا با مقدمه‌ای در شرح حال مؤلف بچاپ رسانیده است. در سال ۱۷۶۰ میلادی کاسیری Casiri این کتاب را بلاتینی ترجمه کرده است و در جلد اول مجموعه *Biliotheca Arabico - Hispania* منتشر نموده است.

در این کتاب فهرست نام کتابهای کیمیائی رازی افتاده است. فقط ۳۳ کتاب درباره سایر رشته‌ها به رازی نسبت داده است.

۱۱۴- کتاب عيون الانباء في طبقات الاطباء تأليف شيخ موفق الدين ابي العباس احمد القاسم بن خليفة بن يونس الخزرجي معروف به ابن ابي اصبعه.
تاریخ تولد مؤلف سال ۶۰۰ هجری قمری در دمشق وتاریخ وفات مؤلف سال ۶۴۸ هجری قمری برابر با ۱۲۶۹ میلادی در صرخدار نواحی حوران سوریه است. تاریخ تأليف کتاب در حدود نیمة آخر قرن ششم هجری یعنی حدود ۳۵۰ سال پس از فوت رازی است.

نسخه‌های خطی چندی از این کتاب در اغلب کتابخانه‌های مهم موجود است. در سال ۱۷۲۵ میلادی این کتاب توسط سالمون نگری (Salamon Negri) بلاتینی ترجمه شد و در دمشق بچاپ رسید. این ترجمه مدتی مفقود شده بود تا اینکه در سال ۱۹۱۴ میلادی در شهر گلاسکو (Glasgow) توسط رانکینگ (G.S.A. Ranking) دوباره پیدا شد و بصورت مقاله‌ای در انجمن بین المللی تاریخ طب در لندن منتشر گردید.

(The Life and Work of Rhases, XVII International Congress of Medicine, History of Medicine, London, 1914, pp. 237 - 268).

در سال ١٢٩٩ هجری قمری برابر با ١٨٨٢ میلادی این کتاب بسعی و اهتمام او گوست مولر (August Müller) در دو جلد در قاهره بچاپ رسید و مقدمه‌ای بزبان آلمانی در شهر کونیگس برگ برآن نوشته شده است. قسمتی از این کتاب توسط یوزف فون هامرپورگ شتال ترجمه شده است.

(Josef von Hammer - Purgstall, Literaturgeschichte der Araber.)
قسمتی نیز در سال ١٨٤٠ میلادی توسط فردیناند ووستن فلد در کتاب تاریخ اطباء و حکماء عربی ترجمه شده است.

(Ferdinand Wüstenfeld, Geschichte der arabischen Ärzte und Naturforscher, 1840, Göttingen.)

در این فهرست کتابهای کیمیائی رازی بشرح زیرنوشته شده است (صفحه ٣١٦):

الاثنا عشر كتابا في الصنعة

- ١- كتاب المدخل التعليمي،
- ٢- كتاب المدخل البرهاني،
- ٣- كتاب الآيات
- ٤- كتاب التدبير،
- ٥- كتاب الحجر،
- ٦- كتاب الأكسير عشرة الابواب،
- ٧- كتاب شرف الصناعة وفضلهما،
- ٨- كتاب الترتيب،
- ٩- كتاب التدابير،
- ١٠- كتاب الشواهد ونكت الرموز
- ١١- كتاب المحبة،

- ۱۲- کتاب العجیل .
- ۱۳- کتاب فی ان صناعة الکیمیاء صناعة اقرب الی الوجود من الامتناع سماء کتاب الانبات ،
- ۱۴- کتاب الاحجار یبین فیه الايضاح علی شیئی الذی یکون فی هذا العمل ،
- ۱۵- کتاب الاسرار ،
- ۱۶- کتاب سرالاسرار ،
- ۱۷- کتاب التبویب ،
- ۱۸- کتاب رسالة الخاصة ،
- ۱۹- کتاب الحجر الاصلفر ،
- ۲۰- کتاب رسائل الملوك ،
- ۲۱- کتاب الرد علی الکندی فی ادخاله صناعة الکیمیاء فی الممتنع ،
ضمناً در بین سایر کتابها در صفحه ۳۱۷ پس از ذکر کتاب فی العلم الالهي
کتاب زیرا ذکر میکند:
- ۲۲- کتاب فی محنة الذهب والفضة والمیزان الطبیعی .

از مقابله این فهرست با دو فهرست قبلی چنین نتیجه گرفته میشود که این این اصیبیعه کتاب های دوازده گانه رازی را از روی کتاب فهرست ابن الندیم نوشته است و شماره یازدهم را که «کتاب المحبه» باشد با همان املاء نقل کرده است، بدون آنکه به فهرست بیرونی توجه کرده باشد و چون درجای دیگر به کتاب «فی محنة الذهب والفضة والمیزان الطبیعی» برخورد کرده بوده، در جای دیگر خارج از کتابهای کیمیائی آنرا ذکر کرده است، بدون آنکه متوجه شود که این همان کتابیست که در شماره ۱۱ زیر عنوان «کتاب المحبه» جزو کتابهای دوازده گانه نام برده شده است. در یاره کتاب شماره ۹ «کتاب الاکسیر عشرة الابواب» علاوه بر آنچه در الفهرست ابن الندیم و فهرست بیرونی نوشته شده بآنها افزوده است، که ده باب دارد و چنین حدس زده میشود که عین این کتاب را مؤلف دیده است . در کتاب شماره ۱۰ «کتاب

«كتاب الشواهد ونكت الرموز» هردوناميکه در دوفهرست قبلی ذکر شده پهلوی هم آورده است و چنین بنظر میرسد که از روی نسخه اصلی رازی یا «مقدمه الشواهد» که هردونام پهلوی هم ذکر شده نقل کرده است.

در باره کتاب شماره ۳ همان اشتباه صاحب الفهرست را که کتاب «الایيات» و «الاثبات» رادو کتاب دانسته تکرار کرده است. شماره ۲ نیز همان کتاب شماره ۱۱ یعنی «كتاب المحبة» است.

با توجه باین مطالب ابن ابی اصیبیعه در فهرست خود ۲۰ کتاب کیمیائی بر رازی نسبت داده است، که نام بعضی از آنها با نامهاییکه در دوفهرست قبل از او ذکر شده اختلاف دارد.

۱۱۵- یولیوس روسکا (Julius Ruska) در سال ۱۹۳۵ میلادی در مجله اسلام جلد ۲۲ صفحه ۲۸۱ تا ۳۱۹

(Julius Ruska, Der Islam, Zeitschrift für Geschichte und Kultur des islamischen Orients, Band 22. 1935, Berlin, Seite 281 - 319.)

مقاله مفصل وانتقادی و مستدلی با ذکر کلیه منابع موجود در باره کتابهای رازی منتشر کرد و در آن مقاله ۶ کتاب کیمیائی بر رازی نسبت داده است.

الاثنی عشره كتاباتي الصنعة :

۱- كتاب المدخل التعليمي،

۲- كتاب المدخل البرهانی که نام دیگر آن كتاب العلل المعادن است،

۳- كتاب الاثبات الصنعة والرد على المنكرينهما ،

۴- كتاب الحجر،

۵- كتاب التدبير،

۶- كتاب الاكسير ويوجد على نسختين،

۷- كتاب الشرف الصنعة،

۸- كتاب الترتیب وهو الراحة،

- ٩- کتاب التدابیر،
  - ١٠- کتاب الشواهد و نکت الرموز ،
  - ١١- کتاب المحن الذهب والفضه ،
  - ١٢- کتاب السرالحكماء و حيلهم .
- بقیه کتابهای کیمیائی رازی را بشرح زیر شمرده است :
- ١٣- کتاب الاسرار ،
  - ٤- کتاب سرالاسرار ،
  - ٥- کتاب التبوب ،
  - ٦- کتاب الردعلى الکندی فی رده علی الصناعة الکیمیاء ،
  - ٧- کتاب الاحجار ییین فیه الايضاح علی شیئی الذی یکون فی هذالعمل ،
  - ٨- کتاب رساله العخاصه ،
  - ٩- کتاب الحجر الاصفر ،
  - ١٠- کتاب رسائل الملوك ،
  - ١١- کتابان فی التجارب ،
  - ١٢- رساله الی ماین (؟)
  - ١٣- منیة المتمنى ،
  - ٤- رساله الی الوزیر القاسم بن عبید الله ،
  - ٥- کتاب الرد علی محمد بن الليث الرسائلی فی رده علی الکیمیائین ،
  - ٦- کتاب فی انصناعة الکیمیاء صناعة اقرب الی الوجود من ممتنع سماه کتاب
الاثبات .

یولیوس روسکا در این فهرست کلیه نامهاییکه در فهرست های قبلی وجود داشته با توجه باشتباهیکه در املاء ها ممکن بوده جمع آوری کرده است. درباره کتاب شماره ۶ نیز معتقد بوده که همان کتاب الاثبات است که در شماره ۳ ذکر شده ولی تشخیص دقیق این مطلب راموکول به پیداشدن اصل کتاب کرده است.

طبق این فهرست میتوان ۲۰ کتاب کیمیائی رازی نسبت داد.

- ۱۶- دانشمند رازی شناس ایرانی دکتر محمود نجم آبادی در سال ۱۳۳۹
برابر با ۱۹۶۰ میلادی کتاب مفصل و جامعی درباره مؤلفات و مصنفات رازی بزبان
فارسی نوشته است. در این کتاب بحث مفصل درباره فهرست‌های گذشته و کتاب‌های
تاریخ علوم که بزبان‌های مختلف نوشته‌اند صورت گرفته است و اسامی کتاب‌های
رازی در همه رشته‌های مختلف جمع‌آوری و راجع بآن توضیح داده شده است. این
کتاب را میتوان جامعترین و مفصلترین فهرست کتاب‌های رازی دانست. کتاب‌های
کیمیائی رازی از صفحه ۲۵۸ تا ۲۶۶ بشرح زیر ذکر شده است:
- ۱۵- کتاب فی ان صناعة الكيمياء الى الوجوب اقرب منها الى الامتناع سماء
کتاب الاثبات،

- ۱۶- کتاب يحتوى اثنى عشر كتاباً ،
۱- کتاب المدخل التعلیمی ،
۲- کتاب المدخل البرهانی - علل المعادن وهو المدخل البرهانی ،
۳- کتاب الآیات ،
۴- کتاب التدبیر ،
۵- کتاب الحجر ،
۶- کتاب الاكسیر ،
۷- کتاب الشرف الصناعة ،
۸- کتاب الترتیب وهو الراحه ،
۹- کتاب التدبیر (که باید کتاب التدبیر باشد) ،
۱۰- کتاب الشواهد ونکت الرموز ،
۱۱- کتاب المحن الذهب والفضه ،
۱۲- کتاب السرالحكماء ،
۱۳- الاسرار ،

۲۱۸ - سرالسرار،

۲۱۹ - کتاب الرد علی الکندی فی رد علی الصناعة،

۲۲۰ - رساله‌الخاصه،

۲۲۱ - التبویب،

۲۲۲ - رسائل الملوك،

۲۲۳ - کتاب الحجر الاصرف،

۲۲۴ - فی الرد علی محمد بن المیث الرسائلی فی رده علی الکیمیائین،

۲۲۵ - منیة‌المتمنی،

۲۲۶ - رساله‌الى الوزیر ابی القاسم بن عبید‌الله،

۲۲۷ - فی محنۃ‌الذهب والفضة والمیزان الطبیعی.

۲۲۸ - کتاب الاحجار یبین فیه‌الایضاح عن الشیئی الذی یکون فی هذا العمل.

در صفحه ۲۷۵ دکتر محمود نجم آبادی کتاب سرالصناعة را که در کتابخانه

اسکوپریال زیرشماره ۸۳۳ ثبت شده است، احتمالاً جزو کتابهای کیمیائی و مترادف با کتاب سرالسرار دانسته است. کتاب خطی «سرالصناعة» که در کتابخانه اسکوپریال زیر شماره ۸۳۳ موجود است درباره طب است و نام کامل آن «سرالصناعة الطب»

می باشد.^۱

دکتر نجم آبادی در صفحه ۲۸ زیر شماره ۱۷۴ کتابی بنام سرالسرار فی الحكمه را نقل می‌کند، که از کتاب سرالسرار در کیمیاء‌جز اولی حاشیه و توضیحی که در این باره داده است روشن نیست و در صفحه ۵۳۵ در جلوی شماره ۱۸ مینویسد که در کتابخانه مرحوم محمد علیخان تربیت کتاب سرالسرار موجود است. نگارنده از آقای دکتر محمود نجم آبادی در این باره طی نامه‌ای سؤوال کرد و ایشان توضیح دادند که کتاب شماره ۱۷۴ کتابی است بنام «سرالسرار فی الحكمه» که در کتابخانه مرحوم تربیت دیده‌اند که

۱- فوتوکپی این نسخه خطی در کتابخانه دانشگاه تهران موجود است.

در حکمت است نه کیمیا و کتاب شماره ۲۱ همان کتابیست که یولیوس روسکا آنرا ترجمه کرده و شرح داده است و در کیمیاست.

١٢- فهرست کامل کتابهای کیمیائی رازی

پس از مقایسه و مقابلة فهرست هائیکه تابحال درباره کتابهای کیمیائی رازی نوشته شده است و حذف اسمی تکراری میتوان گفت که بطن قوى ابویکر محمد پسر زکریای رازی ۴ کتاب کیمیائی بشرح زیرنوشته است:

- ١- کتاب المدخل التعليمی و هو في آلات والعتاقير ويتلوه في الجزء الثاني المدخل البرهانی ويعرف بعلل المعادن،
- ٢- کتاب المدخل البرهانی، الذي سمیناه کتاب علل المعادن ليعرف التكوين الارواح والاجساد والحجارة والمعادن معرفة صحيحة،
- ٣- کتاب الاثبات الصنعة والرد على منكريها،
- ٤- کتاب الحجر الذي فيه اي شيئاً يكون. (کتاب الحجر فيه التبيين عن الشيء الذي يكون منه العمل)،
- ٥- کتاب التدبير الذي فيه باى شيئاً يكون - (کتاب التدابير فيه هل يحتاج الى تدبير ام لا وما التدبير الحق)،
- ٦- کتاب الاكسير الذي فيه باى قوة يصبح الدواء ولم وكيف. (کتاب الاكسير فيه كيفية الاكسير وما هيته)،
- ٧- کتاب شرف الصناعة ليعرف شرف الصناعة واهلها وفضلها وفضل المتخصص على المتتكل - (کتاب شرف الصناعة فيه فضل هذه الصناعة وفضل اهلها على سائر الناس وعلى غيرهم والرد على القائلين بتحريم المكاسب)،
- ٨- کتاب الترتیب ليعرف دعاوى روساء اهل الصناعة وطريق التجربه. (کتاب الراخه فيه دعاوى روساء اهل الصناعة وتنازعهم بينها وترتيب العمل للمجريين

و تفسیر الجمل التي في كتاب الرحمه^۱) ،

۹- کتاب التدابير ليعرف لم دبرت الحكماء مادررت
اليه وكيف تدبیر ما يحتاج اليه - (التدابير التي يحتاج اليها المجرب لمافی کتاب
الراحة فكتابنا هذا) ،

۱۰- کتاب المحن ليعرف محن الذهب و الفضة من غيرهما من الاجساد
معروفة حقيقه ،

۱۱- کتاب الشواهد ليعرف ان الحكماء الماضيين اجمع كانوا بالناس موافقين في رأينا-
(كتاب الشواهد وفيه نكت رموز الحكماء وغيرها) ،

۱۲- کتاب سر الحكماء وحيلهم ليعرف كيف يدفع عامة الناس وخاصة اهله
والائذين به وكيف يتخلص ان هو بلى بالملوك او بعوام الناس ،

۱۳- کتاب الردعلى الكندي في رده على الصناعة الكيميا ،

۱۴- کتاب الرد على محدثين الليث الرسائلى في رده على الكيمياين ،^۲

۱۵- کتاب الاسرار ،

۱۶- کتاب سرالاسرار ،^۳

۱۷- کتاب التبويب ،

۱۸- کتاب رساله الخاصة ،

۱۹- کتاب الحجر الاصلفر (شواهد الحجر - خواص الحجر - تدبیرالحجر) ،

۲۰- کتاب رسائل الملوك ،

۲۱- کتابان في التجارب «

۱- کتاب الرحمه في الكيميا کتابیست دارای چهار فصل از جابرین حیان طوسی و
کتاب رازی از قرار معلوم شرح و تفسیر این کتاب بوده است .

۲- طبق مقدمه سرالاسرار رازی این دو کتاب را بعد از کتابهای دوازده گانه و قبل از
کتاب الاسرار نوشته است .

۳- رازی در کتاب سرالاسرار مینویسد : «که کتاب الاسرار را قبل از کتاب سرالاسرار
نوشته است» .

۲۲- رساله الى ماین (؟)،

۲۳- منیته المتمنی،

۴- رساله الى الوزیر القاسم بن عبیدالله.

در فهرست بالا اسمی دوازده کتاب ردیف اول از روی مدخل التعلیمی و در
دو هلال از روی کتاب الشواهد نقل شده است و توضیحاتی که رازی برای هر کتاب
میدهد تاحدی خواننده را درباره مطلب آن کتاب‌ها روشن می‌کند.

از روی فهرست ابن‌ابی‌اصبیعه نام دیگر کتاب شماره ۲ را میتوان بشرح زیر
ذکر کرد:

«کتاب فی ان صناعة الکیمیاء صناعة اقرب الى الوجود من الامتناع سماه کتاب
الاثبات».

درباره شماره ۴ کتاب الحجر با توجه به توضیح رازی در کتاب الشواهد راجع
باین کتاب میتوان گفت که این همان کتابی است که در فهرست ابن‌ابی‌اصبیعه
 بصورت زیر نقل شده است:

«کتاب الاحجار بیین فیه الايضاح علی شیئی الذی یکون فی هذا العمل»
درباره کتاب شماره ۶ میتوان گفت که طبق فهرست بیرونی دونسخه از آن
موجود بوده و طبق فهرست ابن‌ابی‌اصبیعه دارای ده فصل بوده است.

گفتار دوم

کتابهای کیمیائی موجود و ترجمه آنها

۲- از آثار کیمیائی رازی تا کنون فقط کتابهای خطی زیر در کتابخانه های مشهور دنیا دیده شده است:

۱- کتاب المدخل التعلیمی،

۲- کتاب الشواهد،

۳- کتاب الاسرار،

۴- کتاب سراسرار،

۵- یک فصل از کتاب الاثبات،

۶- یک فصل از کتاب الحجر،

۷- سه رساله بنام شواهد الحجر - خواص الحجر - تدبیر الحجر.

علاوه بر این کتابها بعضی از علمای صنعت کیمیا در کتابهای کیمیائی خود قسمتهایی از نوشهای رازی را عیناً نقل کرده‌اند و از روی آن میتوان به متن بعضی از فصول کتابهای رازی که اصل آن فعل در دسترس نیست پی برد.

همانطوریکه در سده بیستم میلادی برسیل اتفاق چند کتاب خطی مهم از رازی در بین کتابخانه های دنیا پیداشد و نظریه دانشمندان شیمی را نسبت بر رازی بکلی تغییرداد، ممکن است در اثر کنجکاوی بیشتر در بین کتابهای خطی که در گوشه و کنار دنیا در کتابخانه های عمومی یا شخصی پراکنده است چند کتاب دیگر از رازی پیدا شود و کمک مؤثری به شناساندن رازی بنماید.

درباره کتابهای نامبرده در بالا توضیحات زیر داده میشود :

۲۱- کتاب الاسرار و سرالاسرار

این دو کتاب را میتوان مهمترین کتاب کیمیائی رازی دانست و در اغلب کتابخانه های بزرگ دنیا نسخه های خطی آن هنوز موجود است و با کثر زبانهای زنده نیز ترجمه شده است.

در سال ۱۳۶۳ هجری خورشیدی (۱۹۶۴ میلادی) بکوشش استاد فاضل محمد تقی دانش پژوه دو کتاب الاسرار و سرالاسرار در تهران توأمبا چاپ رسید. در مقدمه کوتاه این کتاب تعداد نسخه های خطی که در اختیار ناشر بوده بشرح زیر ذکر شده است :

الف- کتاب الاسرار :

- ۱- نسخه ای بخط نسخ در دانشگاه تهران فیلم شماره ۱۲۵۸ از سده ۱۳۰۱
- (گویا منظور میلادی است)
- ۲- نسخه شماره ۳۷۵۸ آکادمی ازبکستان ،
- ۳- نسخه شماره ۲۳۰۵ کتابخانه مجلس شورای ملی ایران بخط نستعلیق میرزا صالح حکیم که مخلوطی از فارسی و عربی است متعلق به سده ۱۳۰۱ ،
- ۴- نسخه فارسی بخط نستعلیق ریز سده ۱۴۰۱ .

ب- کتاب سرالاسرار :

- ۱- نسخه کتابخانه جامع گوهرشادر مجموعه شماره ۳۹۵ (فیلم شماره ۲۱۴۴ دانشگاه تهران) . این نسخه بخط محمد باقر الدین رومی است و در ماه ربیع الاول سال ۸۳۸ هجری قمری نوشته شده است . عین این نسخه در کتاب بالاعکس برداری و چاپ شده است ،

- ۲- نسخه شماره ۳۷۵۸ آکادمی ازبکستان که عکس آن در نسخه تاشکند سال ۱۹۵۷ میلادی چاپ شده است ،
- ۳- نسخه دانشکده ادبیات در مجموعه شماره ۹۸ .

در سال ۹۳۷ میلادی (۱۳۱۵ هجری خورشیدی) یولیوس روسکا^۱ کتاب سراسار رازی را از روی نسخه خطی دانشگاه گوتینگن از عربی به زبان آلمانی برگردانید و چاپ کرد. در مقدمه مفصل و مشروح آن بحث جامعی درباره این کتاب نمود و به نسخه های خطی زیر که از آنها برای ترجمه آلمانی استفاده کرده بود اشاره نموده است:

۱- نسخه خطی کتابخانه دانشگاه گوتینگن شماره ۹۵^۲

(K. Universtitatis Bibliothek Göttingen, Cod. Ma. arab. 95 Abu Bakr Muhammad ibn Zakarije al - Razi, Kitabe Sir ol Asrar.)

این نسخه بخط نسخ مغربی است و تاریخ اتمام نوشتن آن روز جمعه سیزدهم

شوال سال ۹۶۸ هجری قمری (۲۷ ژوئن ۱۰۶۱ میلادی) ثبت شده است ،

۲- کتاب خطی موجود^۳ در کتابخانه شهر لیپزیک بشماره ۱۵^۴ که نسخه ای از کتاب الاسرار است و تاریخ رونویسی آن معلوم نیست ،

(Leipziger Stadtbibliotek, B Or. 215.)

۳- نسخه خطی کتاب سراسار کتابخانه اسکوریال نزدیک شهر مادرید بشماره

۴- بدون تاریخ^۵ (Bibliothek el Escorial, Nr. 700.)

۴- نسخه خطی کتاب الاسرار متعلق به پروفسور ستاپلتون^۶ ، H. E. Stapleton

۵- نسخه خطی کتاب الاسرار در کتابخانه لکنهودر هندوستان (Lucknow, Indien).

۱- یولیوس روسکا Julius Ruska رازی شناس و شیمی دان و زبان شناس بینظیر سده بیستم میلادی است. تاریخ تولد او نهم فوریه ۱۸۶۷ و تاریخ وفات او در سال ۹۴۹ میلادی است. نامبرده در دانشگاه های ایدلب، کوبنیخ، تدربیس، میکرده و کتابها و مقاله های زیادی درباره تاریخ شیمی نوشته است و بسیاری از کتابهای کیمیائی عربی را به زبان آلمانی ترجمه کرده و زحمت زیادی برای شناساندن رازی بعنوان یک دانشمند ایرانی کشیده است.

۲- فوتو کپی این نسخه خطی اخیراً در دانشگاه تهران نیز موجود است.

۳- این نسخه خطی فعلاً در آلمان شرقی در کتابخانه دانشگاه کارل مارکس در شهر لیپزیک و میکروفیلم این نسخه خطی در دانشگاه تهران موجود است.

۴- میکروفیلم این نسخه خطی در کتابخانه دانشگاه تهران وجود دارد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحَوَّةُ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَالْأَصْلُوَةُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْأَجْمَعِينَ هَذِهِ الْأَسْمَاءُ
 جَعَتْ هَذَا الْكَابِسَ مِنْ سَرَّ أَيْرَانِ الْعَالَمِ لِلصَّنْفِ الْكَوْنِيِّ إِمَّا بِقَدْمِيِّهِ وَ
 دَكْسُورِيِّهِ بِرَجْعِهِ وَفَالْفَتَتْ كُلَّتْ هَذَا وَالْخَفَتْ كُلُّهُمْ بِالْأَخْنَوْنِ بِإِحْدَى
 مِنْ الْعَالَمِينَ وَبِيَقْنَتْ مِنْ عِلْمِ الصَّنْفِ مَا يَسْتَفِي : مِنْ جَمِيعِ كُبَّنِ فِي هَذَا الْمَفْنِ
 وَسَاحَنَتْ لَكُمْ بِكَابِسَ وَدِيرَطِينَ اسْمَسْتَرَ الْأَسْرَارِ وَبِرَجْعِهِ الْأَبْجَادِ
 بِعَاوَدْ دَعَ مِنْ أَنَّهَا يَبِرِّ درْجَةَ درْجَةٍ عَلَيْهِ أَسْنَ الْكَوْنِ بِلْعَنْ بِمَرَادَهِ بِالْجُونِ
 تَبِرِّهِ وَيَسْقَضُهُ دِيرَدَهُ إِلَى حَالِ الْأَوَّلِيَّةِ سَقِّ شَأَةً . بَعْدَ ذَلِكَ النَّذِيرِ وَالْأَنْ
 الْمُوقَعِ لِبِيَاءَهُ وَالْبَهِ الرَّغْبَةِ يَنْتَهِي اِنْتَامُ مَا قَصَدَ نَاهَهُ أَنَّ الْمُنَانَ وَحِرَامَيِّيِّ
 كُلَّ مَنْ وَقَعَ عَلَيْهِ كَمَا بَنَا هَذِهِ آنَّهُ بِحَمْزَرِهِ مِنْ لِيسَ مَا وَانْ بِطَلْعِ الْعَيْنِ
 عَلَيْهِ مَا فَسَدَنَا وَسَقَى نَفْسَهُ بِسَنْتَنَا وَأَدْخَلَهُ بِعِجَلَتَنَا وَتَزَيَّنَ
 بِعَلَيْهَا فَعَدَ شَرْحَانَ فِي هَذِهِ مَا سَرَّةُ الْحَكَمَاءِ الْقَدَّامَاءِ مِنْ الْفَلَانِ سَنَةَ مِثْلِ
 غَاذِيَوْنَ وَحِرَسَنَ وَأَنْطَوْسَنَ وَبِلِينُوسَ وَأَنْدَلَ طَوْنَ وَ
 جَالِينُوسَ وَأَرْكِنْتَالِينَ وَفِي سَاعَوْزَسَنَ وَبِنْرَاطَ وَسِرجِسَ
 وَهَرْفَلَ وَرِيَانِسَ وَخَالِدَنَ بَرَّ بَدَ وَرِسْتَادَنَا جَابِرَنَ حِيَانَ بَيْنَ إِشَّ

يَقْنَ اَسْدَ وَ جَهَهُ بَلْ فِيهِ بَابٌ حَوْةٌ بَعْدَ عَادِ بَهْوَنْ وَ هَرْمَسْ وَ
 اَكْسَطَالِبِسْ اَكْسَطَالِبِسْ وَ لَوْلَاهْسَلِي بَانْضَرَامْ اِيَّامْ وَ زَرْبْ
 اَجْلِي وَ مَخَافَتِي فَوْتْ نَا آَمَلْ لَمْ اَكْنِ بَالْذِي اِحْجَمْ حَوْلَ اَطْلَنْ كَبْ
 وَاصْ وَ اَسْتَفْعَهْ تَهْذِيَا الْاَسْتَفْصَادْ وَ اَسْدَ المَوْقِنْ ثُمَّ كَنْبَانْهَا حَهْزَا
 بَشْقَلْ يَعْلَمْ اَفْوَالَ ثُلَثَهَا الْاَوْلَيْنَ بَعْدَ اَعْتَاقِرْ وَ هَوْفَانْ اَلْاَوْلَيْنَ بَعْدَ جَيْهَهْ
 دَرْدِيَهْ وَ اَكْتَانْهَا تَخَافَهْ مَا يَسْخَذْ مِنْهَا وَ اَفْوَلْ اَسْمَانْ بَعْدَ الْاَيْنَ
 وَ هَوْ غَمَانْ اَلْاَوْلَيْنَ بَعْدَ كَبْتَهَا وَ اَلْتَانِي يَذْيَيْتَهْ مَا يَتَخَذْ مِنْهَا
 وَ اَفْوَلْ اَثَاثَتْ بَيْنَ الْاَهَابِيرْ وَ هَوْ سَبْعَهْ اَفَامْ الْاَوْلَيْنَ بَعْدَ تَبْلِفْ
 الْاَرْوَاحْ وَ قَطْبِيرَهَا وَ اَكْتَانْهَا بَعْدَ تَكْبِيسْ الْاَجْسَادْ وَ الْاَصْطَاحْ وَ
 اَلْاَجْهَادْ وَ اَكْتَانْهَا بَعْدَ تَشْيِعْ الْاَرْوَاحْ وَ بَيْهَهَا وَ اَلْرَايِنْ بَعْدَ تَخْلِيلْ
 الْاَرْوَاحْ وَ اَلْخَامِنْ بَعْدَ السَّعْودْ وَ اَسْتَادِرْ بَيْنَ الْمَيَاهِ الْمَحْرَّةْ وَ
 قَبْرِيَهَا تَبَانِيَهْ وَ اَسْتَادِرْ بَيْنَ الْجَوَانِيَهْ وَ بَيْنَ الْكَمَبْ وَ اَسْتَادِرْ بَعْدَ
الْفَوْلَهْ **لَلَّاَوْلَهْ** بَيْنَ اَعْتَاقِرْ وَ هَيْ ثُلَثَهَا اَنْوَاعْ
 تَرَابَهْ وَ نَبَاتَهْ وَ جَبَوَابَهْ فَالْتَرَابَهْ سَكَنَهَا اَنْوَاعْ اَرْوَاحْ
 وَ اَجْهَادْ وَ اَجَاهَهْ وَ زَبَاجَاتْ وَ اَمَارَهْ وَ بَوَارَى خَالِ الْاَرْوَاحْ
 اَزِيدَ الْبَرِسَى وَ الْمَوْشَادَهْ وَ اَكْبَرَهْ دَلَلَهْ رَنَجْ وَ الْاَجْسَادْ سَبْعَهْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى أَكْوَافِ الْمُحْمَدِ
هَرَادَاتِهِ، الْأَشْرَادَاتِ بَنَى بَنْفَرَةِ سَرِيلَهِ
الْأَزَارِيَّهِ حَسَمهِ ١١٠

وَهُوَ يَقْدِمُ بِالْجَسَدِهِ وَالْأَرْوَاحِ بِهِ حَسَمهِ
وَبَنَانِيَهِ، وَبِحِبَايَهِ، وَالْمَرَاسِيَهِ، أَرْوَاحِ وَأَعْسَاءِ،
وَأَجْهَارِ، وَرَاجَاتِ، وَبِوَارِفِنِ الْمَدَاهِ، وَالْمَلَامِ
وَالْزَّيْقَنِ، وَالْمَسَابِلِهِنِ، وَالْزَّرْنِيَخِ، وَالْمَكْفِرِتِ،
مَعْوِيِهِ، هُوَ الْجَسَدُ الْلَّاهِبُ وَالْعَصَمُ، وَالْمَهَامِ، وَالْمَوْيُورِ
وَالْمَرْصَاصِ، وَالْغَلْعَيِ، وَالْمَسِيَبِ، وَالْمَحْرِيزِ
الْمَعْيَهِ، وَالْمَشَيَارِ مَحَاطِ فَسَيَّسَهِ، وَالْمَعْنَسِ
وَالْمَطَوْنِ وَالْمَرْقِيَهِ، وَالْمَزْوَدِ، وَالْمَرْقِيَهِ
وَالْمَعْيَرُونِجِ، وَالْمَسَاهِيَهِنِ، وَالْمَسِبَبِ، وَالْمَاجَاتِ
وَالْمَلْقُوقِ، وَالْمَسَبِيَّهِنِ، وَالْمَزْجَلَاهِ، وَالْمَاجَاتِ
وَالْمَاجَافِ لِهِ الْأَرَاجِ الْأَسْوَطِ، وَالْمَغْدِقَهِ بِسِيَهِ
وَالْمَعْلَقَهِلَهِ، وَالْمَسَوْرِيَنِ، وَالْمَغْلَفَهِ، وَالْمَوَارِفِ
وَالْمَوَارِفِ قَبُورِفَانِيَهِ، وَالْمَهَوْنِ، وَبَهْرَفِ
الْمَكَاغَهِ، وَالْمَنَكَارِ، وَالْمَزَارِ، وَالْمَدَاهِيَهِ، وَالْمَسَرَّ
الْمَقَبِ وَالْمَدَاهِيَهِ الْمَكَاعِيَهِ، وَالْمَسَرَّ
وَالْمَهِرَهِهِ، وَالْمَهَرَهِهِ، وَالْمَنَقَاعِيَهِ، وَالْمَنَقَاعِيَهِ، وَالْمَهَنَهِ
وَالْمَيْضَنِيَهِ، وَمَلْعِنِ الْغَلِيِ، وَمَلْعِنِ الْبَيْوِنِ، وَمَلْعِنِ الْوَمَاءِ
وَمَلْعِنِ الْمَغَدَهِ، وَالْمَيْبَوَانِيَهِ، بَيِّ الْمَسَتَّرِ، وَالْمَجَبِ،

و الفیف «والرُّمَاغ» «والمرار» والهِم «واللَّثَن»
 و الصُّوب «والقرق» والعيون «والعَخَام»
 و اتا النَّباقیة، فعنْلِيَهُ لغوص الْعَلَمَ بِهِ
 بِالصَّنْعَةِ وَجَلَّهَا أشْتَهِلَّ مِنْهُ الْأَشْتَانِيَّ لِفَوْلِ
 الْوَلَتِ الْسَّاعِمِ لِطَسْتَمَا بِالْخَضْسَةِ أَصَادِعَ
 الْعَصَمَ الْكَافِيَّ بِعَمَقِ عَيْنِهِمْ الْعَفَادِيَّ
 مِنْدَهَا قَدَهَا، الرَّزْقِيَّ أَعْتَدَ مِنْهَا لَتَبِعَضِ
 الْوَقِيقَةِ الْطَّيِّبَةِ أَعْتَدَ بِغَرْفَةِ لَمْ يَقُولْهُ مِنْهُ
 شَيْئَ مِثْلِ الْكَشْلِ الْمُشَاهِدِ رَمَدَهُ أَيْضَرَ مَعَدَهُ بِهِ
 مَلَحَ دَرَيْهُ، وَمِنْهُ نَسْلَمَهُ رَاسْتَعَ الْمَهْدِيَّ وَمِنْهُ
 جَسْلَ أَصْفَلَهُ بِهِ فَلَعْنَةِ الصَّنْعَةِ، السَّرْدَنَجَ
 مِنْهُ أَصْفَرَهُ مَعْتَلَهُ بِالْجَهَانَةِ وَالْأَرْضَةِ وَصَوْرِ
 مَعْرَفَهَا الرَّزْقِيَّ وَمِنْهُ أَصْفَرَهُ عَيْنَ طَافِيَ بِهِ كَفَمَهُ
 بِالْعَمَامَاتِ وَمِنْهُ أَصْفَرَهُ مَسْمَعَهُ، مَصْعَ لِغَفَرِ
 الْمَلَكِ وَهُوَ حَيَّهُ، وَمِنْهُ أَصْفَرَهُ خَمْرَهُ وَهُوَ
 أَيْظَرَهُمْهُ (مِنْهُ أَغْتَمَهُ كَلَّا يَصْلُحُ)، وَمِنْهُ أَصْبَرَهُ
 صَلَبَهُ الْمُهْنَرَةِ صَبَاعَهُ خَيْمَهُ، الْكَسْرِ بِهِ مِنْهُ
 أَجْمَوْهُ مَوْمَعَهُ وَمَوْهَوْهُ خَسْتَهُ وَمِنْهُ أَصْفَرَهُ مَعْتَلَهُ
 مَثَلَ الْمَسْنَدِ رَوْرِ صَابِ (مِنْهُ أَصْفَرَهُ مَعْتَلَهُ)
 طَافِ صَبَاعَهُ لِلصَّفَعِ (مِنْهُ أَيْصَرَهُ خَاجَرِ) وَمِنْهُ
 أَيْصَرَهُ مَعْتَلَهُ بِالْنَّازِجَهُ لَا يَضْلُعُ وَالْعَيْنِ كَلَهُ

كله يوئي كتاب و الأجهد والستفي هذ الاستفاص كل
 وكتابه هذا يشتمل على معان ثلاثة معنوية للآلات والعفا فهم وجمع
 التدبر لما العفا في مثلثة أنواع حبوباته ونباتاته ورماته
 بالتمامية ستة أنواع مارواح شواجماء واجهاء وراجلات
 وبمارف فواملن : فالارواح اربعه : الزبيرو النشاردر
 والعلم والعرق : كل جنس اجنبية الشسر والفر والمرهم
 ولزمه والشتبه ورحله والمزيد الحسين : ولا جبار
 ثلاثة عشر المرضيات والمعيسيا والدوص والنوتيا ولا زوره
 والدهفع و القم ورخ و السنبادج و لشب والكل والطلخ
 والجر والرجاج : ولا اجات حمسة الراوح لاسود والفلقين
 والفلكار والسرى والفلقت : والغوار وستة : بعرف الغير
 والتكمون وبورق الصاغو والتندار وبالبورق الزر اوندي وبالبورق
 العذاب : ولا ملام احد اعشر : الملح الطيب والم والطبرن ج
 وللندران والنديي والهندي وصلح الفليه وصلح البول وصلح
 لـ ماء وملح النيورا وصلح السبخى بصلة حملة العفاف
 بباب معنوه القرآنى وجوة قيمه مرئه ايتها
 للراوح : البابون العيد منه ان تكون زهر فيها لا يختبره
 تحرفة لم يوفيه شيء مثل المكحول النشاردر فو حان احمد مما
 معدنه لا يضر حكم زهر حار ما لم حريق تحمل زهر اساف
 ومن سرفته ومنه جنسا صبغ نابد خارج بشء من الصنعه

۶- نسخه خطی بخط سریانی متعلق به بریتیش میوزیوم که در سال ۱۸۹۶ در کتاب «لاشیمی او مواین آثر» بفرانسه ترجمه شده است.

یولیوس روسکادرباره کتابهای الاسرار و سراسرار متذکر میشود که تشخیص اینکه کدام نسخه خطی حقیقت کتاب الاسرار ویا سراسرار است بسیار مشکل میباشد زیرا رونویسن کنندگان بقدرتی در نوشتن آزادی عمل بخراج داده اند که نمیتوان باسانی در این باره قضایت کرد و گاهی در مقدمه کتاب اسم آنسراسرار ذکر شده و در انتهای همان کتاب اسم دیگری نوشته شده است. مثلا در مقدمه نسخه خطی کتابخانه گوتینگن اسم کتاب «سرالاسرار» ولی در انتهای کتاب نوشته شده است «تم کتاب التدیر» و در نسخه خطی کتابخانه اسکوریال در مقدمه «اسمه سراسرار» و در انتهای آن نوشته است «هذا آخر کتاب الاسرار»

علاوه بر این حجم نسخه های خطی موجود با هم اختلاف زیاد دارد و نمیتوان آنها را باسانی باهم مقایسه کرد و ممکن است که نسخه سراسرار خلاصه ای از کتاب الاسرار بوده است که رونویسن کنندگان آنرا بمیل خود کم ویا زیاد کرده اند.

۲۱- ترجمه های کتاب الاسرار و سراسرار

این دو کتاب از راه شمال افريقا و اسپانيا در اروپا مشهور شده است و تأثیر زیادی در پیشرفت کیمیا گران اروپائی داشته است و این موضوع از ترجمه های متعدد و تقسیرهایی که بزبان لاتینی از این کتاب تهیه شده مشهود میگردد.

الف- ترجمه بزبان لاتینی

۱- در کتابخانه شهر پالرمو واقع در جزیره سیسیل (Bibliotheca Comunale Palermo)

(کتاب خطی زیر بزبان لاتینی موجود است :

(Liber Ebu Bacchar et Raisy , Codex Speciale Nr. 19).

طبق تحقیقات یولیوس روسکا و مقایسه سرفصلهای این نسخه لاتینی با کتاب خطی سراسرار کتابخانه گوتینگن بزبان عربی معلوم شده است که نسخه لاتینی بالا ترجمه کتاب سراسرار است. این نسخه در اوایل سده چهاردهم میلادی نوشته

شده است ویولیوس روسکا سرفصلهای آنرا در سال ۱۹۳۵ در برلن منتشر کرده است.^۱ از توضیحات روسکا درباره این کتاب چنین نتیجه گرفته می‌شود که ترجمه دقیق متن عربی سراسرار است.

در فهرست کتابخانه شهر پاریس چندین کتاب بنام ابوعلی سینا و جابر ابن حیان طوسی و خالدابن یزید و بعضی کتابهای کیمیائی بی نام وجود دارد که برای تحقیق بیشتر درباره ترجمه کتابهای کیمیائی مشرق زمین بزبان لاتینی شایسته است. مطالعه بیشتری بشود و متن کتابهای موجود با دقت بیشتری مورد بررسی قرار گیرد شاید کتاب جدیدی از دانشمندان ایرانی پیدا گردد.

-۲- در کتابخانه ملی شهر پاریس Bibliothèque National, Paris, 58 Rue de Richelieu زیرشماره ۶۰۱ کتاب خطی لاتینی بنام Alberti de mineralibus et cet. موجود است که شامل چندین کتاب و رساله مختلف است. از صفحه ۱۰۱ تا ۱۱۲ کتاب زیر دیده می‌شود:

Liber Secretorum de voce Bubacaris

و در جمله اول کتاب نام مؤلف بشرح زیر ذکر شده است:

Incipit liber secretorum de voce Bubacaris Magumet filii Ceceri Arrasi
این کتاب را مارسلن برته لو در جلد اول کتاب «لاشیمی او مواین آثر»

Marcelin Berthelot, La Chimie au Moyen Age, 1893 - 1904.

صفحه ۳۱۰ تا ۳۱۶ شرح داده و سرفصل های آنرا ذکر کرده است و آنرا ترجمه کتاب سراسرار رازی دانسته است. تحقیقات یولیوس روسکا و مقابله آن با نسخه خطی کتابخانه پاریس ثابت کرده است که این نسخه خطی تفسیری بر ترجمه لاتینی کتاب سراسرار است و متوجه توضیحات بیشتری از اطلاعات شخصی یا از کتابهای دیگر در این نسخه لاتینی وارد کرده است. طبق نظر برته لو این نسخه خطی در حدود سال ۱۳۰۰ میلادی نوشته شده است.

۱- Julius Ruska, Quellen und Studien zur Geschichte der Naturwissenschaften und der Medizin, Band 4, Heft 3, 1935, Berlin Seite 11 - 16

در این کتاب خطی رساله‌های زیر نیز برای نسبت داده شده است:

Liber qui dicitur Lumen Luminum et perfecti magisterii, editus per Rhasim, pp 121 .

Incipit Liber Rasis de Aluminibus et Salibus pp 129.

۳ - در کتابخانه ملی پاریس زیر شماره ۷۱۵۶ کتاب خطی لاتینی بنام Varii Tractatus de Alchymia موجود است که شامل رساله‌های مختلفه‌ای است و در صفحه ۱۱۴ رساله زیر بنام رویکرد کرده است:

Liber Secretum Rubecaris araboruen

در جمله اول کتاب نام مؤلف بشرح زیر نوشته شده است:

Incipit liber secretorum de uoce Rubecari Mahometi filii Zec' Asari.

این کتاب در صفحه ۳۰ جلد اول کتاب «شیمی در قرون وسطی» شرح داده شده و نظر باینکه نام مؤلف بشدت تحریف شده است، برته‌لو آنرا شخص دیگری غیر از رازی دانسته است ولی تحقیقات روسکا ثابت کرده است که این کتاب نیز متعلق به ابوبکر محمد بن زکریای رازی است و همان کتاب سراسرار است که مترجم آنرا تفسیر و تشریح کرده است و با متن کتابهای دیگر مخلوط نموده است.

۴ - نسخه لاتینی کتابخانه شهر ونیز واقع در شمال ایتالیا که در فهرست زیر شرح داده شده است:

Jos. Valentinelli, Bibliotheca Manuscripta as A. Marci Venetiarum, Tom V, 1872, pp 154 – 150 Nr. XXVIII.

Liber secretorum Bubacari, Machometi magni philippi, filii Zerei Arazi .

از نام این کتاب و مولف آن معلوم می‌شود که ترجمه لاتینی کتاب سراسرار رازی است .

۵ - در کتابخانه شهر فلورنس واقع در ایتالیا Libreria Riccardiana, Firenze

در زیر شماره ۹۳۳ کتابی بنام جابر ابن حیان بشرح زیر درج شده است :

Geber de investigatione perfectionis magisterii

دانشمند جاپرشناس آلمانی دارمشتر E. Darmstaedter که درباره کتابهای کیمیائی جابر ابن حیان طویل تحقیقات زیادی کرده و کتابهای نوشته است، بآن کتاب متوجه می‌شود و پس از مطالعه آن معلوم می‌کند که این کتاب مطابقت با کتاب لاتینی Secretum Bubacaris دارد که برته لو در کتاب «شیمی در قرون وسطی» ذکر کرده است. یولیوس روسکا این تحقیقات را ادامه داده و متن این نسخه خطی لاتینی را با متن عربی نسخه خطی کتاب سراسرار کتابخانه گوتینگن مقایسه کرده است و با ثبات رسانیده که این نسخه ترجمه قسمتی از کتاب سراسرار می‌باشد و بعضی قسمتهاي آن از کتابهای کیمیائی دیگر گرفته شده است و یا مترجم آنرا از معلومات شخصی خود بآن افزوده است.

قسمتی از متن لاتینی این نسخه خطی را یولیوس روسکا در کتاب بالا (صفحه ۲۶ تا ۸۷) منتشر کرده و شرح مفصل و محققانه‌ای برای اثبات اینکه ترجمه سراسرار می‌باشد داده است. در این ترجمه لاتینی شکل افزارهایی که در صنعت کیمیا بکار میرفته رسم شده است و از این جهت دارای اهمیت شایانی است.

۶- نسخه ناقصی در کتابخانه دانشگاه گوتینگن موجود است که در زیرشماره

۷۰ ثبت شده است:

Hist. nat. 75 der Universitätsbibliothek Göttingen,

Incipit liber Albubacaris vel de doctrina secretorum Geber et
Mahometi filii Zereni Arrazi.

۷- نسخه‌ای در کمبریج موجود است که در کاتالوک سینگر بشرح زیر ثبت

شده است :

Bibliothek Trinity College Cambridge.

Incipit liber secretorum de voce Bubacci Mahumetis filii Zet Arabi
Catalogue D. W. Singer, Vol. I, pp 106 Nr. 116.

۸- نسخه‌ای در موزه بریتانیا موجود است که در کاتالوک سینگر بشرح زیر

ثبت شده است :

Brit. Mus. Sloane 1754, pp. 114 - 134.

D. W. Singer Catalogue, vol. I, pp 107.

Incipit liber Rasi Ebobocre. i. partis Bocri eben Haren. i. filii Haren
quem transtulit - Deus eum salvet - Canonicus Antiocenus de arabico et se
caldeo in latinum.

متوجه این نسخه طبق متن کتاب کانونیکوس آنتیوکیا Canonicus Antiochia میباشد که معلوم نیست چه شخصی است ولی این ترجمه مستقلی است که بسایر ترجمه‌ها فرق دارد و از این حیث دارای اهمیت است. خلاصه‌ای از متن این نسخه را یولیوس روسکا در کتاب بالادر صفحه‌های ۲۰ تا ۲۶ منتشر و تشریح کرده است. علاوه بر ترجمه‌های لاتینی بالا بعضی از ترجمه‌هایی وجود دارد که برای نسبت داده شده ولی تحقیقات بعدی معلوم کرده است که صحت ندارد. در سال ۱۸۶۶ میلادی شتاین شنايدر (M. Steinschneider) عطف به کتاب تاریخ شیمی تألیف هوفر (Fred. Hoefer, Histoire de la Chimie, 1842, Paris) نوشت، که ژرارد کرمونا (Gerardus de Cremona) کتاب‌های زیر را که رازی تألیف کرده به لاتینی ترجمه کرده است :

کتاب «زاجات و املح» De Aluminibus et Salibus و کتاب Lumen Luminum طبق تحقیقات فردیناند ووستن فلد (Ferdinand Wüstenfeld) و یولیوس روسکا در کتاب زاجات و املح اسم جلجل اهل قربطه (کوردبـاـ اسپانیا) Gilgil de Cordova (ذکر شده است و این شخص همان ابن جلجل است که مدت‌ها بعد از رازی میزیسته و بهمین جهت این کتاب نمیتواند تألیف رازی باشد. کتاب Lumen Luminum نیز نمیتواند ترجمه از عربی باشد، زیرا تاکنون در هیچ فهرستی و یا در هیچ جائی چنین کتاب عربی دیده نشده و یا نامی از آن برده نشده است و بهمین جهت ژرارد دکرمونا هم نمیتواند مترجم چنین کتابی از زبان عربی باشد. این تحقیقات ثابت کرده است که نتایجی که هوفر در اثر نسبت دادن این دو کتاب برای گرفته صحت ندارد.

ب - ترجمه بزبان فرانسه

در کتاب «شیمی در قرون وسطی» جلد اول از صفحه ۱۷۹ به بعد ترجمه فرانسه و نسخه لاتینی کتاب الاسرار و یا تفسیر آن چاپ شده است:

Marcelin Berthelot, La Chimie au Moyen Age, Paris, 1893, Vol. I, pp 179 - 229

ج - ترجمه بزبان انگلیسی

ترجمه کتاب الاسرار بزبان انگلیسی توسط ستاپلتون و هدایت حسین در مجله زیر در سال ۱۹۲۷ در شهر کلکته منتشر شده است:

H. E. Stapleton M. Hidayat Hussain, Memoirs of the Asiatic Society of Bengal, Calcutta, 1927, Vol. VIII, No. 6 pp 369 - 394.

د - ترجمه بزبان آلمانی

بولیوس روسکا در سال ۱۹۳۷ میلادی (۱۳۱۵ هجری خورشیدی) کتاب سراسرار را از روی نسخه خطی کتابخانه دانشگاه گوتینگن ترجمه و تشریح کرده است:

Julius Ruska, Al Razis Buch, Geheimnis der Geheimnisse, Quellen und Studien zur Geschichte der Naturwissenschaften und der Medizin, Band 6, 1937, Berlin

ه - ترجمه بزبان روسی

در سال ۱۹۵۷ کریم اف در تاشکند کتاب سراسرار را با شرح و هواشی بروسی ترجمه کرده است.

۲۲ - کتاب الشواهد

این کتاب را ستاپلتون در کتابخانه حضرت نواب رامپور اوایل سده بیستم میلادی پیدا کرد و در مجله زیر قسمتی از آنرا عیناً چاپ و با انگلیسی ترجمه کرد:

H. E. Stapleton, F. R. Azo, Memoirs of the Asiatic Society of Bengal Vol. III, No. 2, pp 68 - 73, 88 - 89, 1910, Calcutta

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ حَوْلَكُتْ يَا طَيِّبْ

الحمد لله رب العالمين والصلوة على سموه محمد وآله اجمعين قال محمد بن زكريا قد سبق لهذا
قبل كتابنا هذا سبعة كتب أولها كتاب الأثبات فيه ثبات الصناعة والثاني كتاب الحجر فيه التبيين عن الشيء
الذى يكون منه العمل والتالثانى كتاب التدابير فيه هل يحتاج الى تدبیر أم وما التدبیر الحق والرابع
كتاب الاسفiro فيه بيفته الاسفiro وما هى والخامس كتاب شرف الصناعة فيه فضل هذه الصناعة وفضل اهلها
على مازن الناس وغلى غلوthem والرابع على الفالقين بكتبه، السادس كتاب الراحة فيه دعوى نوساد
اعلى الصناعة وتقدير عم فيها وتقدير العمل للمصريين وتقدير العمل التي في كتاب الرحمة والسابع التدابير
التي يحتاج إليها المحجوب لها في كتاب الراحة مقدماً هذا الثامن المسمى كتاب الشواهد فيه ذكر رموز الحكماء
ونبرها وما فتصدوا به للحق من توهم ولم تختلف هذا الكتاب لطبيعته من الكتب المتقدمة اليه في أيام
الصناعة وتنقل جملة شاهداً لما على موافقة الواقع وإنما لم تختلط طرائقهم وإن الرموز لما هي الشواهد
لأقام واما ان تكون متعلمة للصلة فإذا قد شهدت العصمار في كلهم لهم خلطوها وخشوا بالكلام الذي
لا يحتاجون اليه وإن المحتاج اليه قليل منها وفالوا لا يتوهم احدهم ذلك لاما ان عرف شيئاً في بعض ما عرف
فإن ذلك ملائكة على المجال ان قد شرحنا غربتها في كتابنا هذا وشرحنا حال الكتب فنحن ذاكرون غير
اذولهم فيها ونجعل ذلك عندها يدل على الحجر وفقاً على التدابير ونحضر من ذلك او شعها واقتها
إلى التفسير حاجة لذا يطول الكتاب بشرح الواقع وناتر منها ايضاً ان كان القليل منه يقوف عن الكثير
وإن عجزنا عن جمع كل دينهم فضاً عن قرارها والتفاوت الكثرة الصادقة فيها ذكر دلائل العصمار على حسنها .

وقال اسطفاطايس زاويش خذ البيضة ففوق بين نفسها وورحها وجسدها فاما عزالت الماء عن الطبع
والصلح عن الدهن والدهن عن القراب فماهل واصنع تم بقوله واستست اعلى يا زاويش ببضة الدجاجة الكاذبة
لکنی علیت ببضة الحكماء التي فيها العصر والمارد والمرطب والبابس وهو الحجر الاسود المعروف منذ
الحكماء فاما قوله الكاذبة فانما يريد تصغيرها الى الحجر لا طرحيها .

وقال السرجس زاس العيني انظر الى الجبل الصغير الذي عن يمينه وشماله يهمن فاسعده دار
فيه وفي جبل قبائله جميع العتاifer هذا يدل على التسر والمهجان هنا اذناني .

قال في الجساد تسلك قوة الالف بالجسم ويصيغ قوة مذكورة ويفرج زوج العجم بالدم فنصير جسد
روحانيا يريد بقوله كذلك ان العمل من حجر واحد وإن العدد اتما هو يفضل منه وإن في المذكر ثلاثة قرائب
وغير ذلك الاول ترطيب الماء والصيغة والثانية ترطيب الماء والعرض والثالث ترطيب الماء والصيغة بالدهن
والجسد المعمل بهذه ثلاثة قرائب .

قد ذكرنا من ذكرت الرموز وعيونها ما فيه نهاية تلك استشهاداً على الذي اردناه وإن قد بلغنا من
ذلك شيئاً فليتم كتابنا والله سبحانه محمود والحمد لله رب العالمين وصلواته على خير الخلق محمد
وآله الطاهرين وسلم تسليماً دائمًا كثيراً ثم كتاب الرمز .

نظر باینکه در جای دیگر اثری از کتاب الشواهد نشده است عین صفحه ایکه عنوان نمونه چاپ شده بود، عکسبرداری و منتشر نیگردد. (صفحه ۳۸) تا شاید در جای دیگر نسخه دیگری از این کتاب پیدا شود و بتوان به کومک آن تحقیق جامعی درباره کتاب الشواهد نمود.

۲۳ - کتاب الاثبات

از این کتاب تا امروز درجایی نسخه کاملی دیده نشده است. مؤلف کتاب «رتبه الحکیم» که بعدس قوی‌المجريطی است برای اثبات صنعت کیمیا بمفهوم قابل تبدیل بودن اجسام بیکدیگر یک جمله از کتاب الاثبات رازی را بشرح زیر نقل میکند :

« برای مثال دوفلز را با هم ذوب کن ونتیجه آنرا مشاهده کن و اگر حاصل ذوب دوفلز از هر کدام از دوفلز اولی متفاوت باشد، پس در اثر ذوب شدن تبدیل شده‌اند. واين تجربه دلیل بروجود علم کیمیا واثبات صحت آنست. »

در انتهای نسخه خطی کتاب سراسرار متعلق به کتابخانه اسکوریال یک فصل از «کتاب الاثبات» و یک فصل از «کتاب الحجر» رازی نوشته شده است. نظر باینکه این قسمت تنها باقیمانده کتاب الاثبات است برای اطلاع خوانندگان این کتاب عکسبرداری و منتشر می‌شود و قسمتی که مربوط به کتاب الاثبات است جدا گانه چاپ می‌شود.

۱- H. J.. Holmyard, Maslama al Majriti and the Rutbatu'l - Hakim ISIS , 1924, Vol VI, No 18 pp 293-305 .

۲- قسمتی از این فصل را یولیوس روسکا بالمانی ترجمه کرده است رجوع شود به:

Julius Ruska, Al-Razis Buch Geheimnis der Geheimnisse, Quellen und Studien zur Geschichte der Naturwissenschaften und der Band 6, 1937, Berlin Seite 225-226 . Medizin,

برای پی بردن به نظریه رازی در علم کیمیا این فصل مختصر و جمله ایکه مجریطی نقل کرده است اهمیت شایان توجهی دارد، زیرا در اینجا رازی مطالب زیر را که در کتابهای او تابحال دیده نشده بیان کرده است:

۱- شرح دستگاه تقطیر بامبرد - این مطلب از این جهت اهمیت دارد که درین کلیه افزارهاییکه رازی در سایر کتابهای خود شرح داده است دستگاه تقطیر بامبرد وجود ندارد و بعضی از دانشمندان آنرا دلیل برآن دانسته‌اند که در زمان رازی تقطیر یا تصعید اجسامیکه بخار آنها احتیاج بسرد شدن داشته ممکن نبوده است . در این فصل از کتاب الایات معلوم میگردد که رازی و کیمیا گران همعصر او قادر بودند بخارهاییکه از روی اجسام متصاص اعدم میشود، سرد کنند و بجای خنک کنند های امروزی که با آب جاری سرد میشود (خنک کننده های لیبیک) شیشه گیرنده و میزان آنرا با پارچه نمناک سرد میگردد،

۲- تهیه کردن همبسته برنج از مس و توپیا ،

۳- رازی نشان میدهد که منظور از تبدیل کردن فلزات بیکدیگر، تغییردادن خواص فیزیکی آنها بوسیله مخلوط کردن آنها بایکدیگر بوده است و از قراین چنین معلوم میشود که این مطلب را در کتاب الایات بطور مفصل شرح داده و با تجربه ثابت کرده بوده است و گرنزه مجریطی که صاحب کتاب معتبری است گفته رازی را بعنوان شاهد ذکر نمیگرده است.

این چند جمله مختصر موضوع صنعت کیمیا را روشن میکند و چنین میتوان نتیجه گرفت که در زمان رازی یکی از مباحث مهم صنعت کیمیا موضوع ذوب فلزات و تهیه همبسته (آلیاژ) آنها بوده و تلاش اخص عالیترین خواص فلزی بشمار میرفتده است و بهمین جهت سعی میگردد که خواص سایر فلزات را بعد کمال خواص فلزی که در تلا موجود بوده است برسانند. مبحث تهیه کردن همبسته فلزات و ذوب نمودن آنها از سنگ های معدنی امروزه جزو شیمی صنعتی ورشته مستقل ذوب فلزات مورد بحث قرار میگیرد.

فصل نکات کتاب الحجر و کتاب الاثبات نقلت من کتاب اثنا عشر قال فی کتاب
الاثبات .

والنوشادر جوهر طبیعی حاد حریف یفرمن النار و یقطر ماوه و دهنہ فاذا بد الدهن
زید فی النار و یکون الانبیق انبیقاً ضیقاً قابلته واسعه بعیده عن النار و ینزل طویل واسع
و یکون قد جعلت علی القابلة خرقۃً بارده ولبدآ و توقد تحته حتی تری البخار الیابس
یدخل فی القابلة و یلتزق بجنب تلك الخرقہ او اللبد و هونوشادر حریف .

قال والزیبق یثبت علی النار حتی تنفع علیه التبغ کثیر ولا یطیر بان تأخذ
معرفة حديد نظیفه لا توبال علیها فتحمیها حتی یصیر کالمد مثل الحمره تصب فیه -
الزیبق فلاتبرح و اتفخ علیه یومکی و لاه وجوه کثیره یتفرقع و انه یجحد بریح
الرضا ضین معاً .

قال وانه الفضه تقبل الصفره سواء فی بعض اجزائها بالاسرنج و بالمیناء الخبصی
و النحاس المحرق اذ الذیب جمیعاثم يأخذ قدر عدسه وضعها على وجه درهم و تحمها
فانه یلبسه قمیص الذهب و انها تقبل طفرة متلاشیه بششم ریح الزرنيخ والنوره و
انها تقبل الصفره بریح الحکمه الموصف داخلا وخارجا فی محکها و جمیعها و ان
الفضه یکتنز و یرزن بالزاج والملح و كذلك بالنوره و تکلیس العظام والشعر والزجاج
والقرون اذا الحف به وان النحاس ینصبغ فی بعض اجزائه حتی کالفضة المشمع یلبسه
قمیص فضه والنحاس ینصبغ فی جميع اجزائه حتی یقوم بسعر الفضه الرديه یا ان تأخذ
الزرنيخ ثمانین درهما و المغنسیا و النوتیا الا صفر بالسویه ثلثین درهما و من الرصاص
سته ومن الزیبق ثمانی عشر درهما فان عم سحق الزیبق بالرصاص واسحقه بساير الادویه
سحقا ثم الق علیه وزن اربعین درهما راتینج وزن عشرة بورق العجز و وزن اربعین
کندر وجود سحقه مع الادویه ثم شوذلک فی قنینة لیله وان شئت فی قدر ثم اجعله فی
قیننة وخذ رطوبته بصوفة ثم شدد علیه النار تمام يوم ولیله ثم خذ ما صعد منه فالق
علیه راتیناج وربعه کندر ثم صعده مرة اخری فالق درهم اعلى عشرین نحاس من قافنه

يخرج كأنه الرصاص بياضاً وينقى النحاس قبل الطرح بان يذيبه ويطرحه بخل ونشادر . والله اعلم .

والنحاس ينصب بالزرنيخ الفرار الضعيف على النار حتى مسلح حمرته ثم لا يذهب عنه الانسلاخ الا بطيئاً والنحاس ايضاً يأخذ صبغ صابر قوى بان تأخذ برادة النحاس ومثل ربعه زرنيخ مصاغه فيسحقان بلبن العذرآء وهو ما يتمد من المرتك والقلبي حتى يتungen ثم يجعل كنه (كرة) ويجعل في جوف الطين من طين الحكمه ويلقى في تور متوسط الحر حتى يبرد ثم يخرج فيلقى اليه شيئاً قليلاً مقدار سد سه نظرون وثلاثه بالزيت و تستنزل فينزل فقد بطلت النحاسيه ثم يذاب هراراً كثيره فانه يزداد جودةً وبياضاً .

والنحاس ينصب اصفر كالذهب بان يأخذ توتياً كرمانى ومثل سدس قلباً وزجاج مثل ذلك ثم يجمع الجميع في كوز وجعل في جمر قوى حتى تخرج دخانه اخضر ثم ارفعه ثم تذيب النحاس بعد ان تفرشها وبظاهرها من الدواء وباريقة دراهم وتطاعم ايضاثم صبغه فانه تخرج اصفر كالذهب .

والنحاس ينصب صفره مثل الذهب لافرق بينها بان تأخذ قطعه حديد فترفق وقد فرشت بزجاج مسحوق ثم تزيد زجاجاً ايضاً وتنفح حتى يذوب ثم تخرجها وكسر الزجاج منها تخرج كأنها ذهب لكن قطعة الشبه دقيقة .

و ان الحديد الممتنع عن الذوب يذوب بالزرنيخ والتشويف فاذا ذاب مترفعه وتأخذ الزجاج والنشادر ملتزمين بالزيت فتطاعمه فيذاب مرات فانه يزداد سرعة ذوب وبياض بلون وان اكثر ذلك حتى يذوب مثل ذوب الرصاص ويتطرق .

قال الرصاصين السريع السيلان الشديد الصريح يذهب عنه صريحه ويقوم للنار يذوب مثل ذوب الفضة بان تأخذ من الحديد المذبيه فتدبيه و ترسل عليه القلعى ثلاثة الدراءه و تدبها جميعاً وتطعمها بالزجاج والنشادر ثم تفرغها جسد آلا صريح فيه قايمآ على الحمى .

٤٣ - كتاب الحجر

در فهرست دکتر محمود نجم آبادی در صفحه ٤ ٣٢ بسسه رساله زیرجز ومجموعه

خطی اهدائی مولانا سید محمد مشکوکه به دانشگاه تهران اشاره شده است : شواهد الحجر - خواص الحجر - تدبیر الحجر. این سه رساله بفارسی است و گویا ترجمه‌ای از اصل کتابهای رازی است. در مقدمه کتاب الاسرار و سراسرار محمد تقی دانش پژوه نیز به کتاب شواهد الحجر اشاره می‌کند (فهرست دانشگاه ۴: ۳۷، شماره ۱۰۸۷) . این سه رساله از هر حیث شایان توجه و تحقیق است . برای اطلاع خوانندگان فصل کتاب الحجر که در انتهای کتاب سراسرار اسکوریال موجود است عیناً عکسبرداری و چاپ می‌شود .

وقد اشتقت به حلقة انشئه و بعد ما تنفس الماء في بثرة في فيه و شدة على رأس
 جلن ثم فورها بعد ابلا لا و تربكه على قدره و نأخذ الوصل بالشارب و جن و نأخذ
 و كعبه بخط كتاب في حزنة حنفية اعلاها اضيق من اسفلها عندها فراعيل
 و عرض اسفلها ذراع و اعلاها ثغر فيها الى اضيقها و على ما خذل عن اضيقها
 مملوئا و لها خطأ لغيره عودة من اسفل مدخل من الكوز والندج و نأخذ
 الوصل و نعاوه الخدي و الحمراء و نخذل ما بي ما منقلا و اخذ بحد رأس
 الكوز و بسبيله النهج و يشد عليه اسفل الكوز من النهج قطمه مخزن
 ليضع بذلك ما انحدر و تهدى الفركى بالسرار

والحمد لله العاذر الغفار البار

الشارب والصلوة على

محمد سيد الابرار

الاخبار

سما

منيا

الطب

۸۴

فایل سخا نشمس کیس جزء قر خالص چهار دانک و آهن محمر دود دانک او قر
 بگذازد و آهن محمر بر دلی بیزد و نیکو به مدنا بگرد و آن زمان نمکن برده
 طرح کند و آب گذینه شام کنید هزده کرده بر سردی بگذد و نیکو به مدنا بگزد
 و قدری بورقی اگزید بر سردی بیزد تا که حم خلیط باش شود بعد زان بونه
 بھار و بر زمین مندو ناسر دشود و متعا ازا جای بر دن آورد و عویند
 بونه دیگر نند و بگذاره و فهر داط زند و بر مطری که نیکو باشد بالله الیور
 و آهن را چنان محمر کند که بستا ند بالله: آهن دبابه و نیکو سویده حسل
 کنم بعد ذلمن یک جوز نکر و یک جوز مشبت شا در اب حل کند و بر لاهه را در ایام
 دیزد و در سر آتشی یک ساعت طبخ کند ناسخ شود بعد زلزه باز شل نند
 و بکار بده و اعلم نصل سکات کتاب الجزو کتاب الابنیان منتظر
 من کتاب اثنا عشر کتاب نه کتاب الابنیات و المتن شادر جو عرضی خواه
 حریب بیز من النار و یقطرا ماده و فده عنه خاذ ابد اللہ صحن زیدیه النار
 و یکون الابنیان انبیه که ضریفیا فابلته و اسد بعیری عن النار و میزنه
 طوبیل و اسح و یکون قد جصلت علیا النابله خوفه باروهه ولد او توقد
 نخه چخه مری البحار الیا بس یه خوفه النار و میزنه بحسب تکلیفه
 او اللبر و حوسنو شادر حریب قاف و از بین بیست علیا النار چخه

شمع على التنجـ الـكـير ولا يـطـرـ باـنـ ماـخـدـ مـخـرـفـهـ صـورـ قـطـعـهـ لاـ تـوـبـاـلـ عـلـيـهاـ
 لـمـجـهـاـنـ يـصـيـرـ كـاتـمـ مـنـ الـجـهـةـ نـصـيـرـ الـزـيـنـ فـلـاـ تـبـرـجـ وـانـجـ عـلـيـ بـوـكـ
 وـرـوـجـوـهـ كـبـرـةـ بـتـفـرـقـعـ وـأـهـ مـحـدـ بـرـجـ الـرـصـاصـيـ مـسـاـكـ دـافـ
 الـغـضـةـ تـقـبـلـ الصـفـرـةـ سـوـاءـ نـيـ بـعـضـ لـهـ زـاـبـاـ بـالـكـرـنـ وـبـالـبـيـانـ الـجـعـيـ
 وـالـخـيـ الـمـحـرـقـ لـذـ الـفـيـنـ جـبـهـاـ نـيـ باـخـدـ قـدـرـ حـدـثـ وـضـرـاـعـاـ خـاـلـوـهـ وـهـمـ
 وـمـجـهـاـنـ يـلـبـيـتـيـعـيـ ذـ عـبـ وـأـنـاـ تـقـبـلـ صـفـرـةـ مـنـ لـكـشـيـ بـيـنـهـ بـعـ الـزـيـنـ
 وـالـنـوـنـ وـأـنـاـ تـقـبـلـ الصـفـرـةـ بـعـدـ الـحـكـمـ الـمـوـضـدـ دـاـخـلـاـ خـارـجـاـهـ
 مـكـنـاـ دـجـيـهـاـ وـأـنـ الـغـضـةـ يـكـتـبـهـ وـبـرـزـنـ يـأـزـاجـ وـالـمـلـحـ وـكـذـفـهـ
 بـالـنـوـنـ وـتـكـلـبـيـنـ الـعـطـامـ وـالـشـفـرـ وـأـنـاـ بـعـدـ وـالـنـرـ وـدـنـ لـهـلـ الـمـنـهـ وـ
 أـنـ الـخـاسـ بـيـضـيـعـ نـيـ بـعـضـ لـهـ زـاـبـاـ بـعـدـ مـيـهـرـ كـالـغـضـةـ بـالـغـضـةـ الـمـسـعـ وـبـلـ
 قـبـيـفـةـ وـالـخـاسـ بـيـضـيـعـ نـيـ جـعـ لـهـ زـاـبـاـ بـعـدـ بـنـوـمـ بـسـ الـغـضـةـ الـرـوـةـ
 بـاـنـ تـاـخـدـ الـزـيـنـ شـيـخـ ثـانـيـنـ درـهـ دـهـنـ الـمـعـنـيـنـ وـتـوـبـاـلـاـ صـفـرـ بـاـسـوـهـ
 خـلـشـيـنـ درـهـاـ دـهـنـ الـرـصـاصـيـنـ دـهـنـ الـزـيـنـيـ ثـانـيـيـ عـزـرـ درـهـاـ فـانـمـ مـكـنـيـ
 الـزـيـنـيـ بـالـرـصـاصـيـنـ اـكـنـ بـاـيـرـ الـادـوـبـ سـخـاـمـ الـعـيـ عـلـيـهـ وـرـنـ اوـبـيـزـ دـهـاـ
 دـهـيـنـ دـهـنـ حـرـشـةـ بـوـرـقـ الـجـزـ وـرـنـ اوـهـ بـعـيـنـ كـهـرـ وـجـوـهـ سـكـنـ معـ الـادـوـبـ
 هـمـ شـوـذـ دـكـنـ قـبـيـنـهـ لـيـلـهـ وـأـنـ بـيـنـ هـيـ قـدـرـهـ دـجـلـ دـقـبـيـنـهـ وـغـدـ طـوـبـ

بعدها نم شد علیه انتقاد نام بودم دلبل نم خواص صد هزار فالت علیه اینجا
 و به کندم نم هشیده مرآت لقی فانی در همای عکس بنخواه منتفا ن
 بخچ کاهه از صاص بیاضا و سی اتحام قید رطاخ بان پذیره و بطری خل
 و نثار در و آنکه علم و اتحاس بیضی باز نیخ المدار المصنفه بیانار
 حق جنسیت حرم نم لاید عرب خدا لا مدخله الا بیعل و اتحاس اصایه
 جاگه صبع صابر قویان تا خبر لة اتحاس مثل و بد زدنیخ مصاده بیخت
 ملبن العذر آد و هو ما پیغز من امریکه و افعی خج بیگون نم بحفله و بحد
 نیجوف طیز من طیز الحکم بجهیز شود سوکنیا امراه بجهیز نم بخچ بدقی
 علیه کشی قلید مقدار سه مطروح و مکله بازیت و منتشر فیزیل قدر
 بطلت اتحاس است نم باید مرآت اگرچه فاده بیظله حقه و بیاضا و اتحاس
 بیضی اصر کاذه جب بان یا خذ تو سیا کرمانه و منزکه سه قلیا و زجاج
 مثل و دکر نم بجمع الجسم کوذ و بحفله و بحر قوس خنیخو و خانه اخضر
 لور قد نم تدبیب اتحاس بعد ان تفرشها دبطاهم امن الدو او بار بهه در افع
 و نظام ایتمام صبه خانه خرچه اصر کاذه جب و اتحاس بیضی صوره
 مثل از جویی افریقی بینها بعینه باز تا خد قطعه حدید فرقی و خد و دست
 بیجاجع سهی نم تو زیز جا ایضا و فتنه جه بذوب نم خود را دل

الرنجاع منها نوح كأنها ذهب لكن قطعة آنکه رقيقة وأن المذهب المتشع
 الفروب بذوب بالزجاج والشوه بفنا ذا دا به فتر فيه دما ذوا الزجاج وفنا ذا
 ملته فهن بازرت فنطاعه فندا به سرات فانه بفرطه سرعة ذوب وبياضه بونه
 وان اكرا ذهكر في بذوب منيل ذوب الرصاص وبيطرت قال ار صاصه تمسخ
 استبيان اتشدید الظرف بر يه حله عنده هرمين ويقوم لثمار بجهه بذوب مثلا ذوب
 الشفقة بان ناخذ من الحديد المذيبة فتدبب وتمسل عليه القلمي لذذ دراج
 وتدبيها جسمها وتطبعها الزجاج واثنا درج فخر غها جسد الاصر بر فيه فاما
 على اعلى فائس اکر ذنکاره بمحلوں کشند ذهکر که دود آنکه کرم پیر و زن
 ناجون آب رک چند رنود و پیسوکه سروین بکش باشد و تبه نگرده و باین نه
 شیشه چون رزک عیار کرم کی دود را افکی بیارش بیغزابه و نقره و انک
 د صدر و ان حکایت رکست و بکر ر عزان آعن صحنه و آهن با برلهه آعن
 در سر که بر زند و بمنهذنکن ر عزان پیمه بک ر طلاز که معمطر باهدم
 ر عزان آعن ده درم سبب باده درم دایع مویی بهم آنکه دوز لصاپه
 کرم نند چلزاده ده درم دوز بکشند چون ششیح اهاد ده در جهی که
 نهند و نگردنوی جزو اکثر ده فایق و بکر فردنه که زرده ذکر عده بستانه
 که تا و فرون دردی افکنه و چهار دوز در آنکه بنهند که رنکی بیکوشون

۸۶

بوجلا بزیره دست شود داده اعلم فصل در جلا دادن فبردن
 بسته شاند و خن بزره با آب کاسنی بخواشند چندان که بینه ما ز آبد پر فوج
 داده و نهد و نیک بخواشند سی ازان و بر اینجان آب سرد انگنه و باز بر
 ذارد و برد عن اندر انگنه ویل آنکه که بیکر آید با آب آبد دادن رترود را عس
 مکی فرم بسته شاند و زرود را بخواه و بعد دنیکو مالد تما اینگل کرد و دیگر
 آب آبد دادن نعلیانه بوصت بسته شاند و مرده بخود بسیار جو هر سرمه
 براون پوست پلاکنده و لعل اخوه نهد و بکل اندر یکر در بیان آتش نهاده
 بسی بر بزرد و بنده تا سر دشود چون بگنا یه نیک آب داده سن باشد اسلام
 در آبه آبد مرو را به طبع محلول بینه اند اب و مردا پر اب بند اند و بکل
 و بکل اخوه بزرد و بنده تا چنگ شده پس ازان و پر اور آتش کنم نهد و ساعتی
 ده گنه چون بیران آنها آب کرته کرده آب آبد دادن با قوت بسته شاند بون اند
 و آب زایع و قلچنده جله خبر کردند و با قوت را بیان نموده به چند میان دارو
 و بکل اخوه بزرد و حشک کرده اخوه پس آتش نرم برآورد و نرم نرم آتش و مهد
 بعد ازان بگذاهه ناس دشود و بکل را بگشند و با قوت را از میان بیر و زن آورده که
 نیکو باشد لهم هست فایز اکثر مسی را بکن بینه بوزن او تو بیان مادر نهن آمد
 و معتقد از سر بگزند و بتقدیر اندک سفیده اگر ان سرع مسلمه صح کو خود بینه ندارد

بغاۃت زر شنی گل کشان روز و سرکار که کرد که کمی شود در دم افزایید و ناچیز
 نرم محوان باشد که اگر باقیت رفته کنی عجیب آید و اساعین فائین اور زیر مفرغه
 و نزدیکی است بحقیقت آنست دوست که در قدر بیشتر تری و وزی و در پریز
 آنها شایع مرد و مرقبشان در رامح خون تعبیر کند بیشون اگر پیک در مسام صرف
 در پاراد امکنند مختشن که هماند و اگر گلی درم فرمی بریست درم ارزین
 ابر زده هر برش ببرد و اگر گلی درم مسی بروار زیند امکنند درم مختشن که هماند
 و هر برش ببرد اما خشک شود و نیز برالله: اگر ده نوبت نکنم کی در کوک
 و نمک کنگنی د بسبی باقی و نداده بشوی و آنکه با جیوه گذاشی در آینه
 به بزی ماءره نواں اراده و مایه تمام دیگر قبل از شنا در و صابون
 بهم کنی و بخورد خاس دهی در گذاخنی و فور آب د نکر بشوی و نیکو آبد و آب گیره
 فصل الطیب و ظل می ببرد و نیکر صحنه، خاس کر کنی در کوک و آنچه
 نوبت نرم کنند ببرد و نیکر چهار جزء که گزه زدن و نکر خود و نوبت نیساند و برد
 نداده بر صلاح و غنی و با یک جزو نشادر ده جزو نمک ازه ۳۳ سحق کی د مسی
 و از زینه بیک و زن بگذار و بیک درم ازین ده درم ازین اخلاقاً بمنه و بگذار
 تا نیک که ازه نمود که این امکن بریست که بکر درم ازین برد و درم می پیک و نهی
 و نمک آبی بکو بغاۃت این لعنه کار درسته که هی مرد و بید مرد ازیل که کیانه

بود که آن را در صحن کوپنه‌آرخوازی که نزدیکی از برد بستانه بیک در مردم داشته
 و بنم درم طباشیر بر و بی برآورده خیز کرده و گره کند و طبیعی استانه
 و دهنی نیزه استانه بسته درم هدکنند و باشند بینکه بسازند آنکه آن مردم را
 در غیر کوفته است در میان دو هنر اندانه مقدار آنکه ماسه ملا عذران
 از آنها بدرآورده از جان خیز بروز آورده که سفید و داشت شری باشد آنها
 از ده سفیده شود و بین خبر و آنرا اندک از سیاهی مانع شود باز هم
 اینجا اندک و پیچیر کند تا نامه چی سفید شود فابع جله، لذت عجیب الاحمری
 هنکیک بآن بطلبی از جه بنا و بوضع علی الماء بین بینیها بوضع خدم من التحلیل
 البصری المولود در صحن و سر از ارج الاجر اتنی بستی قلقنده نفست در نم
 قده انقیان من الملح محی و مخلصی الجیم ثم بوضع اختر و سوی الشیب لجراء
 سواد و تسبیح الدوا، اللذ کورنکرها و بوضع ذی الشیب مثلاً ایام من ایام
 الصیبت ثم بفتح و بوضع من الذیجی الماء بین دبر و بفتح ذی الشیب الدوا آنها و
 بوضع ذی الشیب ساده بین بینی الدوا، آنها علیه نم بوضع علی الماء بطریمه
 حی بجهش الدوا، علی اشاره نم بخوبی خود بسرعت و حدا و نصف این نایزه
 امامه فان آنکه احمد و احمد نم ترضی ذکر کنها بنت نزدیکیه تعالیٰ

لبن

البوطنة ويلكن بو طنة بغير الاو بـ افضل بـ ذكـرـ نـكـلـ حـوـاتـ فـاـهـ يـكـلـنـ بـ حـنـ
 ثم اـنـدـهـ مـنـ عـلـىـ كـاـذـرـ نـكـلـ الـكـلـاـسـ بـ اـبـاـلـ الـأـوـلـ وـ تـقـنـةـ بـ جـامـ زـجـاجـ
 وـ كـرـنـ مـنـ الـغـيـارـ بـ جـتـ وـ اـسـتـعـدـنـ بـ كـبـتـ وـ بـ غـيـرـ عـذـاـ النـدـيـرـ كـاـذـرـ بـ
 بـ كـلـ الـأـسـرـ مـنـ طـرـفـاـ حـنـاـ بـ جـنـجـ بـ عـشـرـ اـيـامـ وـ جـبـسـهاـ يـهـلـانـ عـلـاـ
 وـ اـحـدـاـ فـاـ عـرـدـ دـكـتـرـ بـاـ اـبـ سـكـلـ بـ سـنـدـهـ مـلـاـ اـشـ اـكـوـرـ نـاـخـنـ مـنـهـ بـ اـرـادـهـ
 اوـ صـنـافـيـ بـ حـمـارـ فـاـ قـاـ اـرـقـ مـاـ تـقـدـرـ عـلـهـ بـ جـعـلـ بـ درـجـ شـافـ كـبـرـتـ وـ شـافـ
 قـرـ ثـ اـظـبـنـيـ عـلـيـهـ وـ اـكـسـتوـنـيـ مـنـ وـصـلـ وـ لـهـ خـلـ اـكـوـرـ وـ اـنـفـ عـلـىـ شـلـنـادـ
 اـنـخـاسـ مـرـبـيـنـ وـلـفـوـجـ دـ، سـكـرـ وـ دـبـرـهـ تـدـبـرـ الـدـعـبـ كـاـذـرـ نـاـ فـجـنـ بـ جـانـسـ
 مـنـلـ دـفـنـ اـخـوارـ بـ فـكـلـ سـاعـهـ بـ اـكـوـرـ يـقـوـمـ تـقـامـ ثـلـثـ اـيـامـ بـلـاـ بـهـيـفـ بـ لـهـ
 اـبـ لـهـ اـطـمـعـ بـعـزـهـ مـنـ دـرـجـ اـكـرـ ثـمـ اـسـكـنـ بـعـدـهـ بـالـمـلـحـ المـطـلـوـلـ وـ اـنـفـ عـلـيـهـ
 كـاـذـرـ بـاـ بـجـنـ بـ الـنـارـ كـاـشـنـيـ مـلـلـاـ دـعـاـ اـبـ تـكـبـسـ اـخـاـسـ وـ اـخـدـيـهـ
 خـدـ اـبـهـ اـكـبـتـ اـمـ بـلـهـ اوـ صـنـافـيـ فـاـ لـخـدـ بـرـ بـعـهـ ذـرـ بـجـ اـخـرـ اوـ اـنـفـ بـجـ
 اـصـنـفـ بـ بـوـطـنـهـ وـ اـنـفـ عـلـيـهـ بـعـدـ اـكـبـتـاـجـ الـوـصـلـ بـعـدـ اـرـمـاـيدـ وـ بـ اـنـخـاسـ
 اـربعـ مـرـاتـ بـ لـهـ لـهـ جـ دـ اـسـكـنـ وـ مـاـ لـيـسـنـ فـاـ عـدـ عـلـيـهـ اـنـدـيـرـ بـ جـ بـسـنـ كـلـهـ
 ثـمـ دـبـرـهـ كـاـذـرـ بـاـ بـجـ خـتـ بـ بـيـعـنـ مـنـلـ اـنـزـرـ بـاـ بـ لـخـاـهـ دـلـدـهـ
 دـعـزـ اـنـاـ دـ اـنـخـاسـ زـبـجـارـ اـمـ اـسـكـنـهـ بـاهـ اـمـلـهـ وـ اـنـفـ عـلـيـهـ بـوـطـنـهـ بـ جـ

۸۸

رتفعی طاش و مالنیه و مائشه زین و لشنه کانی بوده قیوب نظر نداشت
 اور هنوزی ربان ادراد لا کوکنیه اکی دنیم سین وز بودن برق نداد
 آنون سجن تکامل المذکده کرد بر قطع بالکی قطع ش و تقطیر انداده فرشید از
 دنی اول مهلا شن بر سرت زمیک کرد سلسله نکره نالمه او این دنیا
 غزوی کون ترجمہ مصبه اصلیت بمن اولا

۸۸

بِسْمِ مُحَمَّدٍ أَكْرَمِ الْأَنْوَارِ وَجَدِّيٍّ شَهِيدِ الْأَنْوَارِ
 حَلَّنَا مِنْ أَدْبَعِهِ وَمِنْ كَرْتَنِهِ جَوَاهِيرِهِ وَبِسْمِ مُشَاهِدِهِ مِنْ مَائِيَّةِ نَارِ
 بَلْوَدِ يَا قُونَةِ حَرَاءِ فَهَذِهِ أَقْصَى إِعْلَامِ الْحَكَاءِ فَاتَّقِ اللَّهَ وَالْكَفَّةَ
 مِنَ الْجَهَالِ وَمِنْ لَيْسِ شَاهِ دَوَانِيَّةِ الظَّاغَّةِ سُجْنِ اللَّهِ تَكَبَّرُ عَالِكَهُ
 يُوْقَنْكَرُ لَاهِيَّ صَلَادَهِ بِالْحَرَانِ الْمَنْ

هَسْنَةِ السُّوقِيَّةِ وَصَلَانِ

اسْمَهُ عَلَى كَبِيرِ نَاجِيَّهُ

وَالْأَمْيَزِ

وَالْمَهْمَزِ

٢

فَهَذِهِ مُحَمَّدُ مُعَدَّ النَّبِيُّ كُلُّ مَكَانٍ مِنَ الْجَهَادِ خَصِيفٌ
 أَوْ بَغْرَذِكَرْ بَكُونِ فَبِهِ اِتْرَابُهُ الْجَبَرُ بَلُونِ اِتْسِنْجُ بَكُونِ سَعْدَةِ خَنْسَى
 مِنْ ذَكَرِ اِتْرَابِ شَلَدِ لَهْرَأَهُ دَمِنِ بُورَقِ الْعَنَبَاغُنِ اَوْ الشَّطَرُونِ جَزَّهُ
 دَمِنِ دَبِلِ الْبَرَقِ الْمَسِيقِ جَزَّهُ دَبِلِ اِسْتِرَانِ شَرِلِ كَشْتَاجِيَّهُ بَادِنِ اَتَهُ الْمَكَرِ
 اَخَانِي فَعَشَشَلِ بِرَزَانِ جَيَهُ ذَرِهِ فَرِيَهُ دَخَلِ بَوَدِ الْقَرَادَهُ
 دَبِلِعِ فَبِهِ رَضَلِ بَجَهُ بَدَهُ بَهُ تَبِلِعِ فَبِهِ اِلْزَهَرَهُ كَانِ فَرَاجِيَهُ الْمَلَاهَهُ

٨٩

دندان خودت وزن در حین ذر نیخا احمر و در صین ملی ابیض و در صین
 اسخنها غازی و اسخنها بالصابون و اجتعل بناوی فاوا و بر الجم اطع
 بندقی بندقی و مذاهو التراویح چشم حی بصر کشیده اصطدام هسته
 گفت بسته مکبه و سوادع کسری خلاطی اضطره بته استطیع جامد
 روح علی حی بصر مسل القادم ضعیف بین جیکله احبلو لانفع علی و
 امر ب بالطفه او حیچه کبر فانه بنگز ابین آرد ملک محبت افرم اللور
 حسن لوه عکد با تباوح و دست دهنل مکن منع حسن و گند
 الا ان لی ما اضطره من تغیر الاجاد قابه خنزیر الابواب الکبار علی
 دوئس ان کواد يستغنى فاریه عن التطويل و استثاره الایام فان با پیغ
 لور بجز عرضه ایام من طبره بر تفعیل لنواری که بناین ساخته این دلیل
 ساقه امن نهار کا ضنه و نکون ایچ بیه معناه کاملاه انسان اذیف ایها
 لطیفه الله شک فاول ذنکی تکلیس زند جمعی ساعه عیار اس الکروه
 و حواله بیخ سعی مکلم اندیزه ذوب سه وزن گفره در ارم و اطهه
 وزن در هم ایار و همه الایرس سیاده مرشکلهم و جذری هاون و اسکه
 حیچ بصر بیان ایکه بالخلی المخلوں بالبعده این بیخ بیخ و لوه حل البوطه
 و اینچ علیه نفع التراس غلکه مرات ولغوجه ایخه بین ایلامه و لوه

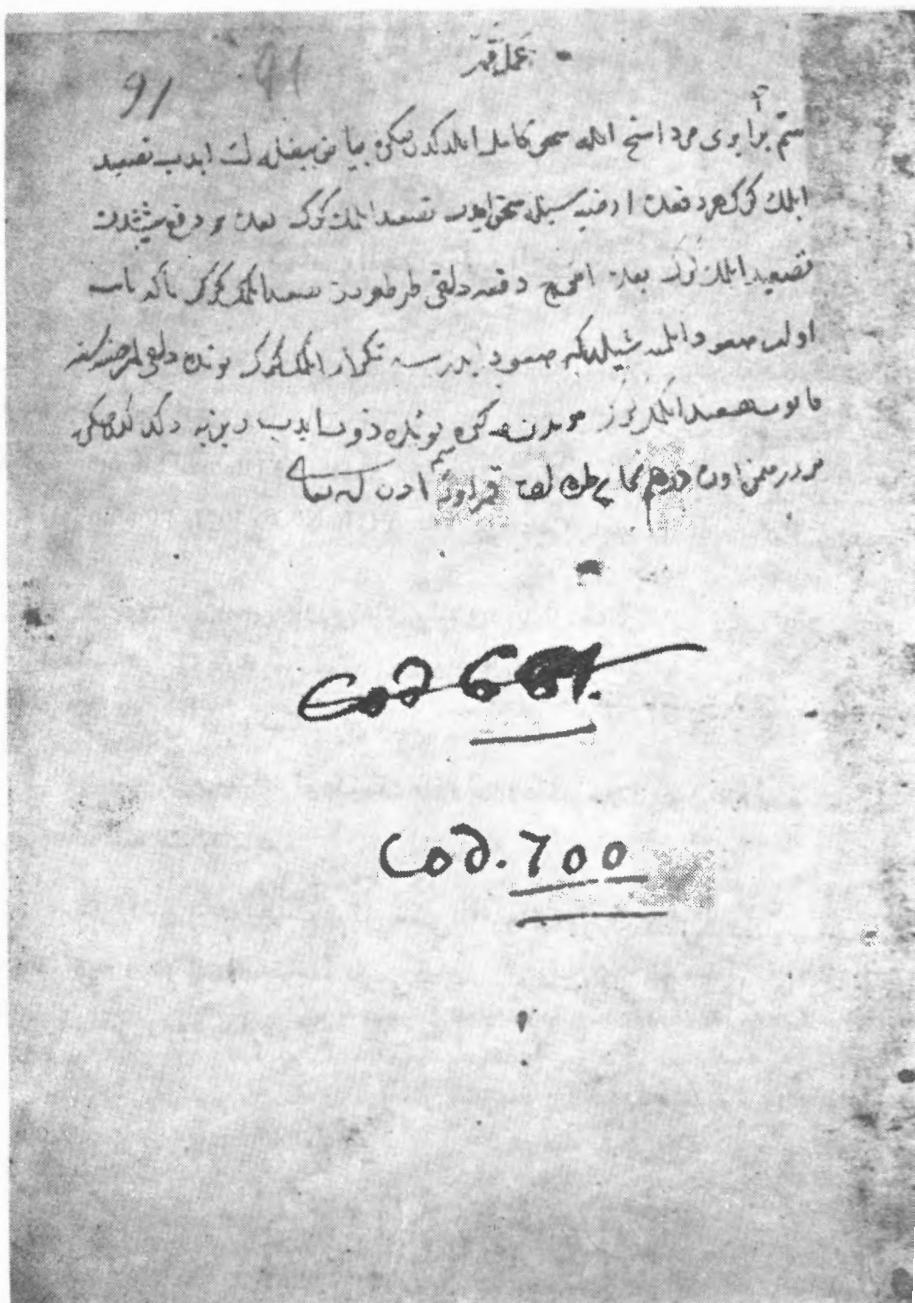
ومن آاء الشفاعة بين حزوة من الاشنان الى بين المعتقد المجزء
 المحلول حزوة حزوة فاعزلا ومهملة كل الذهوب وكلس الاشتان ومهمل الشفاعة
 حزوة حزوة ثم تقبت الاذين المحلول وآداء الاشتان وآداء الشفاعة الى الالكلاء
 الالكلاء واصحنهما دون زجاج ساعنة جبنة وادخل الدفن حيث يحمله اجر
 فيه من الكبريت المبعدين سمعة الاشتان وسمعة الشفاعة اخر جندا وآداء الى اهل
 حيث يصعد وبرقه ثم اجلد في ذلك الكبريت وحرمة الاشتان وحرمة الشفاعة
 ونفقه الى الدفن حيث يصفعه برقي ثم اعنه بمعنده نقرة حرارا باقونية
 بيهم مثقالها اربعون امش مثقالا اي تجذبها بربنا بالهذا سعى
 الى الاشتان اثر مركب من اربعة اعشار حريونية خذ كثوا اسوة سمعها
 فنقطه واعزلها به بعد ما تردد ونفعه يصل بغير حزن القوى وسمعا
 وبيعن المسمعة على ما ذكرنا من تدبير الشفاعة قبل قيادة وكل الشفاعة دبر دماغ
 الفزان ثم اقفاها على حضرة الله يبر ثم دخل مراد الغنم على هذا الله يبر بما
 وتحمّل بين المياه الميسنة بالقوية وتصبها على مثلاها من الاشكال من التسوية
 وتحمّل غبها دون زجاج يوما الى الليل ثم له فنه يحمله وبصفعه ثم اجلد
 الى الشفاعة الى الاربعة وآداء الى الالكلاء حيث يصفعه ثم يحمله في حزوة الاربعة
 ونفقه الى الحارثي برقي وبصفعه ثم اعنه بمعنده نقرة باقونية

نحضر

١٦ ٩٠

بیعنی و تذیر الرزغان و الرزنجار قد تینا بخ کتابه لامسار ما فیه کتابه
 فاعمله ها هنرا با ب تکلیس الابار و الاتکه خذ القل و لف بند بوطقه
 کبره ثم اطعم کل رطله منه ثلث ادای اندا عسکر قاد موده آبیده دانه
 تنظیمیه و تحریک بحمدیه بخ پیغمبر ترا بامن ساعه ثم احمد مجده بمنزل حلیمه
 اسفر و افع، علی مثل زاد اتفاق اس اربع مرات ثم لفوج و آسله کا نعم و
 بعد علیه شد بر که نک شش مرات بخج بع اثنا شه نوچ بیضاه لا جو لیه
 و لامجت و کذک فاعمله بابا باب لفوج و تکلیس هم اجدها بر لفه و اطلبه
 مثلها غیرها اصنف و افاییه بحاله این حدید بخ پیغمبر فرا بآ کله و احمد اسفر و افع
 تذیره ثم دتره بخ تذیر الرنگ بس ساعه پیغمبر مثل الشیخ و لذکز خرج الرنگ
 بیضاه اثنا شه عایدلون و اد و ح با ذهن اته تکه ب تکلیس اتفاق اس
 الحدید خداها سبیت بر لفه او صنایع والحقن بخ ابو طرقه بر بعدها
 دو نوع اجر و افع، علیه بعد اخذ الوصل حید افع المعاشر اربع مرات ثم
 لفوج و آسله بالسیع الهاون بآ و بخ جو پیش بخ پیغمبر الماء صافیا
 و اسکنه مع سد سطوف ناد کشیا من بورقی ارمی و نکه بازیست
 واستفسر له بیزیل من الحدید چند بیضه باب اسله و من المعاشر حید مثله
 العینی ثم اسکنه بمنزل حلیمه اجر و شره کا ذکر نا ثم استفسر کا و دن

ثُبَّتْ حَرَاتْ هُمْ أَعْلَمْ بِالْمَاءِ وَالْمَلْحِ بِنَفْسِهِ وَبِعِرَاسِنِدِ أَجَا بِعِنْدِ لَيْلَةِ
 افْسَلْ بِأَيْقَانِ الْجَسَدِ بِنَسْتَ كَذَكَ وَاحْتَنَلَهَا فَأَنْتَ حَسَنَ أَنْدَرِ سِرْتَهَا
 الْأَخْذَ مِنْ تَكْلِبِسِ حَذَبِنَ الْجَسَدِ بِنَ وَلَا تَرْفَعْ دُونَهِ بِقِيَةِ قَدْرِهِ يَلْجُرْ قَدْرَا
 الْوَجْهِ وَذَبَّ غَيْرِ حَنَنَ الْمَزَلَةِ تَخْرُجُ فِي غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ اسْرَعَ بِغَشْرَةِ أَيْمَانِهِنَا
 قَدْبِيرِهِ فِي يَوْمِ نَاهِمْ بِأَذْسَتِ سَكَابَاَيْ تَكْلِبِسِ الْجَارِ لَا تَكْلِبِسِ الْطَّلَبِيِّ
 الْمَشْتُورِ وَالْأَعْدَادِ فَاسْكَنْ جَهَارَاَدَ اسْتَهَ الْمَلْحِ الْمَلْحُولِ وَرَجْلِنِي بِوَطْنِهِ
 وَأَنْفَعَ عَلَيْهِ مَنْدَرِنَارِ الْمَلْحِسِ إِدْ بِعِنْدِهِ أَسْكَنْ أَصْدَرِهِ ذَكْرِنَوْهُ وَرَاتِ بِعْنَجِهِ مَنْزِ
 الْأَنْتُونِ وَأَمَانِزِ بِعْجَجِ كَبْدَعَانِ حَجَرِبِسِ بِعِرَاسِنِاَزَاهِ الْقَيْسِنِيَاَهِ الْعَكَبِيِّ
 الْأَنْذِكُورِنِيَاَيِّ الْأَنْلَهُرِبِتِ بِعِرَاسِنِلِ الْأَرَابِ الْلَّبَنِ هُمْ تَعَالِمِي مَنْدَلِ الْأَنْذِرِدِنَا
 الْأَنْجِ فَنْدَهِنِ سَكَنِي قَانِي بِوَطْنِيَنِ كَبِيرِهِنِي مَوْثُنِي الْوَصْلِ وَأَنْفَعَ عَلَيْهِنَا
 الْأَنْخَاسِ إِدْ بِعَحَرَاتِ دِيْكُونِ الْمَلْحِ كِبِيرَاهِمِ الْوَجْهِ وَذَدَهِ بِسَنْهِنِي بِوَطْنِهِ عَنْجِهِ
 وَنَصِيرِهِ دَرَنِهِ فَلَهُ فَنْقِنِي لَهَنِهِسِ الْمَدِيرِ كَذَكَ كَجَبِي بِيَرْتَمِي دَرَنِهِ فَلَهُ فَلَهُ
 أَسْتَعِلِ وَاحْتَنَلَهُنِهِنِ الْأَسْرَادِ بَابِ تَكْلِيلِ الْأَهْلَاجِ وَبِعِرَاسِنِي بِأَمَا
 لَامَانِهِنِ تَكْلِيلِ الْأَهْلَاجِ وَأَنْزَاهَاتِ وَالْبَوْرَقَاتِ وَأَنْزِ
 وَصَفَرَةِ فَكْلِذَكِنِي الْمَرْجَلِ الْمَوْسَوْفِيِّ كَهَا الْأَنْزَلِهِ دَرَنِهِ فَلَهُ
 الْأَرَادِ الْمَلْحُولِ بِجَزِنِي سَاعِيِنِي وَأَمَانِي الْذَّيِّ وَصَفَرَهِ وَلَهَنِهِ

گفتار سوم كتاب المدخل التعليمي

نسخه خطی این کتاب راستاپلتون در سال ۹۰ میلادی در کتابخانه حضرت نواب رامپور پیدا کرد و در سال ۹۲۷، متن عربی و ترجمه آنرا در مجله زیر منتشر نمود:

H. E. Stapleton, H. Hidayat Hossein, Shams ul Ulema, Memoirs of the Asiatic Society of Bengal, Calcutta Vol. VIII, No. 6, 1927, pp 359 - 347, 412 - 417.

در ترجمه انگلیسی پاورقی های مفیدی درباره مطالب این کتاب ذکر شده،
که نگارنده در ترجمه فارسی مورد استفاده قرار داده است.
متن عربی عیناً کسبرداری و چاپ شده است.

در اینجا لازم میداند از کومیک های آقای دکتر فلاتروری در تصحیح ترجمه
فارسی صمیمانه تشکر نمایم.

برای روشن شدن مطلب شکل بعضی افزارها نیکه رازی ذکر کرده، از کتابهای مختلف تهیه و در انتهای ترجمه فارسی چاپ شده است، ولی این شکل ها در متن
مدخل التعليمی وجود ندارد.

VIII. ARABIC TEXT OF THE MADKHAL AT-TA'LIMI.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جُونك يا طيف أعلم إن لكل صفاتك آلات و لكنك الآلات اسماء يعرفها اهلها و يجهلها غيرهم وللصفات المعرفة بالكلieder الآلات و عقاقير و لها اسماء يعرفها اهلها و يجهلها غيرهم و لا بد انمن يريد الدخول في شين^١ منها من صفاتها باسماتها و اجهالها و جهودتها و رداءتها و هذا كله فالعرفة الداخل فيها فيعد منه طوراً بعد ذلك^٢ جهودتها و اجهالها^٣ في ذلك وقد جمعت من ذلك ما اذا عرف العارف [كان^٤] فيها كلادهم و هم عنهم و الله الموفق للظهور منه و تدرسه اول عقاقير هذه الصفات هي التي يسمونها الجسد و اثنا سبعونها بذلك اعني بالجساد الى العقاقير على ضرائب خدمها ما يذهب^٥ و يغير عدد ملاقاً [الغار^٦] و ملائكة ما يقامو و يثبتت و يسمى اهل الصفات الثوابت الجسد لفظ الجسد و الجسد و سمو الطيارات ازواجا للطيف الروح و الجسد هي الشئون و القمر و المشتري و حمل^٧ و العروج و الزهرة و النجمون و الكوكبي "ما يصير و السبب الاسد الذي يصير و الطيارات^٨ غريب شبيه بالمدوم و الراوح الغار و الفرار و الزرفيهم و الفوشاده^٩ كلها تظهر اذا هي جعلت على الغار كذلك سبعونها ازواجا و منها الغار طيارات و لا يحتقران و الغار طيارات و يحتقران غالان لا يحتقران و يطيران العقارب و الطيور^{١٠} و الغار يشتعلان و يطيران الكباريت و الزرفهم و كلما طار من الغار من العيون و الرطوبات^{١١} سحوة بربها وكل شئ ثقيل غليظ قائم على الغار^{١٢} سحوة جسداً و من عقاقيرهم السلم وهو افواج فمه العذب و منه العزز^{١٣} منه العذب و منه العزز^{١٤} منه نفطي^{١٥} و منه العيسي^{١٦} و منه العقارب و منه سالم القلب و منه سالم الدول و منه سالم الغور و منه سالم الرماد و منه سالم هذبي و منه اذداني احمر يحيط به الصافحة الفضة و اذداني الغن لشفيف و النفطي الذي يحيط به^{١٧} فقط وهو من صفاتي^{١٨} اذداني^{١٩} غير ان فيه سوان لوزيم^{٢٠} لانه يوجد^{٢١} في سبطه معادن الخفاف و الطبران صلب ايس له صفة و الاحمر صلب احمر و المندى سالم اسود مثل الطبران في صلابة و ليس له شفيف و العيسي يحيط به^{٢٢} سالم العيسي^{٢٣} الصلبي و العقارب العجيب منه ابليس صلب قطاع بضربيين^{٢٤} يوتني به من خراسان و من سهونه خريف يحيط بالسلسل و منه معمول و هو عطلاط الشعرا و منها سالم القلب و له صفة كيف يعمل و كذلك سالم البول و سالم المورة و سالم الرماد و منه ذلك و صفاتك تكتم الاخذ اهلها و العارفين به و العقارب^{٢٥} سيلان خرب هو ساذكينا و سرب ينخدع من الشعرو^{٢٦} صفة ذلك تكتم هاهها و منها الموارق وهي اصناف فمه بوق الخنزير هو ابليس قطاع و منه الذي يسمى^{٢٧} الفطرون و هو احمر^{٢٨} خير من بوق الخنزير و منه بوق الصافحة وهو ابليس الشبيه بالسبطة التي تظهر من اصول انتيجطان و منه الزراوندي و هو اجدوها و لونه الى العصمة ترابي و منه بوق الغرب^{٢٩} و هو يكون في شهد الغرب و منه

^١ Ms. الشئ.

^٤ Omitted in Ms.

^٨ Ms.

^٩ Ms. رسم الخفاف.

¹⁰ Text مهرب، but cf. three lines lower.

¹⁷ Ms. but cf. Syriac text and also Escorial Ms. No. 700.

² Ms. اكتفاء.

⁵ Ms. ن فهو.

⁹ Ms. و اطبان.

¹⁰ Ms. الادوات.

¹¹ Ms. رسم المخارق.

¹⁶ Corrected from Escorial Ms. No. 700. Ms.

³ Ms. worm eaten: probably the word is بو اعمالها.

⁶ Ms. only.

¹⁰ Ms. قاسم الغار.

¹⁴ Conjectural reading: Ms. worm-eaten.

¹⁶ إلى المصومة.

⁷ Ms. والرجل.

¹¹ Ms. النفطي.

CHEMISTRY IN 'IRAQ AND PERSIA IN THE TENTH CENTURY A.D.

٤١٣

النفكار و هو معمول و مفعمة ملحوظة في كتب الصنعة و من عقلياتهم الراجحات و هي خصوب منها الخضراء و ايض صفاتان صفت يسمى المذهباني و هو الذي فيه عروق خضراء افاصين مذهبانيا الله يهاب مذهبان^١ و هو يهد بالجبل و صفت يسمى الشب و هو اليقظ اللؤلؤ الصافص فعفة صاب و مدة رخوه مدة اذا بلته^٢ بالماء و ذلك به العقص لم يسود ذلك ما لم يسود فهو زاج ايوض و الصفر على ضروب قلقة زاج و هو الذي كسره شبيه بالصمع و هو خبر الراجحات و منه زاج السائلة و هو الذي فيه عيون^٣ يجهش و فيه غلوت لجلسة و منه احمر وهو السوري الجيد و هو عزيز ثلول و الاخضر الذي يسمى قلقن^٤ و سعادته الكث اذا بلته و حلاكته على الصديد سمرة و القلقن اصفر او احمر يحصل عمل القلقن و القلقن شبت ابيض و مابني يستعمل من القلقن ينتقل الى القلقدين و هو اجهودها و من عقليتهم المرققين و هو على الول و اشكال منها كان سمات الدراهم و منها مدوار كانه المقادير و مفاصطع جهارة كما و صغار غير محدودة الشكل وهي في اجناسها ضروب فمن ذلك اصفر كالذهب يسمى اذهي و منه ابيض يسمى الفضي و منه احمر يسمى الفحلاني و ليست ججرية لكنها مثل الجواهر و من عقليتهم المعديسا و هو اصناف منه تربة سوداء^٥ و فيها عيون ايوض اما بصيص و منه قطاع فيها تلك العيون و منه مثل الحديد و منه احمر و اصناف اخرين تقارب و من عقليتهم التوتينا و هو حجر و منه اخضر شبيه بالقصور و هو ضروب ابيض و هو هذبي و هو عزيز و منه اصفر و هو خزفي و اخضر و هو كرماني و نوع منه يقال مخصوصي و انواع اخر لها اسماء و المقدمي منها معمول و من عقليتهم الذهباني و هو حجر اخضر و يتعدد منه الفصوص والطمر و كذلك الفيروز^٦ الا انه اقل خصرا من الذهباني و منها الازورد و هو حجر لازوري^٧ فيه عيون براقة يتعدد منه خمرا و منها الطلاق و هو انواع منها بعير و يمانى^٨ و جيلي و هو يتضمن اذا دق عقالي يضايقها بصيص و يريق يجعل في دخنة مريم و منها الجيسين و هو حجر ابيض جيلي و منها الشاذنة و هو حجر احمر منه شبين عديسا و الآخر يجهش الذهب و يارنة لاده جوهير^٩ النحاس و منها المتحمل و ليس هو حجر حجهري (sic) لكنه مثل الجواهر و هو حجر^{١٠} الاسب و المسحقونيا و هو شبين يسيل من الزجاج و هو على سبيل المثل صاب ذاتي ابيض فوجي^{١١} فيه قوة ياسنة و الشك و هو ضريل اصفر و ايض يوثني به من معادن الغضة من خواصن^{١٢} ..... و هو دخلن الفضة و الدوسن و هو ماي الحديد و السكتة^{١٣} و هو حجر عند الصفارين يكون و الرانجي و هو صنع الصغور و من عقليتهم الزرنيم و هو ثلاثة ضروب احمر و اصفر و اخضر و اجودها الصغاري التي يستعمله النقاشون و ابردها الخضر و منها العقليات المولدة التي ليست باملية وهي المركب و المرداسي^{١٤} و عقرول الصديد و الزنجير و السرنج و الزنجير و السقیداج و الفرس و الشك و السكتة^{١٥} و التوتينا وقد ذكرنا اصل توادها في كتاب على

^١ Ms. منها.^٢ Ms. بللت.^٣ Ms. عيوني.^٤ Another reading, found in the margin of the Ms., is قلقات.^٥ Ms. اسود.^٦ Ms. فيروزج.^٧ Ms. الورودي.^٨ Ms. cf. Ma'ātib al-'Ulām, ed. Van Vloten, p. 262.^٩ Ms. قبة.^٩ From the Ma'ātib al-'Ulām it would appear likely that the word has been omitted after the word خلوقتها.^{١١} Ms. حواضر.^{١٢} The Kitāb al-Asrār (Ms. c.ii., f. 4 v.) as well as Ma'ātib al-'Ulām, (p. 262) read جوهير الاصرب.^{١٣} Ms. اقربي.^{١٤} Ms. worm-eaten. Probably the words are omitted.^{١٥} Cf. Van Vloten, op. cit., p. 262. Ms. الشك.^{١٥} Ms. و الشكندق الفرتنا.

العادين و هو الكتاب الثاني لهذا الكتاب ثالثه من هناك ٠ ذكر الآيات فاسا الآيات المشهورة في هذه الصناعة منها آيات لتدريب الجسد والجهاز ومنها آيات لتدريبها فاالت الضرب الكروي والبوجفة والماشى ٠ وأرات والرق الذي ينفع به وبعد هذا آلة لمن يدقق ٠ النظر في هذه الصناعة فاصنعت به الآيام ٠ والمدة وهذه تعرف من أهل الصناعة ٤ الذين يحملون الأعمال الكبار ٠ لأن تعرفنا منهم يخفى عن الناسير و منها شيئاً يسمونه بربط بربط يصلح لعمل الاستئصال و معنى الاستئصال شيئاً يذرب و ينزل من بوطقة إلى بوطقة وهي ملحة و يحصل بربط بربط بوطقة ملحة شيئاً لو تفتقين فاستلها توقع على أخرى و بول الورل ينبعها بطن و يحصل ما يراد استئصاله فيه و نديمة فيها يقترب و يصهر فين . الشائلي ويقتل خففة و يجهله فوق و اشد هذه الاجسام فربما العدد و يدرس كالأسار الا ينماج و ادريه و هذه صفة اذائية ٥ تأخذ من برادة العدد حنجتك و التي عليها مثل زعنها زعنها احمر مسحورة يضطرب بها و تجعل ذلك في صرفاً و تقطيعها بطن جود و تالية من تقوه حار ثم تختبره و ترفة ٦ و تلقي عليه مسحورة ذهيناً و تلقي بالرمت و تجعل له بوطقة ملحة على بوطقة أخرى ر تأخذ ٧ ينزل من ملحة ملحة و تلقي على ملحة ملحة ٨ شاهياً مسحورتين ملتوتين بالزبيب فتجعله ينماج و تطعم منه و نديمة هراها ما شئت فلانة بربدة ٩ سرعة ضرب و ينهض قال الكفرت ذلك لى حتى ينطرق و يصير ذهباً بعد ذلك مثل ضرب الفضة ثم الكھانس . اذائية ان يقطع صغيراً ثم تجعله في بوطقة في كروي و يطلق الكروي بهم و ينفع عليهم حتى يذرب عليه شيئاً من بورق الصناعة ويسرى هذا في كل يوم الطعام أو الطعام يأكلون أطعمة البورق حتى تتفتح عينه ابن شاه ملقطها ١٠ و يدأب الذهب والفضة والرمانيل ايسر على الدبور و يدويان في معرفة حديد و اما آيات التدريب فالعلاج الذي تعالج به العقليات حتى تصير اكسيراً و محنبي الكسر الدروا الدي ١١ يفهم به الجسد العذاب يهمله خففة او ذهباً او غيره الى البياض و الصفرة فالقرع و القبيق و القليلة و القبيق الحصى و القليل و القدان و القفافن و القلوب و الصالبة و الفهر و المستوقد و التلو و الطاشداس و نائم نفسه في القرع و الكثرة تفاصيره فالقرع و القبيق ما يحصل فيه العارض الأنبيق [القصى ١٢] الذي على راس الفرج ثير آلة لا ميراب له يلخص بمهنة العده الى القليلة ثم ينصلب العاد اعني يجتمع فوق فقط و الاعمى هو قدر يراك على القرعة يمسون كل ما يفتح منها فيه و الثالث ليعمل من زجاج او فخار و عمله لى ينخدع طبق من طين العنكبوت و معيدي طين العنكبوت لى يدخل الطين من العصر الخالص يوماً حتى يختبر ثم تجعل فيه مقلة دقاد السرعين المخلوق بالغزال و شيئاً ١٣ من شعر الدواب المقطوع و ملحاً في كل بطل طين حففة و ان اردته اصلب فندها مستحروطاً كالنحل و الول يهدى و جمود بهذه حتى يصير مثل العوم فينخدع من هذا الطين طيقاً على شئ مستور و تجعل تفحة ومادا قليلة حتى يرفع اداً اخذتم تأخذ الالا فتحداها كان او يجانجا فتكه عليه حتى تأخذ العلامه و بصور ١٤ الوسط ثم يرفع ذلك و قد مكانه زيكوس

¹ Ms. الماشى. Corrected from the Lucknow Ms. of the *Kitâb al-Azâr*.

² Ms. ثني.

³ Ms. بالآيام.

⁴ Ms. و تقوه.

⁵ Sic : Ms. The *Kitâb al-Azâr* in the corresponding passage reads زجاج.

⁶ MS. زون.

⁷ Ms. مقلوب.

¹⁰ Ms. omits ج.

¹¹ Ms. has only الاعمى و الانبيق has been inserted to make sense and to bring the account in the *Maddhat al-agreement* with that in the *Kitâb al-i-Zâr*.

¹² Ms. و شن.

¹³ Ms. corrupt : perhaps و تفاصير.

CHEMISTRY IN IRAQ AND PERSIA IN THE TENTH CENTURY A.D.

413

قدر الطبق مقدار المبللة التي تجعل عليه و معنى السيدة مكينة فتكت او زجاج يكون فيما مثل المكينة فوق الطبق ولجعله اطول قليلاً اذنه ينقس بعد جعله ويمدك في نشوئه ثم تزيد الكال في مكنته اعنى في الموضع الذي عملته و اتبر و انمرة حتى يصلح المقدار و يسد نبوئه بالبشرة وهي الطين و طين القال كل ذلك اربعة مرات مرة بيد صرفة فان كان امثاله فوراً على النار فتشيمرة و تجدها تقدر لفظ مقدار ينطر ان يكون النظرين مستوياناً لا يكون موسمها زيقاناً و موضعها غليظاناً فإذا جفت احسن الجوانب فاصير العلو فوق الاثال شجيناً بالرفس و تقدر نكبة عليه و سمع ¹ (sic) جيداً ثم تجعل له تجسس الرف يزيل اماسع اجهزة كما يكون للفدر حتى يفع على مستوتك ذلك فإذا افت نصبت على المستوقد اخذت الوصل بالطين كولاً يرتفع لمعب النار الى الرف فيفسدة عليك ويفسد ما عليه فاما عمل المستوقد خلدور تبديه و تجعل تجسس اسلمه حفرة في يقع الجمر فيها و تجعل له بما واحداً تدخل الخطيب منه و يكون له تجسس الجفاف تقب يخرج منه الدخان و الفرع و الانبيق لدل شن تزيد تقطيره و معنى القطبان ان تجعله فيه و تسد الانبيق عليه و تأخذ الوصل بشريق منطقة بالخطمي و الاشلس و تدمع حتى يجف ثم تربدة ² على مستوقد و تجعل له قابلة و معنى ذلك ان تجعل ميزاب الانبيق في بطل كي يجتمع ما ينطر منه فيه ثم تؤخذ عليه على فدر فان كان شيئاً طيناً فتكت ليكمة يفتح اوصافه و اسماً غير ذلك فعلى قدره و هذا يعرف بالتجبرة فان الكلام يطول به فان طال ذلك عليه [فطر ما] ³ صار ما في القالبة وذلك يسمى مقطراً من ابي شعى عملته و قد تجعل هذه القرعة اذا زيد الرفق في قدر ما و تزود تجسس القدر حتى ينطر بخشونة الماء او في قدر زمام و قد تملق القرعة في قدر يحتاج اليها تعليقاً به زمام و عمار و ينطر و تعلم هذا و ما اشده بالعين انخف ⁴ فتسأل عنده اهل نقرة فان قال قليل فإذا كذا في ذلك مضطربين الى معاینة الآلات و سوال اهاماً عنها فإذا افادنا الكتاب اذا قيل له افادنا ذلك جموع ما يحتاج لى يسئل عنه بوجه يجمع اوصافه و في ذلك انظم النفع لاتك لو اردت صرعة الآلات و العتاقير مفهم على غير هذا الترتيب لغيره الا في زمان طويل على ذكر ما يجري ذكره او يحتاج اليه في العمل و لم توسن ان يسمونه موسناً بل يسمى شيئاً يغور اسمه فإذا علمته من الكتاب قصرت المدة و امندت بالكتاب تسمية المفترضين ⁵ و اما الانبيق الاعجمي فانه يحتاج اليه في اعمال طويلة تعرفيها ان انت ترويست اليها و الاعجمي يحتاج اليه في عقد الشياكة المنحلة و معنى ذلك ان اهل هذه الصناعة يحصلون بعض عقاليورهم حتى يحصلوا ⁶ ما اذا ارادوا عقد صيرورة في قمة و جعلوا عليها قدحها و شدوا وصله بما ذكرت و يحصلون تجسس خلا لونته و فحصها حتى يجحد ذلك الماء و يعود سجيحاً و عقد الادهان ايضاً و لكل شرط يطلب و القداح و القوارير يحتاج اليها لتسويتها الدورية و ذلك ان اهل هذه الصناعة يسوقون عقاليورهم على ملأية و يحصلونها في قارورة او قدح مطين و يعلونه بالآخر و يسمونه تشويبة و ⁷ الخانى المطيبة يحتاج اليها في تصريح كل ما يراد بتحلى في صدورها و ذلك لان اهل هذه الصناعة ربما ارادوا تخفيف شيئاً من هذه المتصدّمات مثل الزبيق و الزورقين و معنى التخفيف ⁸ ان تخفيق في عنق القفيدة و ربما كان قليلاً فيجعلوه في ملوكية مطينة و يسمونه ايضاً ترقيهما فإذا ارادوا بلوحة

¹ Probably. ² شبة. ³ قرنيب. ⁴ فسلم.⁵ This probably should be deleted.⁶ ملوك. ⁷ ملوك. ⁸ ملوك.⁹ ملوك. ¹⁰ ملوك. ¹¹ ملوك. ¹² ملوك. ¹³ ملوك. ¹⁴ ملوك. ¹⁵ ملوك. ¹⁶ ملوك. ¹⁷ ملوك. ¹⁸ ملوك. ¹⁹ ملوك. ²⁰ ملوك.

خفة و ماء دهن وإن إزالة جوهرها لذة بالدهن و خففة و عمله إن يلقي فيها كلما تردد قدر زيتها و يمدون لها جذاج على ما ذكرت و يركب على مستوفد فإن لم يكن فيها وظيفات و دهانات متزاها وإن كانت فيها ذلك و بع عليها صفة حتى تذهب الريبوة و ترى الصفة ياسة ثم يهدى و تؤخذ حتى ينطفق في العفن - معنى المصادرات من الماء خماياطر ومن [الزجاج^١] فما صدمة بالثال و التصدع بالثال شرب و الذي يصعد فيه علام الصفة فهو الزريق و الزفاف و الكيريت و الفوشاد تجعل بعد معالجتها فيه و يكتب عليه المكبة و يروى عليه و يصعد فيصير على الرف و عاليها في كتاب التدابير فإذا خذ من هناك و آلتون مثل أنون الفخار سوا لكتة صغير يجعل فيه ما يراد تسليس و تؤخذ حتى ينكليس و معنى الكلبس إن أهل هذه الصناعة يجعلون التوابيت وكل شيئاً يروين تسليس مثل النراب منها بعلاج و منها بغير علاج في كيرزن مطوية ويجعلونه في الفاز حتى ينكليس و معنى ذلك أنه يصور مثل الدقيق فيسوننة تسليس و علاج هذا في كتاب التدابير أما الطباشدان فالتون مقلب الفاز عليه مثل آتون اللذين يجعل فيه ما يراد إن يمس بالقار و يحرق منه دهانة في سرعة وسان و نالم نفسه فتفور له أسلف على تلك غوان منكب الصيطان و القراء يحسب فيه الفحم و يتجعل فيه ما تردد و له دكان من الطين يقر عليه الكوة^٢ و يعلى بالفحص و له طبق يوضع عليه و يشمل الفاز فيه و يوضع في موقع تصفقة الرياح في الفاز صلبة في تسليس الشداد وفي جمامها و مداخلتها بالدور و الدرج هو شبيه الدرج من طين^٣ يجعل فيه الجسد الذي يهز تسليس صفائح أو ما يراد علاجه مع الأدوية ساخانا و يطبق بطبقة و يصل و يوقد عليه و الكورة ما يعلق به البرادة أو غيرها من المصحوقات ثم يلقي عليه الدوا و يلست بخل و يجمع في خرة أو قرطلس و يصرّ ثم يكت^٤ عليه طين و يجعل كوة و يجف ثم يشوى في ذلك ثم يعالى كيف يراد يا و نى هذا الذي قد ذكرنا عن هذه الآلات والمقابر إذا عرفها العارف إزداد كل يوم من نجارة بما (sic) معرفة و على ما لم ذكر تلبّيها على قدر معرفة و تجارة وقد يحتاج في التعليم بعد معرفة ذلك إلى معرفة أعمال الحجارة والزجاج و المعادن معنى المختار هو ما لا ينطوي كالجصاد واليدس^٥ مثل الزياج بعضها في بعض عبطة و معنى عبطة كما هي قبل أن تستعمل ويقع عليه التدبير ليعرف الداخل في الصناعة فحالها فلا يخطئ خطأ ظليماً وقد ذكرنا ذلك في كتاب عمل المعادن الذي هو ثال لهذا الكتاب وهو المدخل البرهانى ثم يحتاج إلى تدوين العديد الذي لا يدرك و تصلب الرصاص السريع الدرب و تبييض النحاس الضرر و تصعيد الزريق و أجماده و تصغير الفضة و أشبه حتى يكون كالذهب ليكون طريقة الداخل التي غير ذلك من كتاب التدابير وقد ذكرها في كتاب الآيات فإذا أكل ذلك له و عرف جميع ما ذكرنا في كتبنا بعد هذا الكتاب على الترتيب كتاباً بعد كتاب يجعل أول نظرة في المدخل البرهانى الذي سمعناه كتاب عمل المعادن ليعرف تدوين الزجاج و الحجارة و المعادن معرفة صحيحة^٦ ثم في كتاب آيات الصفة والبر على متى بما ثم في كتاب العجر الذي فيه من آلى شيئاً يدون ثم في كتاب التدبير الذي فيه على تدوين يكون ثم في كتاب الأكسير

^١ Conjectural; Ms. worm-eaten.

^٢ Ms. الكور. Corrected from Escorial Ms. of *Kitab al-Asrar* (fol. 10v), and the Latin translation *Liber Bubacaris*. Another possible reading, however, is الكور following the *Mafatih al-Ulum* (Van Vloten's ed., p. 258).

^٣ Ms. في الكلبس.

^٤ Ms. طرق.

^٥ Ms. طرق.

^٦ Ms. ذكرنا.

^٧ Ms. تكتب.

^٨ Ms. آباء.

^٩ Ms. وادا.

CHEMISTRY IN IRÄQ AND PERSIA IN THE TENTH CENTURY A.D.

417

الذى فيه يلى قوة وصبع الدراه و لم ر كيف ثم فى كتاب شوف الصناعة ليعرف شرف الصناعة ، اهلها ، ضلها و فضل المكتسب على المتكل ثم فى كتاب الترطيب ليعرف دعوى زوساء اهل هذه الصناعة و طريق التجهيز ثم فى كتاب التدابير ليعرف لم دبرت الصكمار ما دبرت وما اضطرهم اليه ر كيف تدبر ما يحتاج اليه ثم فى كتاب المحسن ليعرف معن الذهب و الفضة من غيرهما من الاجسام معروفة حققية ثم فى كتاب الشواهد ليعرف ان الصكمار المائتين لجمع كانوا لذا موافقين فى زایدا ثم فى كتاب سر الصكمار و حيلهم ليعرف كيف يدفع عامة الناس و خاتمة اهله و الاكذيبين به ر كيف ينخلص لى هو يلى بالملوك او بعوام الناس فإذا عرف ذلك « لجمع فقد تقدّمت حكمته فى هذه الصناعة و يذهب لى يكون للظاهر » فى كتبنا هذه خطأ من الكلام الجديد لانه لى لم يكن له ذلك لم يجد يبلغ الصنف فعليتها ^٣ و ^٤ يدخل ذقنه بها . تم المدخل التعليمي و هو في الآلات و العلاجات و يتلوه في الجزء الثاني المدخل البرهانى و يعرّف بعمل المعادن و الصمود لثة وحدة و الصلوة على رسولة محمد و آله و هو حبيبنا ^٥ و نعم الوكيل و نعم المولى و نعم المعين »

^١ Ms. جمع^٢ للذاهليون^٣ نسبتها لا يكمل^٤ Ms. inserts after الله

و هو حسبنا

کتاب راهنمای آموزش

بنام خداوند بخشاینده مهربان

مهربانا خداوند ترا یاری دهد. بدانکه در هر صنعتی افزارهای وجوددارد که دارای نامهای هستند که اهل صنعت آنها را میدانند و دیگران از آن بیخبرند. در صنعتی که بنام کیمیا معروف است افزارها (آلات) و موادی (عقاقیر)^۱ وجوددارد و آنها نامهای دارند که اهل آن صنعت آنها را میشناسند و بر دیگران مجھول است. هر کس بخواهد چیزی از این صنعت بیاموزد ناگزیر است که نام و خواص ویژه و خوبی و بدی آنها را در کارها بداند. این مطلب را شخص وارد در این صنعت پس از گذرانیدن زمانی دراز و پیزو هش درباره ماهیت و فعل و افعالهای این صنعت میتواند بیاموزد. در این نوشته آنچه را که اگر شخص تیزبینی بداند مانند یکی از اهل فن خواهد بود و آنان را خواهد فهمید گرد آورده ام و خداوند توانا و مهربان توفیق دهنده است.

نخست ماده ای که در این صنعت از آن یاد شده اجساد^۲ است و دلیل آنکه آنها را اجساد نامیده اند آنست که مواد برد و نوع است یکی آنکه در آتش بخار میشود و پرواز میکند و دیگری آنکه ثابت میماند و تغییری نمیکند.

۱- عقاقیر لغتی است که در کتابهای اهل صنعت کیمیا برای آنچه که امروزه مواد شیمیائی نامیده میشود بکاربرده شده است.

مفرد این لغت عقار بضم اول است واژه ایان سریانی وارد زبان عربی شده است. در زبان سریانی معنی این لغت ادویه خشک و داروهای طبی است. داروهای طبی را اهل صنعت الصیدنه یا الصیدله که معرف لغت هندی چندل است میگفتند.

۲- لغت جسد برای آنچه که امروزه فلز نامیده میشود بکار برده شده است در زبان فارسی به فلزات «ایخشت» میگفتد. (برهان قاطع)

اهل صنعت آن موادی را که بی تغییر میماند جسد نامیده‌اند زیرا جسد زمینی و بهم فشرده (غليظ) است و آن مواد را که پرواز میکنند ارواح نامیده‌اند زیرا روح لطیف است.

اجساد عبارتند از شمس (زر) و قمر (نقره) و مشتری (قلع) و زحل (سرب) و مریخ (آهن) و زهره (مس) و خارصینی (آهن چینی). قلعی^۱ چیزی است که دگرگون میشود و سرب سیاه دگرگون نمیشود و خارصینی کمیاب و مانند نابود است.

ارواح عبارتند از گوگرد (النار) و جیوه (الفارار) و زرنیخ و نوشادر که همگی در اثر مجاورت با آتش پرواز میکنند و بهمین جهت آنها را ارواح خوانده‌اند. از این چهار مواد دوماده پرواز میکند و میسوزد و دوماده پرواز میکند ولی نمیسوزد. آندو که بدون تغییر پرواز میکنند عبارتند از نوشادر^۲ (العقاب) و جیوه (الطیار) و آندو که آتش میگیرند و پرواز میکنند عبارتند از گوگرد (کبریت) و زرنیخ (الرنیخ).

همه اجسام آبگون و نمناک که در مجاورت آتش پرواز میکنند روح^۳ خوانده

- ۱- قلعی معرف و ازه فارسی کله‌ی است (معربات و شیدی صفحه ۷۵) در قدیم سرب و قلع را دو حالت از یک فلز واحد میدانستند و آندو را «الرصاصین» می‌نامیدند. قلع را «الرصاص القلعی» یا بطور خلاصه القلعی و معرف را «الرصاص الامر» و یا «الاسرب الاسود» و یا بطور خلاصه «الاسرب» می‌نامیدند. الرصاص معرف و ازه پارسی ارزیز والاسرب معرف سرب است.
- ۲- درباره اصل و ازه «نوشادر» اختلاف است بعضی می‌گویند اصل این و ازه «انوش آذر» است و بعضی اصل آنرا «نوش دارو» دانسته‌اند. در زبان چینی و سعدی این جسم را «ناوشما» می‌گفته‌اند و این را میتوان دلیل برآن دانست که این و ازه از زبان پارسی داخل این زبانها شده است و اصل این و ازه پارسی است.

در کتابهای رازی و ازه «نوشادر» برای کلرور دامونیوم بکاررفته است و این موضوع از طرز ساختن کلرور دارژان ثابت شده است، که طبق نوشته رازی از نقره و نوشادر تهیه میشده است. «به نوشادر العقاب» و «الاطیر الخراسانی» نیز گفته‌اند.

- ۳- کلمه روح در زبان لاتینی به *Spiritus* ترجمه شده است و امروزه هم برای مواد الكلی و یا الكل دراغلب زبانهای زنده معمول است.

میشوند و همه موادی که سنگین و بهم فشرده هستند و در مقابل آتش ایستاد گی میکنند جسد خوانده میشوند.

چیزهایی که جزو مواد شیمیائی (عقاقیر) محسوب میشوند بقرار زیر است:

نمک (الملح) که دارای انواع مختلف زیر است:

گوارا (العدب)، تلخ (المر)، اندرانی^۱ (الاندرانی)، نفتی (النفظی)^۲، تخمی (البیضی)، نوشادر (العقاب)، نمک قلیا (ملح القلی)، نمک پیش آب (ملح البول)^۳ نمک آهک (ملح التوره)، نمک خاکستر (ملح الرماد)^۴، نمک هندی (الملح الهندی)^۵، تبرزد (الطبرزد)^۶، اندرانی سرخ که از آن بشقاب و سینی خراطی می کنند.

نمک گوارا بمصرف خوردن میرسد. نمک تلخ را زرگران برای پاکیزه کردن نقره بکار میبرند. اندرانی نمک شفافی است و نفتی نمکی است که بوی نفت می دهد و سختی آن مانند نمک اندرانی است، ولی سیاه رنگ است و بومیده دزیرادر شوره زارهای

۱ - نمک اندرانی کلرور دوسدیم است که نمک طعام باشد و در آن مقدار کمی سولفات دوپتاسیع K_2SO_4 وجود دارد.

۲ - نمک نفتی نمک طعامیست که در اثر مقدار کمی املح آهن رنگ آن سیاه شده است و در قدیم آنرا از شهر بابل میاوردند. بطوریکه در کتابهای احجار ذکر شده است برای آن قوای زیادی در فعل و انفعالهای شیمیائی تصور میکردند.

۳ - نمک پیش آب عبارتست از مونوفسفات دامونیوم سدیم $NaHPO_4 \cdot H_2O$

۴ - نمک خاکستر از خاکستر رخت بلוט تهیه می کردند. بطوریکه در کتاب سراسرار شرح داده شده است عبارتست از کربنات دوپتاس ناخالص.

۵ - نمک هندی در زبان هندی کالا نمک K_2CO_3 یا نمک سیاه نامیده میشود و آنرا از حرارت دادن نمک طعام معمولی با کربنات دوسود ناخالص و بعضی میوه های خشک تهیه میکردند و اغلب عطاریها آنرا با نمک نفتی یکی میدانند. نمک هندی بعنوان مسهل بکار میرفته است.

۶ - تبرزد لغتی فارسی است و از کلمه تبر آمده است و به نوعی نبات و قند نیر میگویند (برهان قاطع). البیطار از سجستانی نقل میکند که تبرزد لغتی فارسی است.

معدن نفت یافت میشود. تبرزد سخت و کدر است. اندرانی سرخ نمکی سخت و سرخ است و هندی. نمکی است سیاه مانند تبرزد سخت ولی شفاف نیست. نمک تخمی بوی تخم مرغ پخته میدهد. نوشادر که بهترین آن سفید و صاف و تکه تکه است. نوشادر دونوع است یکی را ز خراسان و سمرقند میاورند و تیز است وزبان را میسوزاند و نوع دیگر ساختگی است و بآن جیوه مو (عطارد الشعر) میگویند.

دیگر نمک قلیا که از هر راهی که تهیه شده باشد دارای یک صفت است و همچنین نمک پیش آب و نمک آهک. و دیگر از انواع نمک ها نمک خاکستر است که آنرا میسازند و خاصیت و طرز ساختن آن بر اهل صنعت روشن است. نوشادر دونوع است که یکی رادر بالا سرخ دادم و دیگری را از مو میسازند که خواص آن اینجا پنهان است.

و دیگر از آنها بوره هاست (البوارق)^۲ که چند نوع است:
بوره نان^۳ (بورق الخبز) که قطعه های سفیدی است و دیگر نظرون که سرخ رنگ است و از بوره نان بهتر است و دیگر بوره زرگری^۴ (بورق الصاغه) که سفید

۱- نوشادر ساختگی یاجیوه مو که رازی بآن «العقاب المعمول يا العقاب العملي» نیز گفته است کربنات دامونیوم $\text{CO}_2(\text{NH}_4)_2$ است که بزبان آلمانی بآن (Hirschhornsalz) یعنی «نمک شاخ گوزن» میگویند. جابراین حیان اولین کسی است که طرز ساختن آنرا در کتابهای خود شرح داده است.

۲- لغت عربی البورق معرب واژه فارسی بوره بروزن شوره است. این واژه فارسی در تمام زبانهای دنیا وارد شده و واژه های بورو بوران و بورا کس از آن گرفته شده است.

۳- بوره نان ممکن است سنگ معدنی ترونای Trona باشد که فرمول شیمیائی آن $\text{Na}_2\text{CO}_3 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$ است و اگر حرارت بینند آب و گاز کربنیک از آن خارج میگردد. ترونای در شوره زارها یافت میشود و بی رنگ و یا زرد رنگ است و در مقابل هوا پایدار است و سابقا برای تهیه کردن نمک قلیا بمصرف میرسیده است. نوع بلور آن مونوکلین و سختی آن ۵-۶ و وزن مخصوص آن ۱۷-۱۸ است.

۴- بوره زرگری گویا کربنات دوسدیم و یا نیترات دوسدیم که بلور مشابهی دارند بوده است. آنچه در نزد عطارها بنام بوره زرگری معروف است ممکن است منگ طبیعی بوراسیت Boracite که برات دوکالسیم است باشد.

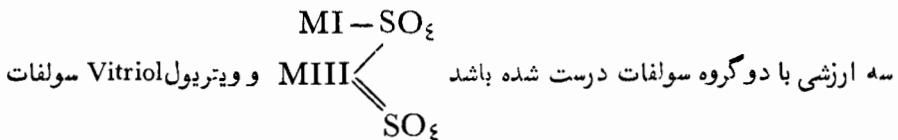
ومانند سفید کی است که در پای دیوارها میزند و دیگر زراوندی^۱ است که از همه انواع آن بهتر است ورنگ آن سرخ مایل به خاکستری است و دیگر بوره بید (البورق) که در درختهای بید یافت میشود و دیگر تنکار^۲ (التنکار) که ساختگی است و طرز تهیه آن در کتابهای صنعت آمده است.

نوع دیگر از عقاقيز را گهاست^۳ که انواع مختلفی دارد: زاگ سفید دو گونه است یکی منجانی که در آن رگه های سبز وجود دارد. نام منجان از آنجهت است که آنرا از منجان میاورند و منجان نام شهری است در نواحی جبل^۴.

۱- کلمه زراوندی از نام رودخانه ای در ولایت ارمنستان گرفته شده است. در کتاب قانون ابوعلی سینا بوره زراوندی ذکر نشده ولی در آنجا آمده است که بهترین بوره ها از ارمنستان میاید و در کتابهای لاتینی آنرا بوره ارمنی ترجمه کرده اند.

۲- طرز ساختن تنکار در کتاب سراسرار رازی آمده است. نمونه ایکه در عطاریها موجود است برات دوسدیم میباشد و در کتابهای قدیمی احجار جزو خواص تنکار ذکر شده است، که برای گذاختن زربکار بیرون و از این روش پیوان حدم زد که برات دوسدیم $Na_2BeO_4 \cdot 10 H_2O$ است. نوع بلوراین ترکیب شیمیائی مونوکلین و سختی آن ۵ را وزن مخصوص آن را دارد.

۳- لغت زاج مغرب واژه فارسی زاگ است. در شیمی امروزی زاگ که به $Aluns$ یا $Alaun$ ترجمه شده است به پیوند دو گانه ای سیگویند که از یک فاز یکتا رزشی و یک فلز

ساده فلزات است. در قدیم بین این دو پیوند شیمیائی فرقی نمی گذشتند. لغت لاتینی ویتریول Vitrum از کلمه ویتروم Vitrum به معنی شیشه گرفته شده است. علت این نامگذاری آن بوده که بعضی از زاگها شباهت ظاهری به شیشه داشته است.

۴- یاقوت حموی در معجم البلدان نوشته است که منجان شهری است از ولایت اصفهان. اصطلاح جبل در زبان عربی برای کوههای بین بغداد و اصفهان بکار میرفته و گاهی بکشور ایران نیز اطلاق میشده است.

نوع دیگر شب (الشب) نامیده میشود که رنگ آن سفید است و خالص است و نوعی از آن سخت و نوع دیگر نرم است. طرز شناختن شب آنست که اگر آنرا با آب ترکند و روی آن مازو بریزند سیاه نمیگردد و آنچه سیاه نشود زاگ سفید است.

زاگ زرد چند گونه است : زاگ زگالاب^۱ (زاج العبر) که بهترین زاگ هاست و شکستن آن شبیه انگم است. دیگر زاگ کفشگران (زاج الاساكفة) که در آن چشم های جواهری وجود دارد و جنس آن متفاوت است و دیگر زاگ سرخ که سوری^۲ نامیده میشود و جنس آن بسیار خوب است ولی نادر و مقدار آن کم است و دیگر زاگ سبز که قلقنده^۳ نامیده میشود و آزمایش آن چنین است که اگر رطوبت آن رسدو روی آهن ریخته شود سرخ میگردد و دیگر قلقطار^۴ که زرد و سرخ و مانند قلقنده عمل میکند و دیگر قلقدیس^۵ که همان شب سفید مایل بخاکستری است و از قلقنده درست میشود و قلقنده تبدیل به قلقدیس میگردد و این نوع بهترین آن است.

۱- الشب لغتی عربی است و ممکن است از کلمه آسوری «شوبو» آمده باشد . ترکیب شیمیائی شب عبارتست از $\text{Al}_2\text{O}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$ (ع) $\text{K}_2\text{Al}_2(\text{SO}_4)_3$. در موقع حرارت دیدن آب بلور خارج میشود و جسم سغید رنگی باقی میماند که گاهی نرم و گاهی سخت است و همان است که رازی در کتاب خود شرح میدهد. بلور شب هشت وجهی (Oktaeder) است و شفاف و بیرنگ است. وزن مخصوص آن ۹۴ را دارد.

۲- ترجمة فارسی «العبر» زگالاب است که به معنی مرکب سیاه نوشته است. رجوع شود به برهان قاطع . زگالاب یا زغالاب .

۳- لغت سوری از کلمه یونانی Sory واصل آن نیز از کلمه مصری $\text{Se} - \text{ur}$ به معنی نمک بزرگ گرفته شده است.

۴- لغت قلقنده از کلمه یونانی (Chalkandos) گرفته شده است .

۵- لغت قلقطار از کلمه یونانی (Chalketarion) گرفته شده است و اصل آن سریانی است .

۶- لغت قلقدیس از کلمه یونانی (Chalkitis) گرفته شده است . دیوسکوریدس (Dioskurides) پژوهشگر و داروشناس یونانی که در سال ۵۰ پ.م. از میلاد فوت کرده در کتاب معروف خود تمام این نامه را ذکر کرده است.

ونوع دیگر از عقاقیر مرقسیشا^۱ (مرقسیشا) است که دارای رنگ و شکل های مختلفی است :

شکل بعضی مانند سنگ ترازوئیست که سکه ها را با آن وزن میکنند. نوعی دیگر گرد است، مانند فندق ویرخی دیگر دراز و یا کوچک است بدون شکل مشخص. هرجنس از مرقسیشا انواع مختلفی دارد. یک دسته زرد رنگ است مانند زروآنرا مرقسیشای ذهبی نامند و یک دسته سفید است مانند نقره که آنرا مرقسیشای فضی خوانند و دسته دیگر سرخ است که آنرا مرقسیشای نحاسی خوانند. اینها خاصیت سنگی ندارند ولی شبیه این جوهرها (ذهب و فضه و نحاس) میباشند.

نوع دیگر از عقاقیر مغناسیاست^۲ که دارای اقسام چندی است : یک نوع خاکی وسیاه است و در آن چشم های سفید و بسیار درخششده وجود دارد و نوع دیگر تکه تکه است و در آن نیز چشمهای درخششده وجود دارد. نوعی دیگر از آن شبیه باهن است و نوعی از آن سرخ است و سایر انواع آن شبیه باین هاست .

۱- در کتابهای عربی این لغت را مرقسیشا و یا مرقسیشا نوشته اند . در کتابهای فارسی مرقسیشا و یا مارقسیشا ذکر کرده اند .

این لغت از کلمه آسوری « مرخشی Markhashi » گرفته شده است و نام ولایتی بوده در کوههای زاگرس که از آنجا این سنگهای معدنی استخراج میشده است. از این لغت کلمه لاتینی « Markasit » که در زبانهای اروپائی نیز معمول است گرفته شده است. فرمول شیمیائی مرقسیشا بشرح زیر است:

مرقسیشای ذهبی - Pyrit FeS_۲ - پیریت آهن - ابرنجه - سنگ روشنائی - حجرالنور ،

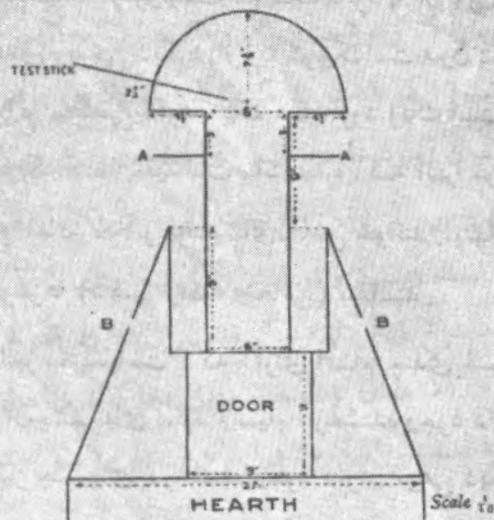
مرقسیشای فضی - Mispickel Fe As S

مرقسیشای نحاسی - Bornite - Cu_۵ Fe S_۸

۲- رازی از قرار معلوم مغناسی را که در شبیه گردید بکار میرفتند با مقناطیس که سنگ آهن مقناطیسی است یکی میدانسته و شاید آنچه را که سیاه نامیده « منگنز » و آنچه را که سرخ نامیده اکسید آهن است .

PAGE II.

Hypothetical Sectional Drawing
of ar-Razi's *UTHĀL*, with its *MUSTAUQAD*.

Notes. (1) The size of the *Uthāl* is that given in the *K. al-Asrār*, except that the position of the hole for the stick is shown as in the *'Ain as-Sawāh*.

(2) The pot is shown half-inserted into the *Mustauqad*, as in the '*A. as-S*', the bottom being 1 span from the bottom of the oven. Nothing is said on these points in the *K. al-A*. In the earlier *Madkhal*, the pot was inserted into the oven up to the wings AA, recommended in the *K. al-A*, to prevent the flame damaging the sublimate on the shelf. Possibly ar-Razi found in the meantime that his earlier procedure interfered with the sublimation, owing to the shelf getting too hot.

(3) The section of the *Mustauqad* is largely conjectural. Its height and breadth are those given in the '*A. as-S*', which agree with ar-Razi's statement in the *K. al-A*, that it was about the same size as the *Uthāl*. As regards its shape, its section is shown as oblong in the illustrations given in the Arabic, as well as the Persian, version of the '*A. as-S*'. Ar-Razi, however, clearly states (a) that only the base of the pot was heated; (b) that the lower part of the pot was symmetrical with the inner wall of the oven; and, finally, (c) that the top of the round oven was smaller than the bottom. This conical form of oven, which must have been difficult to make, may have been peculiar to ar-Razi; and the author of the '*A. as-S*' certainly did not have any air space between the sides of the pot and an interior wall of the oven, for he states that the flames were allowed to play on the sides of the pot. In any case, the contrast in size and appearance between the 10th century Perso-Arabic *Uthāl* and *Mustauqad*, and the Aiudel-and-Furnaces used in Europe in the early 13th century, is noteworthy (*vide* figures of the latter on Plate I).

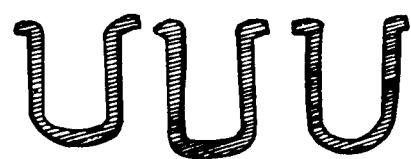
(4) The dimensions of the large door (1 span square) are taken from the 10th century Syro-Arabic Ms. (*La Chimie*, II, trans., p. 168) in which the length of the pot of the *Uthāl* was also 1 cubit. The '*A. as-S*', on the other hand, says the door should be small.

(5) The position of the two exits (BB) for smoke is uncertain. In the *Madkhal*, only one is mentioned 'under the wing,' i.e., presumably towards the top of the oven; but, in the so-called 'Treatise of Mahraris' from which part of the Syro-Arabic Ms. is derived, they are said to be towards the bottom of the pot 'to enable smoke to go out and air to enter.'

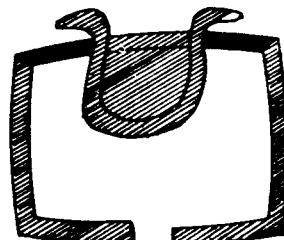
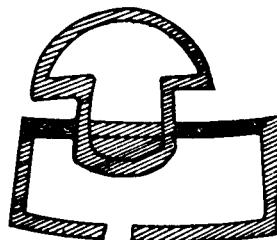
(6) The position of the hole for the test stick is also uncertain. In one place in the Persian version of the '*A. as-S*', a long stirrer is mentioned, so that in this case the hole must have been 3' from the top of the cover. It may even have been in the pot itself below the shelf (*vide* note 1, p. 383, *supra*).

(7) Ar-Razi mentions a hearth at the bottom of the *Mustauqad* to catch the cinders, in both the *Madkhal* and *K. al-Asrār*, but no dimensions are given.

(8) For the purpose of the drawing a cubit is taken as 18 inches, a span 9 inches, and a hand (of 4 fingers), as 3 inches.

— Black
— Red

شكل آثار و مستوقد(نقل از نسخه خطی کتاب عین الصنعة وعون الصنعة
تألیف محمد بن عبدالملک الصالحی الخوارزمی الکائی)

نوع دیگر از عقاقيـر توـتـيـاست^۱ کـه جـزو سـنـگـها مـيـباـشـد وـبعـضـي اـزـآنـسبـزـ است وـنوـعـي شـبـيهـ پـوـسـتـهـ تـخـمـ مرـغـ زـرـداـست وـچـندـ قـسـمـ است: هـنـديـ کـه سـفـيدـ وـکـميـابـ است وـديـگـرـ زـرـدـ کـه خـزـرـيـ^۲ نـامـيـدهـ مـيـشـود وـديـگـرـ سـبـزـ کـهـ کـرـمانـيـ نـامـ دـارـد وـديـگـرـ محمودـيـ. انـوـاعـ اـخـيرـ نـامـهـاـيـ مـخـتـلـفـيـ دـارـد. توـتـيـاـيـ هـنـديـ سـاخـتـگـيـ است.

نـوعـ دـيـگـرـ اـزـ عـقاـقـيـرـ دـهـنـهـ (الـدـهـنـجـ) است^۳ کـهـ سـنـگـ سـبـزـيـ است وـازـ آـنـ نـگـينـ وـنـهـرـ وـدانـهـ تـسـبـيـحـ مـيـساـزـنـدـ وـفـيـروـزـهـ مـانـدـ آـنـستـ وـلـيـ رـنـگـ روـشـنـترـيـ دـارـدـ. دـيـگـرـ لـاجـورـدـ (الـأـزـورـدـ) است کـهـ سـنـگـيـ آـبـيـ آـسـمـانـيـ است وـگـاهـ چـشمـهـاـيـ درـخـشـنـدـهـ دـرـ آـنـ وـجـودـ دـارـدـ وـازـ آـنـ دـانـهـهـاـيـ تـسـبـيـحـ مـيـساـزـنـدـ.

دـيـگـرـ تـلـكـ (الـطـلـقـ)^۴ است کـهـ چـندـ نـوـعـ دـارـدـ: درـيـائـيـ وـيـمـانـيـ وـکـوهـيـ. هـرـ گـاهـ بـروـيـشـ چـكـشـ بـزـنـدـبـرـگـ بـرـگـ مـيـشـودـ وـهـرـبـرـگـ نـازـكـ وـبـرـاقـ استـ. درـتـرـكـيبـ

۱- توـتـيـاـ وـاـژـهـاـيـ پـارـسـيـ استـ کـهـ دـرـ لـغـتـ عـربـ هـمـ بـهـمـيـنـ شـكـلـ مـعـرـوفـ استـواـزـبـانـ پـارـسـيـ گـرفـتـهـ شـدـهـ استـ. درـيـارـهـ اـصـلـ اـيـنـ لـغـتـ کـهـ فـارـسـيـ يـاعـرـبـيـ استـيـنـ اـهـلـ لـغـتـ اـخـتـالـفـ استـ وـلـيـ بـدـلـايـلـ زـيـادـيـ مـيـتوـانـ گـفتـ کـهـ اـصـلـ آـنـ فـارـسـيـ استـ. طـبـقـ نـوـشـتـهـ مـحـمـدـ حـسـيـنـ عـلوـيـ صـاحـبـ کـتـابـ مـخـنـ الـادـوـيـهـ نـامـ توـتـيـاـ اـزـواـژـهـ پـارـسـيـ دـوـدـيـاـ گـرفـتـهـ شـدـهـ استـ. طـبـقـ نـوـشـتـهـ اـيـنـ يـيـطاـرـ کـهـ اـزـ اـبـنـ وـفـيـدـ نـقـلـ مـيـكـنـدـ توـتـيـاـ گـاهـيـ اـزـ بـعـدـ استـخـراـجـ مـيـشـودـ وـگـاهـيـ درـمـوقـعـ گـداـختـنـ مـسـ بـدـسـتـ مـيـاـيدـ وـاـيـنـ نـوـعـ توـتـيـاـ رـاـ بـلـغـتـيـونـانـيـ «پـومـ فـولـيـكـسـ Pompholyx» مـيـگـوـينـدـ. طـبـقـ تـحـقـيقـاتـ لـافـرـ 1919 Laufer, Sino - Iranica, B درـ زـيـانـ چـينـيـ باـيـنـ سـتـكـ «تاـوـ nu t'» مـيـگـوـينـدـ وـاـيـنـ لـغـتـ اـزـ زـيـانـ فـارـسـيـ گـرفـتـهـ شـدـهـ استـ. سـنـگـ توـتـيـاـ درـ زـيـانـ سـاسـانـيـانـ برـايـ تـهـيـهـ كـرـدـنـ هـمـبـسـتـهـ بـرـنجـ بـكـارـ مـيـرـفـتـهـ استـ وـراـزـيـ شـرـحـ تـهـيـهـ كـرـدـنـ بـرـنجـ رـاـ درـكـتابـ «الـاـثـيـاتـ» خـودـ ذـكـرـكـرـدـهـ استـ. تـرـكـيـبـ شـيـمـيـائـيـ آـنـ اـكـسـيـدـ پـاـكـرـيـنـاتـ روـيـ استـ.

۲- خـزـرـيـ اـزـ نـامـ درـيـائـيـ خـزـرـ گـرفـتـهـ شـدـهـ استـ.

۳- دـهـنـهـ وـاـژـهـاـيـ فـارـسـيـ استـ کـهـ دـرـ زـيـانـهـاـيـ اـرـوـپـائـيـ بـاـنـ «ـمـالـاـخـيـتـ» مـيـگـوـينـدـ وـفـرـمـولـ شـيـمـيـائـيـ آـنـ $CuO_2 \cdot CO_2$ مـيـباـشـدـ. مـالـاـخـ درـ زـيـانـ پـارـسـيـ بهـ گـلـ پـنـيرـكـ گـوـينـدـ وـشـاـيدـ رـيـشـهـ مـلاـخـيـتـ باـشـدـ.

۴- تـلـكـ وـاـژـهـاـيـ پـارـسـيـ استـ کـهـ سـعـربـ آـنـ طـلـقـ استـ وـدرـ زـيـانـهـاـيـ اـرـوـپـائـيـ بـاـنـ «ـبـيـكـاـ» مـيـگـوـينـدـ.

442

MAQBÜL AHMAD.

(PLATE I.)

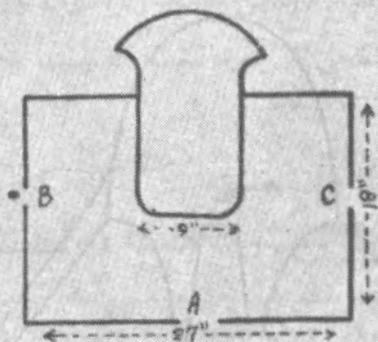
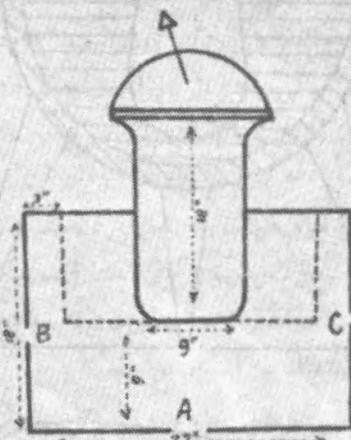
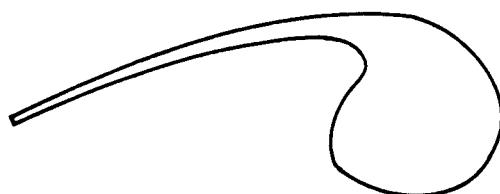
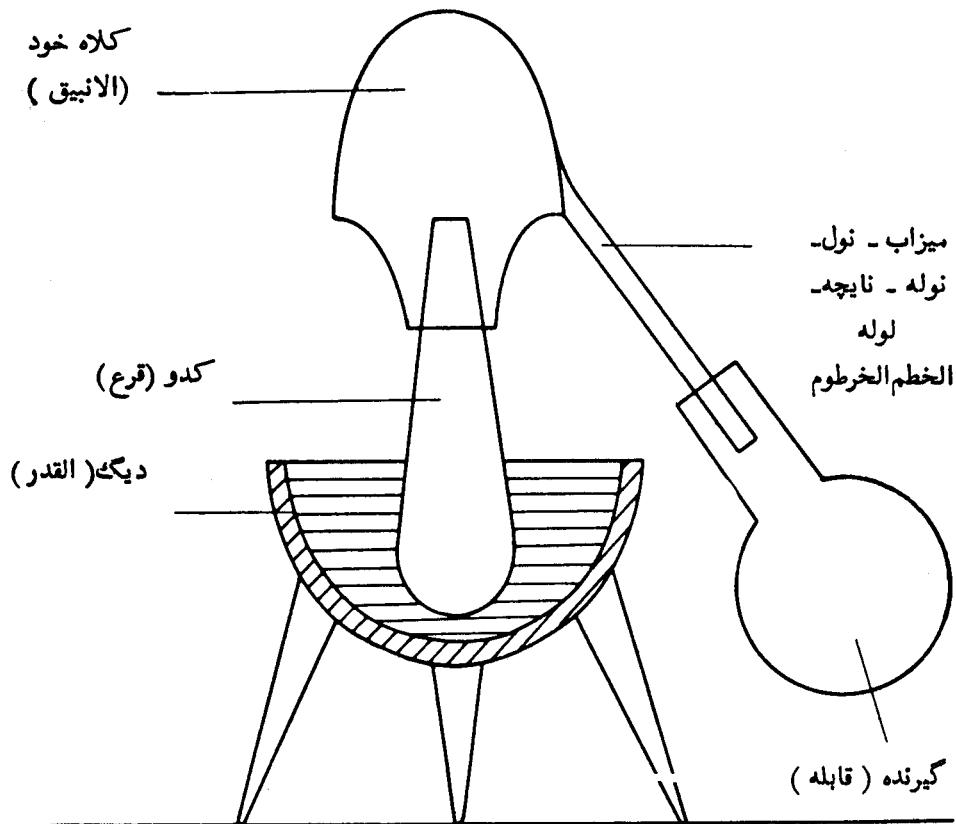

FIG. 1.—Aludel and Oven used in the Process of the 'First Pillar' (p. 425).

FIG. 2.—Aludel and Oven used in the Process for making 'Water of Tin' (p. 426-7).
A—Grate (*dar al-saq*), B and C—Exits for smoke.

Note.—The Oven is shown oblong in the Ms. drawing but it is difficult to understand how there was only a space of 3" between the *Uqdat* and the sides of Oven unless either (a) the latter was conical or (b) there was a well in the top as shown by the dotted lines, only the bottom of the pot being heated, as stated in ar-Razi's *Kitab al-Azrak*.

شكل قرع و انبیق

قرع و انبیق بصورتیکه امروزه معروف است
که از توأم کردن دوافزار بالادرست شده است

«دخنۀ مریم»^۱ نیز وجود دارد.

دیگر گچ (الجیسین) که سنگ سفید کوهی است.

دیگر شادنه^۲ سنگی است سرخ و نوعی از آن عدسی است و نوع دیگر آن خلوقیا که زرد است وتلارا سرخ ورنگین میکند زیرا در آن جوهر مس وجود دارد.

دیگر سرمۀ (الکحل)^۳ که مانند سنگ نیست بلکه چون جواهر است و سنگ سرب است.

دیگر مسحقونیاء و آن جسمی است که از شیشه گری بدست میاید و مانند نمک سخت وقابل ذوب شدن است. رنگ آن سفید و در آن قوه خشک کنندگی وجود دارد.

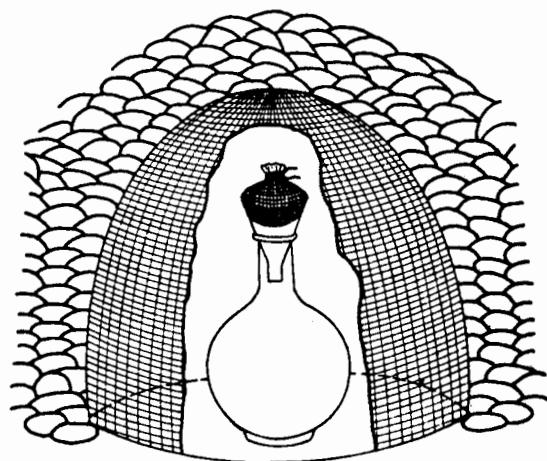
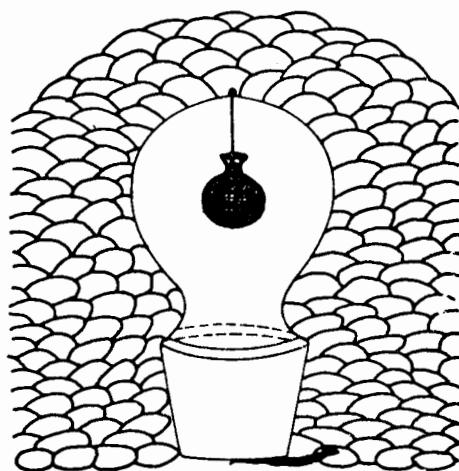
۱- ترکیب شیمیائی «دخنۀ مریم» که معنی لغت آن پفارسی «خشم مریم» است در جائی دیده نشده است و معلوم نیست چه ترکیبی بوده است. مریم یا ماریا نام زنی قبطی است که جزو کیمیا گران معروف است.

۲- شادنه واژه‌ای پارسی است که معرف آن الشادنج است و به اکسید دوفریا هماتیت گویند. نام دیگر آن حجر الدم و یا سنگ خون است. داود انطاکی از کتاب قانون این سینا نقل میکند که شادنه ماختگی را در اثر سوزانیدن سنگ آهن مقناطیسی تهیه میکنند و شاید این همان خلوقیا باشد. رازی گویا بعلت رنگ سرخ این سنگ اشتباهآ تصور کرده است که در آن مس وجود دارد. شادنه در زبان آسوری شادنو خوانده میشود و آن سنگ را از کوههای شمال بین النهرين میآوردند و در آسورو بابل از آن ستونهای سنگی میساختند.

۳- سرمۀ یاسورمه یا سولفور سرب یا گالن است. از شرحیکه رازی در اینجا میدهد بخوبی معلوم میشود که سرمۀ (الکحل) سولفور آنتیموان نبوده بلکه مولفه سرب بوده است و کسانی که سرمۀ را سولفور آنتیموان دانسته‌اند در اشتباه بوده‌اند.

۴- مسحقونیا لغتی سریانی است و در زبان فارسی بآن «کف آبگینه» گویند. در بر هان قاطع مینویسد: آبی باشد ببروی آبگینه پیدا شود هنگام گذاختن. در زبان انگلیسی بآن Glass Gall میگویند. ترکیب شیمیائی آن سولفات سدیم است و ممکن است سولفات پتانس هم باشد. از شرحیکه رازی میدهد که قوه خشک کنندگی آن زیاد است میتوان استنباط کرد که سولفات سدیم بوده است.

مسحقونیائیکه در عطاریها یافت میشود اغلب سیلیکات کالسیم است.

افزار حل کردن

دیگر شک^۱ که دونوع است زرد و سفید واژ معدن نقره خراسان واژ دودسنگ نقره بدست می‌آید.

دیگر دوص^۲ که آب آهن باشد.

دیگر السکته^۳ و آن سنگی است که ذوب کنندگان مس آنرا بکاربرند.

دیگر راتنج^۴ که انگم درخت صنوبر است.

نوع دیگر از عقاقیر زرنیخ است.^۵ که سه نوع دارد: سرخ و زرد و سبز. بهترین آن ورق میشود و نقاشان آنرا بکار میبرند و بدترین آن زرنیخ سبز است.

بعضی از عقاقیر ساختگی هستند و اصولی نمیباشند، مانند مرتك^۶ یا مردانسنج

۱- شک- بعض اول در برخان قاطع آمده است و واژه‌ای پارسی است که در زبان عربی نیز بهمین شکل متنه بفتح اول وارد شده است نام دیگر آن سمل الفار و تراب الهاک و یامرگ موش است. ترکیب شیمیائی آن اکسیددارسن O_3As است.

۲- دوص- معلوم نیست حقیقت^۷ چه سنگی است. بولیوس روسکا عقیده‌مند است که این لغت نام محلی است در ایران که سنگ آهن را از آنجا میاوردنند. توضیح رازی که آب آهن است روش نیست زیرا در بعضی کتابهای کیمیائی کلمه «ماء الحديد» برای جیوه بکار رفته است. ابن‌البیطار عین همین توضیح رازی را از کتاب «علل المعادن و هو مدخل البرهانی» نقل میکند و چنین معلوم میشود که رازی در آن کتاب هم در این پاره شرح بیشتری نداده است. ویدمان (E. Wiedemann) این کلمه رابه‌خماهن ترجمه کرده است که همان سنگ آهن است.

۳- السکته- کاملاً روش نیست که چه جسمی است و شاید روسخته باشد که در نوشتن تحریف شده است. روسخته یاروسخته اکسید دوکوئیور است.

۴- راتنج صمغی است که در برخان قاطع بصورت راتیانج و راتینج ذکر شده است که آنرا قلفونیا نیز گویند و به زبان شیرازی «زنگباری» نامند و در زبانهای اروپائی بآن صمغ «کولوفونیوم» گویند.

۵- زرنیخ سولفور آرسن است. بنابر نوشته کتاب سراسرار و قانون این سینا بهترین نوع آن زرنیخ زد است که از ارمنستان می‌اوردنده و شیشه گوگرد است.

۶- مرتك واژه‌ای پارسی و اکسید دوپلمب است O_3Pb . مردانسنج معرب مردانگ یا مردمسنگ است که همان مرتك باشد.

وزنگاهن^۱ و زنگار^۲ و سرنج^۳ و شنگرف^۴ و سپیناک^۵ و دوص و شک والسکته و توتیا و شرح ساختن این مواد در کتاب علل المعدن پس از این کتاب نوشته خواهد شد و جوینده باید با آن مراجعه کند.

شرح افزارهای کار

افزارهای مشهور این صنعت عبارتند از افزارهای لازم برای گداختن فلزها و سنگها و افزارهای لازم برای کار کردن با آنها، افزارهای گداختن فلزها بقرار زیر است:

کوره (الکور)، بوته (البوطقه)، چمچه (الماشو) - قالب ناودانی آهنی (الراط)^۶، دم (الزق) که با آن میدمند. پس از این افزارها افزاریست که کسانی که با این صنعت آشنا هستند و مدتی در آن کار کرده‌اند و کارهای بزرگ انجام داده‌اند از آن استفاده می‌کنند و از این نظر اهل معرفت از شرح این افزار مستغنی هستند.^۷

۱- زنگاهن واژه‌ای پارسی است که در عربی با آن زعفران العدید گویند و فرمول شیمیائی آن Fe_2O_3 است.

۲- زنگار که معرب آن زنجار و فرمول شیمیائی آن $\text{O}_2\text{Cu} \cdot \text{H}_2\text{COO}$ است. زنگار سرخ بد اکسید دو کوئیور می‌گفتند.

۳- سرنج واژه‌ای پارسی است و فرمول آن Pb_3O_4 می‌باشد.

۴- شنگرف واژه‌ای پارسی است و معرب آن «الزنجرف» و فرمول شیمیائی آن HgS است، ولی در قدیم به بسیاری از ترکیبات سرخ رنگ شنگرف می‌گفتند و انواع تبرآمیشناختند: شنگرف جیوه، شنگرف پوست تخم مرغ، شنگرف گوگرد و شنگرف قلمی.

۵- معرب سپیداک یا سفیداچ «الاسفیداج» و فرمول شیمیائی آن $\text{PbCO}_3 \cdot \text{Pb}(\text{OH})_2$ می‌باشد.

۶- این افزار در مفاتیح العلوم شرح داده شده و از روی این شرح به فارسی ترجمه شده است.

۷- در کتابهای رازی در جای دیگر نیز این افزار شرح داده نشده و معلوم نیست منظور رازی چه افزاری بوده است.

دیگر افزاییست که آنرا بوته بربوته (بوط بربو) مینامند و برای فرو ریختن (الاستنزال) بکار می رود. فرو ریختن عبارت از آنست که قطره های گداخته شده جسمی از یک بوته بدرون بوته دیگر پائین ریخته می شود. بوته بربوته از دوبوته درست شده است که روی یکدیگر قرار دارند و در کف بوته بالائی دویا چند سوراخ وجود دارد و فاصله بین دوبوته با گل بند کشی شده است. جسمی را که باید فرو ریخته شود در بوته بالائی میریزند و آنرا می گذارند تا آبگون گردد و قطره های آن بدرون بوته پائینی فرو ریزد و سرجوش آن در بوته بالائی بماند.

گداختن آهن مشکلترين کارهاست، زيرا هنگام گداختن مانند آب روان نميشود مگر آنکه آنرا باداري بخصوصی عمل يياورند . روش گداختن آهن بشرح زيراست: برآده آهن را به راندازها يك خواهی بردار و بروي آن يك چهارم وزنش زرنیخ سرخ و نرم بريز و مخلوط نما و آنرا در كيسه اي بريز و دور آنرا با گل بگير و در تنور بگذار و سپس آنرا يبرون يياور و وزن کن و روی آن يك ششم وزنش نترون بريز و بيان روغن زيتون مخلوط کن^۱ و اين مخلوط را در بوته اي يك کف آن سوراخ است بريز و آن را بروي بوته دیگر بگذار و حرارت بدء تا آنچه آبگون شده فرو ریزد و آنرا بردار و دوباره بگذاز ويانوشادر وزاج شامي^۲ که هردو کويده و باروغن زيتون مخلوط شده است، مخلوط کن و از آن گلوله هاي کوچک بساز و هر چندبار که خواهی آنرا ذوب کن و هر بار با آن از آن مخلوط اضافه کن، تا سرعت ذوب شدن و سفیدی آن ييشتر گردد. هر گاه اين عمل را چندبار تكرار کنی مانند نقره باسانی ذوب ميشود .

- ۱- از شرحی که رازی در اينجا ميدهد معلوم ميشود که با کتابهای کيمياتي یوناني آشنا بوده، زира اين طرز عمل یعنی مخلوط کردن با روغن زيتون مخصوص کيميا گران یوناني بوده است.
- ۲- در کتاب سراسرار بجای زجاج شامي زجاج شامي نوشته است و اين نام باید صحیح تر باشد . رجوع شود به کتاب الاسرار و سراسرار چاپ تهران سال ۱۳۴۳ صفحه ۸ سطر ۱۳ از بالا.

روش گداختن مس بشرح زیر است:

مس را به پاره‌های کوچک ببر و آنها را در بوته‌ای بریز و در کوره بگذار و روی آن درون کوره زغال بریز تا پرسود و در کوره‌ها بدم تامس گداخته شود: سپس روی آن مقداری بوره زرگری بپاش. این کار را بزبان اهل صنعت خوراک دادن (التطعيم يا الاطعام) گویند و مفهوم آن چنین است که می‌گویند با آن جسم بوره زرگری خوراک بده تا چشمش باز شود، یعنی تابیینی که آن جسم منقلب شده است. بهمین روش می‌توان زر و سیم را گداخت. دوارزیز (الرصاصین) آسانتر گداخته می‌شوند و آنها را در چمچه آهنه ذوب می‌کنند.

افزارهایی که برای انجام واکنش‌های شیمیائی و آماده کردن مواد بکار می‌برد (آلات التدبیر والعلاج)^۱. بوسیله این افزارها مواد را آماده می‌کنند تا اکسیر گردد.

اکسیر داروئی است که اگر فلز گداخته‌ای را با آن خوراک دهند به نقره و زر تبدیل می‌گردد و یا اینکه رنگ آن به سفیدی و یا زردی تغییر می‌کند. این افزارها عبارتند از:

کدو و کلاه خود (القابله)

گیرنده

کلاه خود کور (الانبیق الاعمی)

آقال (الاثال^۲)

۱ - لغت علاج و معالجه در صنعت کیمیا توسط جابر پسر حیان از اصطلاح پژوهشکان گرفته شده است و معنی آن آماده کردن مواد برای داخل شدن در فعل و انفعالهای شیمیائی می‌باشد.

۲ - الانبیق از لغت یونانی Ambiq «گرفته شده» و معنی آن بفارسی کلاه خود است.

۳ - الاثال کلمه‌ایست که از یونانی گرفته شده و دستگاهی است که برای فرازیدن

اجسام بکار می‌برد. در زبان لاتینی باین افزار Aludel «گویند».

الاقداح	جام
القنانى	شيشه گردن دراز
التوارير	پياله ^۱
الصلابيه	سنگ سائیدن
الفهر	دسته سنگى
المستوقد	اجاق
الاتون	کوره - تنور
الطابشدان	تابشدان
نافخ نفسه	کوره خود باد زن
الدرج	جعبه گلی - درج
الكره	گوي - کره

شرح افزارهای نامبرده در بالا:

کدو و کلاه خود افزار است که در آن گلاب میگیرند. کلاه خود افزار است که برسر کدو میگذارند و چون بدون میزاب است. آبیکه فروچکانیده میشود نمیتواند بداخل گیرنده بریزد و فقط در قسمت بالائی جمع میگردد. کور (نام مختصر کلاه خود کور - الانبیق الاعمی) جامیست که بالای کدو میگذارند تا آنچه از بالای کدو بیرون آید در آن جمع شود.

آثار از شيشه و یا سفال ساخته میشود و طرز ساختن آن از گل حکمت بشرح

زیر است :

گل حکمت عبارتست از گل کوزه گری خالص که با آب خمیر شده باشد، تا خوب چسبنده شود و هم وزنش سرگین بیخته و موی حیوانی ریز ریز شده و برای هر رطل آن یک کف دست نمک بآن افزوده باشند. اگر بخواهی آنرا سخت تر کنی

۱- در لغت یونانی «فیاله» Phiale «بجامی میگویند که در معبد ها معمول بوده است و فیوله» Phiole «به شيشه گرد و گردن دراز(القنانی) میگویند.

کوزه شکسته (خذف) که چون سرمه نرم شده باشد، با آن بیافزا ولی گل اول نیز بنتهای کافیست. این گل را ورزیده تا چون موم نرم شود . یک ورقه از این گل برروی صفحه‌ای مسطح بگستر و زیر آن کمی خاکستر ببریز، تا بهتر از صفحه جداشود . سپس یک آثال از سفال یا شیشه بردار و ورقه گل را دورتا دور آن بپیچ تا ورقه گل بشکل آن جسم درآید و بعد آثال را از درون ورقه خارج کن . اندازه جسم سفال باید مطابقت با اندازه ورقه داشته باشد که دور آن قرار میگیرد . المکبه بمعنی در پوش است از گل و یا شیشه که روی آثال قرار میگیرد، مانند روپوشی که روی طبقی قرار گرفته باشد و آنرا کمی بزرگتر بگیر زیرا جمع میشود تا بتوانی آنرا روی آتش بگذاری . سپس آثال را بجایی که برای آن ساخته‌ای برمیگردانی و دور آنرا تا اندازه مطلوب از خاک و گل پر نمای او اطراف آنرا با گل سرخ (الغمره) مسدود کن . اگر بخواهی آثال را محکم کنی، هر دفعه دور آنرا با گل محکم کن . اگر آثال را بخواهی با آتش تند عمل کنی کافیست فقط یک بار دور آنرا بقطر یک بندانگشت گل بگیری ولی باید توجه کنی که در جائی کلفت تر و در جای دیگر نازکتر نباشد . پس از اینکه بخوبی خشک شد آنرا بچرخان درنتیجه دهنده آثار لبه دار میگردد و اندازه درپوش روی آن میشود و آنرا محکم بپنداهی سپس چهار انگشت زیر لبه دسته هائی مانند دسته دیگر (القدر) بر آن وصل کن بطوری که روی اجاق قرار بگیرد .

پس از آنکه آنرا روی اجاق گذاشتی درز بین آثار و اجاق را با گل بگیر تا زبانه آتش بیرون نزند ولب آن و آنچه که درون درپوش قرار دارد نسوزاند .

اجاق (المستوقد) عبارتست از تنور معمولی که زیر آن حفره‌ای ساخته شده باشد . برای ریختن آتش در آن و برای آن یک درب بگذار که از آن چوب داخل آن بریزی و از پهلوی اجاق زیر دسته آن سوراخی برای خارج شدن دود بگذار .

کدو و کلاه خود برای هرچیزی که بخواهی فروچکانی بکار برد میشود .

معنی فروچکانیدن (تفطیر) آنست که جسمی را که بخواهی فروچکانی داخل کدو ریخته و آنرا با کلاه خود متصل میکنی و محل اتصال را با پارچه و صمغ و ختمی

وسریشم میگیری و میگذاری خشکشود و سپس آنرا روی اجاق میگذاری و یک گیرنده باان وصل میکنی. معنی این کار آنست که میزاب کلاه خودرا داخل درسطلی میکنی تا آنچه فروچکانیده شده قطره قطره داخل سطل گردد. پس از این کار زیردیگ را آتش میکنی (در اینجا چنین استنباط میشود که کدو داخل در دیگی قرار دارد که در آن آب ویا هواست) برای فروچکانیدن چیزهای مروط آتش ملايم زغال یا جسم دیگر خوبست و اگر لازم باشد باید گرما را کم ویا زیاد کرد و آنرا از روی تجربه معلوم نمود که بحث درباره آن باعث دراز شدن سخن میشود. پس از اینکه مدتی حرارت دادی جسم بصورت آب روان داخل گیرنده میشود و این را فروچکانیده گویند از هر جسمی که باشد. اگر بخواهی کدو را بطور ملايم گرم کنی آنرا در یک دیگ میگذاری که درون آن آب ریخته شده باشد. در چنین دیگی بوسیله حرارت آب گرم جسم فروچکانیده میشود. گاهی ممکن است در دیگ خاکستر بریزی و گاهی کدو را در دیگ میگذارند که درون آن نه آب و نه خاکستر است و جسم داخل کدو را فرومیچکانند.

این کارها و امثال آن بوسیله دیدن سهلتر فهمیده میشود و بهمین جهت از کسانیکه اهل این فن هستند پرسش کن تا آنها را ببینی. اگر کسی بگوید که طبق نوشته تو ما مجبور هستیم این افزارها را شخصاً ببینیم و درباره آنها از اهل فن کسب اطلاع کنیم، پس کتاب تو چه سودی دارد. بچنین شخصی میگوییم: که در اینجا او همه پرسشها را که درباره افزارها شخص میخواهد ویا میتواند بکند جمع مینماید و نظر خودرا توسعه میدهد و این کار نفع زیادی دارد، زیرا اگر بخواهی از اهل فن همه افزارها و مواد را از راه دیگری غیر از این راهیکه شرح دادم پرسش نمائی مدتی بسیار طولانی باید صرف وقت کنی، تا اینکه اهل فن بیکی و یا بدیگ افزار احتیاج پیدا کند و آنرا بکار برد، تا اینکه تو بتوانی آنرا ببینی و درباره آن سوال کنی. گذشته از اینکه اطمینانی نیست باینکه آیا نامهاییکه بتو بگویند صحیح باشد ولی اگر اینها را

توسط این کتاب بیاموزی مدت آموزش عملی توکوتا هتر میشود و از خطا های جاعلین در امن و امان خواهی بود.

کلاه خود کور در کار های طولانی بکار میروند که تو وقتی با ان مرحله رسیدی آنها را خواهی شناخت . کدوی کور برای بستن (عقد) مواد حل شده بکار میروند باین معنی که اهل صنعت بعضی مواد شیمیائی را در آب حل میکنند و اگر بخواهند آنها را بینندند، (امروزه میگویند دوباره از محلول خارج کنند) آنرا در کدو ریخته و بر سر کدو جامی نصب میکنند، چنانکه در بالا گفته شد و در آنرا میبینندند و زیر آن آتشی ملايم روشن میکنند، تا اینکه محلول خشک شود و سخت گردد. برای بستن روغن ها و هرچیز دیگری که پخته میشود همینطور رفتار میکنند.

جام و پیاله (الاقداح و القواریر) برای عرضه داشتن مواد برآتشن (تشویه) بکار میروند . اهل صنعت بروی صفحه سنگی بمواد آب میدهند و آنرا نرم میکنند و سپس آنرا داخل در جام و یا پیاله که آنرا بگل گرفته اند میریزند و پس از اینکه جسم در پیاله ریخته شد درب پیاله را بطوریکه در بالا گفتم یا بطوردیگری میپوشانند و آنرا روی آتش ملايمی قرار میدهند . این عمل را بریان کردن (تشویه) گویند .
شیشه های گل گرفته (القنائی مطینه) برای فرازیدن (تصعید) چیز هایی که بخواهند در بالای شیشه معلق گردد، مورد احتیاج است . اهل صنعت گاهی میخواهند بخارات متصاعد شده موادی را مانند جیوه و زرنیخ متراکم (تحقیق) یا بهم فشرده کنند . معنی متراکم کردن یا بهم فشردن آنست که جسم فرازیده در گلوی شیشه جمع شود و گاهی که مقدار آن کم باشد، آنرا در گلابدانیکه به شیشه اولی با گل اتصال داده اند (ماورديه مطینه) جمع میکنند و این عمل را دم بریدن (ترخیم) گویند .

اگر بخواهند جسمی را برنگ طبیعی آن جسم بدست آورند عمل تراکم یا بهم فشردن را بدون روغن انجام میدهند و اگر بخواهند جوهر آنرا بگیرند بآن روغن میافزایند و عمل را انجام میدهند . عمل بهم فشردن برای هرچیزی که باشد در دیگ

دسته دار، بطوریکه قبل از گفتم صورت میگیرد و یک چهارم دیگر را پرمیکنند و آنرا روی اجاق میگذارند. اگر در آن رطوبت یارو غنی نباشد در دیگر را محکم میبینندند، ولی اگر در جسم روغن و یا رطوبت وجود داشته باشد هانه دیگر را با پشم میبینندند تا رطوبت خارج گردد و پشم دوباره خشک گردد. سپس دهانه دیگر را میبینندند وزیر آن آتش روشن میکنند تا جسم فرازیده شود و در گلوی دیگر متراکم گردد. عمل فرازیدن در چیزهای آبگون همان عمل فروچکانیدن است و عمل فرازیدن در ارواح آنست که جسم را در آثال میفرازی. فرازیدن در آثال چند نوع است: جسمهای را که اهل صنعت میفرازند جیوه و زرنیخ و گوگرد و نوشادر است. پس از آماده کردن جسم را در آثال میریزند و در پوش آنرا (المکبه) بر روی آن میگذارند و زیر آن آتش روشن میکنند تا جسم فرازیده شود و در بالای لبه آثال جمع گردد. طرز آماده کردن جسم در کتاب التدابیر گفته شد.

کوره (الاتون) مانند کوره فخاری است ولی کوچکتر است و در آن هرچه را که بخواهی آهکی کنی میگذاری و آتش روشن میکنی تا جسم آهکی شود. معنی آهکی شدن (تكلیس) آنست که اهل صنعت اجسام ثابت و یا آنچه را که میخواهند آهکی کنند مثلًا خاک را گاهی پس از آماده کردن و گاهی بدون آماده کردن در جایی که بگل گرفته اند (کیزان مطینه) میریزند و آنرا در آتش قرار میدهند تا آهکی شود یعنی مانند آرد نرم گردد. این عمل را آهکی شدن گویند که شرح آن در کتاب «التدابیر» آمده است. تابشдан (الطبشدان) کورهایست که از بالای آن آتش بر آن میتابد مانند آتشدانهای گدايان. آنچه که سطح خارجیش را بخواهند حرارت دهند در این کوره قرار میدهند تا چربی و یا روغن درون جسم خارج شده و فورآبسوزد.

کوره خود بادزن (نافح نفسه) تنوری است که روی سه پایه قرار گرفته و دیواره و کف آن سوراخ سوراخ است. در این تنور زغال میریزند و هرچه را که بخواهند درون تنور میگذارند. این تنور محلی دارد که از گل ساخته شده و روی آن

پنجه‌ای (الکوه) قرار دارد برای ریختن زغال . این کوره طبقه‌ای دارد که بالای آن قرار گرفته و در درون آن آتش مشتعل است . برای اینکه گرمای زیادی برای آهکی و ترکیب کردن و برای امتزاج چیزها بوسیله ذوب کردن ایجاد شود باید کوره رادر مسیر باد قرار دهنده .

درج شبیه به جعبه گلی است که در آن فلزی را که بخواهند آهکی کنند و یا اینکه آنرا بوسیله داروها آماده بکار کنند میگذارند . در آن طبقه هائیست که یکی بالای دیگری قرار دارد و پس از اینکه آنرا با افزارهای دیگر وصل کردند آتش روی آن روشن میکنند .

گویی یا کره جسمی است گلوله‌ای شکل که برای آماده کردن برآدها و چیزهای سائیده شده بکار میرود . داروها را روی جسم میریزند و با سرکه مخلوط میکنند و آنرا در یک قطعه کاغذ یا خرقه میبیچند و در کیسه‌ای میگذارند . سپس دور آنرا گل میگیرند و آنرا بشکل گلوله‌ای در میاورند و پس از خشک شدن گلوله را در آتش میاندازند و سپس آنرا به رطوبتی که بخواهند آماده بکار میکنند .

جوینده دانش میتواند با آنچه که در اینجا درباره افزارها و مواد شیمیائی (عقاقیر) ذکر کردم همیشه تجربه نماید و هر روز بردانش خود یا فرازاید و برسی دانش و تجربه خود مطالبی را در کنند که در اینجا ذکر نکردم .

برای آموختن این علم پس از دانستن آنچه که در این کتاب ذکر شد احتیاج بدانستن کنش و واکنش های اجسام و ارواح و سنگها دارد . سنگ ها موادی هستند که برخلاف اجساد قابل چکش خوری نیستند و مانند ارواح قادر به متاثر شدن یکی از دیگری در حال طبیعی یعنی قبل از اینکه برای کار آماده شده باشند نیستند . کسی که تازه در صنعت وارد شده باشد پس از آگاه شدن از فعل و انفعالهای مختلف خواهد توانست از اشتباههای شدید وزیان بخش جلوگیری کند و این مطلب را در کتاب «علل المعادن» که بعد از این کتاب خواهد آمد ذکر خواهم کرد و آن کتاب «مدخل البرهانی» است (یعنی راهنمای برهان آوردن در علم کیمیا) .

طالب علم پس از این کتاب احتیاج به دانستن روش گداختن آهن دارد که سخت آب می‌شود و محکم کردن ارزیز که زود آب می‌شود و سفید کردن مس که سرخ رنگ است و فرازیدن جیوه و بستن آن و زرد کردن نقره و شبه آن (برنج) مانند زر. تمام این مطالب در کتاب «التدابیر» آمده است و در کتاب «الاثبات» نیز بیان کردم.

پس از اینکه تمام اینها را دانست و بعد از خواندن این کتاب آنچه که در کتابهای بالا ذکر شد فرا گرفت باید هر کتاب را بعد از کتاب دیگر بیاموزد یعنی اول کتاب «مدخل البرهانی» که کتاب «علل المعادن» نیز نامیده می‌شود بخواند تا اطلاعاتی صحیح درباره هستی یافتن ارواح و اجساد و اجر و معادن بدست آورد و سپس کتاب «اثبات الصنعة و الردعلى منكريها» و سپس کتاب «حجر» که در آن شرح داده شده است که سنگها چگونه بوجود آمده‌اند و سپس «کتاب التدبیر» که در آن شرح داده شد.

چه رویه‌هایی ممکن است و سپس کتاب «الاسکسیر» که در آن شرح داده شده چه قوای بداروها رنگ میدهد و دلیل و چگونگی آن نیز بیان شده است و سپس کتاب «شرف الصناعة» که در آن برتری این صنعت و علمای آن و مقام آنها و برتری کسانی که برای این صفت جنگیده‌اند با و روشن می‌شود و سپس «کتاب الترتیب» که در آن ادعاهای روسای اهل صنعت و روش تجربی آنها را می‌تواند بیاموزد، سپس «کتاب التدبیر» تا بداند که حکما چرا این اعمال و افعال را تعییه کرده‌اند و چه چیزی آنان را وادار به تعییه اینها کرده است و چگونه باید عملی را که مورد احتیاج است انجام داد، سپس «کتاب المحن» (این کتاب را باید امروزه کتاب آزمایش‌ها و امتحانها نامید) که بوسیله آن علم حقیقی درباره امتحان‌های زر و سیم و سایر فلزات بیاموزد، سپس «کتاب الشواهد» را بخواند برای آنکه بداند حکماء قدیم همگی با نظریه من موافق بودند، سپس «کتاب سر الحکماء و حیله‌هم» را بخواند تا بداند چگونه از عموم بخصوص خانواده خویش و کسانی که با و پناهند شده‌اند دفاع کنند و چگونه خود را از بلاهایی که عوام الناس ویا حکام و ملوک بمن کن است با و برسانند خلاصی بخشد.

اگر همه این مطالب را بداند علم او دراین صنعت کامل است . کسیکه کتابهای مرا خواند و مطالعه کرد باید بهره‌ای از علم بحث و گفتگو (دیالکتیک) داشته باشد زیرا بدون این کار مشکل خواهد توانست با آخرین حدامکان تکامل برسد و استفاده کامل نیز نخواهد برد .

تمام شد کتاب «المدخل التعليمي» که درباره آلات و عقاقیر است و قسمت دوم آن «المدخل البرهانی» است که بنام «علل المعادن» نیز خوانده شده است .
الحمد لله والصلوة على رسوله محمد وآلـه وـهـوـحـسـبـنـا وـنعمـالـوـكـيلـ وـنعمـالـمـولـى
ونعمـالـمعـينـ .

گفتار چهارم

اهمیت ابو بکر محمد پسر رازی در علم شیوه‌ی

عصر رازی را باید دوره بازگشت (رنسانس) تمدن ایران قدیم دانست .

پس از دو سه قرن سکوت و پراکندگی بتدریج در چند نقطه از کشور پهناور ایران نیروهای ملی در زیر درفش اسلامی متصرف کردند و در اطراف آنها حوزه‌های مهم علمی و صنعتی و هنری بوجود می‌آید . رازی بسبک زمان خود تسلط کاملی علوم آنروز داشت وطبق متن کتاب « سیرة الفلسفیه » ^۱ بیش از دویست کتاب و رساله و مقاله در رشته‌های مختلف پزشکی و فلسفی و طبیعی والهی و کیمیائی و متفرقه نوشته است .

وی در کلیه رشته‌ها صاحب نظر وابتكار است و تمام عمر با کوشش خارق العاده‌ای در جستجوی حقیقت و کشف اسرار طبیعت بوده است . این مطلب را اغلب کسانی که شرح حال اوراقل کرده‌اند مانند بیرونی وابن ندیم ویهقی وابن القسطنی وابن ابی اصیبude و دیگران تأکید نموده‌اند و تحقیقات اخیر هم صحت آنها را تأثیر کرده است ^۲ .

۱- السیرة الفلسفیه - دکتر مهدی محقق چاپ تهران ۱۳۴۳ صفحه ۱۲۲ .

۲- درباره شرح حال رازی اخیراً کتابهای چندی نوشته شده است و به اغلب کتابهای معتبر یکه در این باره نوشته شده اشاره کرده‌اند . رجوع شود به مقدمه کتاب « قصص و حکایات المرتضی » - دکتر محمود نجم آبادی - چاپ تهران ۱۳۴۳ صفحه ۱۲ و مقدمه کتاب « السیرة الفلسفیه » و کتابهای زیر :

Edmund O. von Lippmann, Entstehung und Ausbreitung der Alchmie,
Bd. I, S. 400, 1919, Bd II, S. 181, Berlin 1931 Paul Krause, S. Pines,
Enzyklopädie Islam, III, S. 1225 - 1227.

در این مقاله پاول کراوس و سالمون پینس نام اغلب دانشمندان مشرق زمین را که شرح حال رازی را ذکر کرده‌اند جمع آوری کرده و عقاید رازی را نیز بطور مختصر شرح داده‌است .

اکنون که بیش از ده قرن از زمان رازی میگذرد علمای خاور و باخترا همعقیده هستند که رازی یکی از بزرگترین پزشکان خاور زمین بلکه تاریخ بشر میباشد . بجهت علو مقام رازی در علم پزشکی ارزش واقعی وی در علم شیمی که صنعت کیمیا نامیده میشد، آنطور که شاید و باید جلوه نکرده است واژطرفی بعلت بدینی که پس از دوره روبرت بویل شیمی دان معروف انگلیسی^۱ نسبت به کیمیا گران اروپائی در قرون وسطی وادعای باطن آنها درباره طلا سازی بوجود آمده بود، کتابهای کیمیائی رازی نیز بدست فراموشی سپرده شد و در قرنهای هفدهم و هجدهم نوزدهم میلادی زحمات رازی برای پیشرفت علم شیمی مورد توجه قرار نگرفت . برای مثال میتوان دونظر متضاد زیرا که در قرن نوزدهم میلادی اظهار شده ذکر کرد :

در کتاب تاریخ صنعت کیمیا (الشیمی) تألیف دانشمند آلمانی کارل کریستف شمیدر^۲ درباره رازی در صفحه ۹۵ ضمن چند سطر مختصر مینویسد : «بطوریکه نقل میکنند رازی صاحب دوازده کتاب کیمیائی بوده است که همه از بین رفته اند و این کتابها ارزشی نداشتند ». در کتاب تاریخ شیمی تألیف دانشمند فرانسوی فردیناند هوفر^۳ در جلد اول صفحه ۳۲۳ تا ۳۲۵ فقط سه کتاب زیر را برای نسبت میدهد :

۱- Liber Raxis qui dictumen luminum magnum,

۲- Liber perfect magisteri Rhasci,

۳- Liber Rasis de aluminibus

و چنین نتیجه میگیرد که تهیه گردن جوهر گوگرد و تقطیر الکل جزو ابتکارات رازی است . این دو نظریه متضاد در دو کتاب معتبر قرن نوزدهم میلادی که

۱- روبرت بویل Robert Boil تولد در سال ۱۶۲۷ میلادی - وفات در سال ۱۶۹۱ میلادی .

۲- Karl Christoph Schmieder, Geschichte der Alchemie, Halle 1832, Nachdruck, Askania Verlag Ulm, 1959 .

۳- Ferd. Hoefer, Histoire de la Chimie, Paris 1842 .

در ظرف ده سال فاصله نوشته شده است نشان میدهد که اطلاعات آن زمان یعنی حدود یکصد و بیست سال پیش درباره رازی بسیار سطحی و ناقص بوده است.

در نیمه دوم قرن نوزدهم واوایل سده بیستم میلادی عده زیادی از دانشمندان کشورهای مختلف در صدد تحقیق درباره تاریخ علم شیمی و کتابهای فراموش شده برآمدند و پس از تحقیقات زیاد بائبات رسانیدند با وجود یکه بتحقیق نمیتوان رازی را مبتکر جوهر گوگرد و یا تقطیر الكل دانست ولی درسه قرن اخیر خدمات رازی درباره پیشرفت علم شیمی فراموش شده بود و بناحق مورد توجه قرار نگرفته است و برخلاف نظریه ایکه در قرن نوزدهم اظهار میشده کتابهای رازی بی اهمیت نیست و بسبک کاملاً علمی نوشته شده و دارای ارزش زیادی است.

دراین باره یولیوس روسکا چنین مینویسد:

Julius Ruska, Al - Razis Buch, Geheimnis der Geheimnisse, Qullen, und Studien zur Geschichte der Naturwissenschaften und der Medizin, Band 6, Berlin 1937 .

Seite 13,

« . . . Dann aber bleibt auf alle Fälle für Razi das Verdienst , die Alchemie zum ersten Male in eine streng wissenschaftliche Form gebracht zu haben . . . .

Seite 35 .

‘ . . . dass Razi auf diesem neuen Weg ein grosser Führer und Bahnbrecher ist, und das man ihn als den eigentlichen Vater der wissenschaftlichen Chemie bezeichnen muss, wird heute niemand mehr bestreiten können . . . . »

ستاپلتون و همکاران که برای اولین بار کتابهای «المدخل التعليمی» و «الاسرار»

را پیدا کرده‌اند چنین اظهار میکنند:

H. E. Stapleton, R. F. Azo M. Hidayat Husain,

Memoirs of the Asiatic Society of Bengal, 1927 .

Vol. VIII, No 6 . pp 320

« . . . Madkhal and Kitab al - Asrar - were, in reality, scientific

works in the modern sense of the word. For the first time in the history of the world we find a systematic classification of carefully observed and verified facts regarding chemical substances, reactions, and apparatus, described in language which is almost entirely free from mysticism and ambiguity . . . . »

pp 342

« . . . . (۱) To begin with, we believe we may safely claim that hence - forward ar - Razi must be accepted as one of the most remarkable seekers after knowledge that the world has ever seen - not only unique in his age and unequalled in his time, but without a peer until modern science began to dawn in Europe with Galileo and Robert Boyle . . . . »

pp 343 :

« . . . . these two treatises will alone be sufficient to ensure for ar - Razi a permanent and distinguished place in the history of scientific thought . . . . »

« . . . . so far as Chemistry is concerned, what we have hitherto rather proudly referred to as, Modern Science had already been born at least 900 years before the time of Robert Boyle . . . . »

البته نباید گمان کرد که آنچه رازی در کتابهای کیمیائی خود نوشته است با معلومات شیمی امروزی تطبیق میکند، بلکه بعضی قسمتهای کتابهای رازی فقط جنبه تاریخی دارد ولی باید اذعان کرد که رازی در چهارچوبه طرز تفکر و معلومات زمان خود مطالب پیچیده شیمیائی را بسبک علمی و دقیق، منتهی در پایه دانش آنروز حل کرده است و ابتکارهای شایان توجهی دارد .

هرچند که راه حل رازی را نمیتوان امروزه مورد قبول قرارداد ولی آثار و افکار او فصل جدیدی در علم شیمی باز کرده است.

معروفترین کسانی که قبل از رازی بزبان عربی کتابهای کیمیائی تألیف کرده بودند عبارتند از : خالد ابن یزید ابن معاویه اموی که از راهب سریانی ستファンوس علم کیمیا را آموخته بود و حضرت امام جعفر الصادق علیه السلام و جابر ابن حیان طوسی که ۲۲۵ کتاب و مقاله و رساله کیمیائی بنام او در کتاب «الفهرست» ثبت شده است و فرقه اسماعیلیه اور اشاجرد حضرت امام جعفر الصادق علیه السلام میدانند. در این عصر علم کیمیا جزو علوم شریف الهی بشمار میرود و این مطلب را میتوان از مقدمه ترجمه

فارسی کتاب «عین الصنعة و عون الصنعة» تأثیف محمد بن عبد الملک الخوارزمی الکاثی که متن عربی آن در سنه ۱۴ هجری قمری نوشته شده است بخوبی استنباط کرد :^۱

..... اما بعد بدانکه در زمان پیشین علماء و حکماء بسیار بوده‌اند و اکثر خلائق بطلب علم مشغول و اهل علم معزز و سکرم بودند و پادشاھان و امرا و وزرا اهل علم را تربیتها می‌کردند و نوازشها بجای می‌اوردن و اعزاز و اکرام مینمودند بدان سبب رونق عالمان بود، چنانچه برپادشاھان حکم می‌کردند و پادشاھان در جمیع امور بایشان مشورت کرده‌اند و متابع قول ایشان گشته و در این زمان احوال علماء و فضلاء و حکماء معکوس و مغلوب و بی رونق و بی‌عزت شده است، بدان سبب علماء کم شدند و آنها که باقی مانده‌اند علم خود را مخفی و پوشیده داشته‌اند، چنان شده است گویا علم مندرس است و این بیان روشن است و خلل‌های آن همه را معلوم شده، تا اگر کسی طالب علمی باشد، بسالها اسنادی مشفق بدست نتواند آورد و از کتب حاصل کردن علوم پوشیده دشوار است، خاصه علم صنعت‌شریفه که آن علم انبیاء و اولیاء و خاصان حق است که جل وجلاله هرنا اهل را بدان راه ندهد و اولیاء را راه‌دیگر نموده‌اند، که هرچه بدنیا تعلق دارد، بردل ایشان سرد گشته است و از آن اعراض کرده‌اند و ترسیده که مبادا بسوی عمل دنیا و شغل آن محبتی دردل باز پدید آید و سرگناهان شود که «حب الدنیا رأس کل خطیه». پس اگر کسی راحق جل وجلاله قوتی بخشیده باشد هرچند باطول دنیا مشغول باشد دنیا اورا از راه نگرداند و تغیری در آن پدید نیاید، آن سعادتی عظیم و دولت بزرگ باشد بنابراین مقدمه ... .

در پنجاه سال اخیر قسمتی از کتابهای کیمیائی عربی چاپ و ترجمه و تحقیق

۱- متن عربی این کتاب که متأسفانه ناقص است، با اضافات ترجمه بانگلیسی و متن قدیمی ترجمه آن به فارسی در مجله زیرچاپ شده است :

H. E. Stapleton, R. F. Azo, Memoirs of the Asiatic Society of Bengal

Vol. I, No 4 pp 47 - 70, 1905

Vol. VIII, No. 7, pp 419 460, - 1929, Calcutta.

شده است^۱ بطوریکه اصولاً نمیتوان گفت که قبل از رازی اکثر کتابها مبهم و مشکل فهم نوشته میشده ویژه جنبه عرفانی و فلسفی و توهمند داشته است و مؤلفین مطالب رادر لوای کنایات و استعارات مخفی میکردند و صنعت کیمیا جنبه عمومی و علمی نداشت و منحصر بعده محدودی بود که جزو خواص واولیاء محسوب میشدند.

در مقدمه کتاب سراسرار رازی باین مطلب که علمای قبل از او نکات کیمیائی را مخفی میکردند اشاره میکند:

«...لما شرحدنا فيه لمامسته القديماء من الفلاسفه مثل آغا ذيمون و هرمس والطوس و بلينوس و افلاطون و رسموس و اسطونس و جالينوس و ارسطاطاليس و مارييه و اسطفن و فيثاغورس و بقراط و ذي-مقراتيس و هرقل و مریانس و خالدابن یزید و استاذنا جابر ابن حیان...»

رازی برخلاف علمای قبل از خود کتابهای کیمیائی را بسبکی ساده و روشن بانامهای معین و مشخص بمنظور تدریس و یاد دادن این علم نوشته است و در این کتابها مطالب را بطور مبتكرانه و مفیدی تقسیم بندهی کرده است. این عمل رازی را نمیتوان کار کوچک و آسانی دانست و باید برای آن ارزش زیادی قائل شد زیرا از زمان مصریان قدیم و یونانیان تا قبل از رازی همه علمای صنعت کیمیا هر کدام بدلاخواه خود مطالب را بدون نظم و ترتیب منطقی و اصولی در یکجا جمع کرده و شرح میدادند و هیچگونه اصول علمی در صنعت کیمیا را عات نمیشده است. رازی اوین قدم مهم و مؤثر را برای وارد کردن صنعت کیمیا جزو علوم عقلی و منطقی و تجربی برداشته است و ترتیبی که برای شرح مطالب در کتابهای کیمیائی خود اتخاذ کرده بود، اورا

۱- بکتابهای زیر رجوع شود:

Marcelin Berthelo, La Chimie au Moyen Age, 1893, Paris

Julius Ruska, Arabische Alchemisten, Band, I, Chalid ibn Jazid
ibn Moawije,

Band II, Gafar as Sadiq, der sechste Imam,
1924, Heidelberg.

شاخص مهمی در این صنعت قرار داده و تقسیم بندیهای او اساس کار علمی بعد از او شده است که با تغییرهای متعددی که در طول هزار سال بعداز رازی یافته، امروزه هم متدالو میباشد. مثلاً تقسیم بندی مواد شیمیائی به معنی و آلی که هنوز هم متدالو است، از روی تقسیم بندیهای رازی به مواد خاکی و نباتی و حیوانی سرچشمه گرفته است.

رازی دانشمندی است که بصنعت کیمیا و صحت آن اعتقاد دارد و آنرا بادلایل عقلی و منطقی و تجربی در کتابهای خود باثبات رسانیده است و کتابهایی در ردم نگرین آن نوشته است بمانند :

«كتاب الأثبات الصناعية والرد على منكريها»؛

«كتاب الرد على الكندي في رده على الصناعة الكيمياء - (أبو يوسف يعقوب بن اسحق الكندي معروف به فيلسوف العرب)»؛

«كتاب الرد على محمد بن الليث الرسائلى في رده على الكيميائين».

متاسفانه از متن این دو کتاب اطلاعی در دست نیست و همچنین «كتاب الأثبات» رازی نیز که جزو کتابهای دوازده گانه اوست مفقود شده است .

رازی مطالب کتابهای کیمیائی خود را بشرح زیر تقسیم بندی کرده است :

شرح مواد شیمیائی (معرفة العقاقير) ؛

شرح افزارها (معرفة الــلات) ؛

شرح عمليات شیمیائی (معرفة التدابير) .

از روی نسخه های کتاب سراسرار و تطبیق آنها با یکدیگر میتوان تقسیم بندی زیر را بطور خلاصه ذکر کرد :

مواد شیمیائی (عقاقیر) را بدوسه کلی تقسیم کرده است:

۱- عقاقیر که منظور مواد شیمیائی طبیعی است ؟

۲- عقاقیر المولده که منظور مواد شیمیائی ساختگی است.

عقاقیر یعنی مواد شیمیائی طبیعی را به سه دسته تقسیم کرده است : خاکی (البرانیه یا التراایه) - نباتی - حیوانی .

تمام موادیکه آنروز شناخته میشده، بطرز منطقی و معین بین این سه طبقه تقسیم کرده و باروشی علمی آنها را توصیف نموده است . برای رفع اشتباه باید متذکر شد که علامی صنعت کیمیا موادر را فقط بوسیله چگونگی ظاهری یعنی خواص فیزیکی آنها شرح میدادند و یکی از فرقهای عمدۀ علم کیمیا و علم شیمی در آن است، که در علم شیمی امروزی بین خواص فیزیکی و خواص شیمیائی فرق عمدۀ ای گذاشته میشود . رازی موادر را از روی رنگ و شفافی و جلا و سختی و سنگینی و بزرگی و بو و طرز ذوب شدن و خاصیت فرار بودن و سوختن و یا نسوختن و طرز شکستن شرح میدهد و در این شرح دادن بقدرتی دقت بکار برده است، که در این موارد امروزه هم بنوشه رازی نمیتوان چیزی اضافه کرد و اغلب سنگها و یا موادی را که با این طرز شرح داده میتوان بخوبی شناخت و مشخص کرد . در بعضی جاها که خواص ظاهری مواد مخالف یکسان بوده، آنها را یکی دانسته و حتی بیکنام خوانده است، در صورتیکه از لحاظ خواص شیمیائی با هم تفاوت داشته‌اند . این گونه اشتباهات در اغلب کتابهای کیمیائی موجود است و منحصر برای نیست، بلکه یکی از تفاوت‌های عمدۀ علم کیمیا و علم شیمی امروزی است .

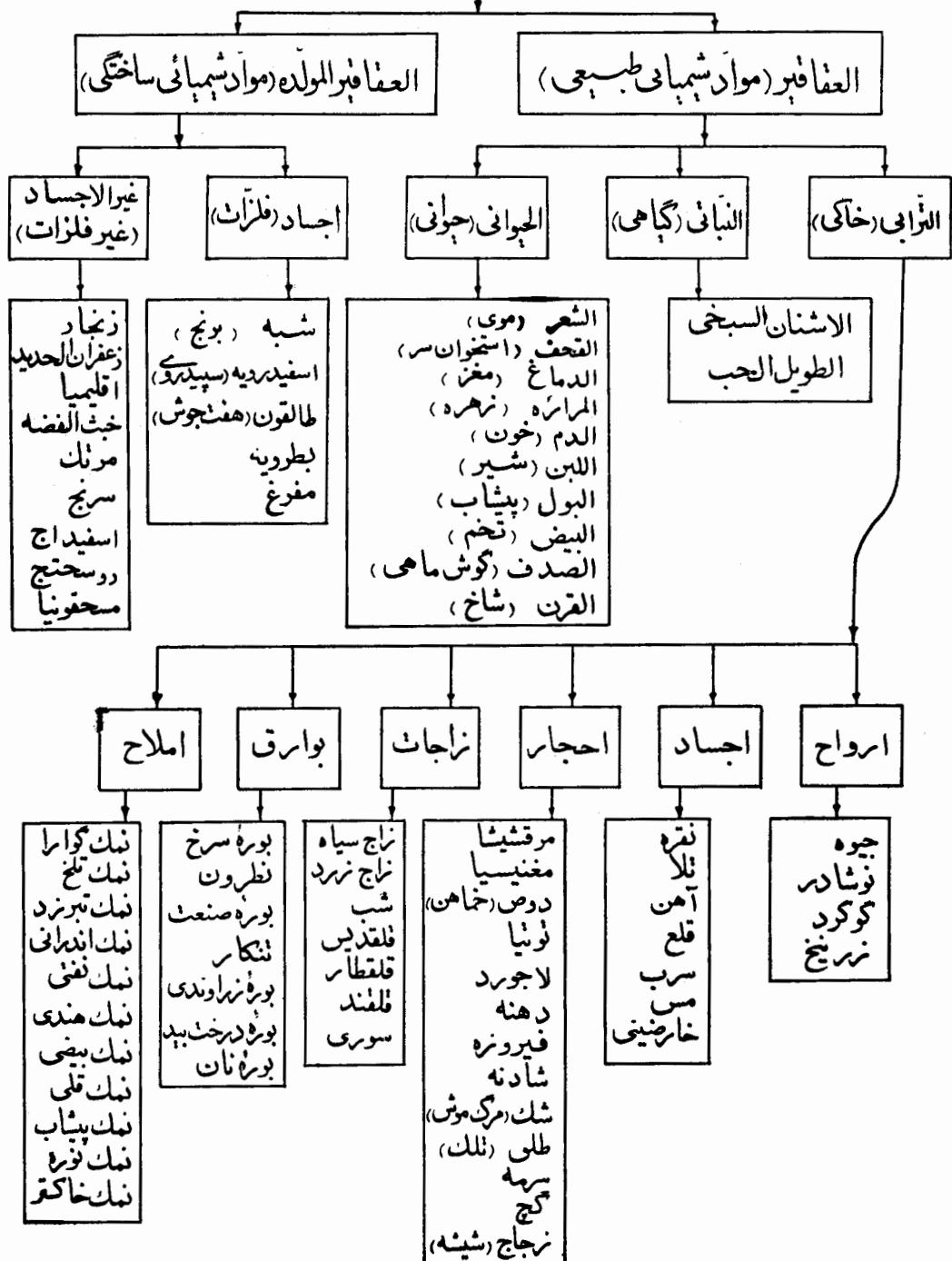
برای روشن شدن طرز تقسیم بندی رازی در جدول صفحه ۱۰۱ کلیه موادیکه در کتابهای رازی ذکر شده نشان داده میشود .

در قسمت شرح آلات کلیه افزارهاییکه در صنعت معمول بوده شرح داده و طرز بکار بردن و گاهی طرز ساختن آنها را نیز نوشته است .

افزارهای ابدودسته تقسیم کرده است :

یکی آنهاهایکه برای ذوب کردن بکار میروند و دیگر آنهاهایکه برای سایر عملیات شیمیائی مورد احتیاج است . از روی کتابهای مدخل‌التعلیمی و نسخه‌های متعدد سرالسرار و مقابله کردن آنها میتوان به افزارهای صفحه ۱۰۲ مراجعه کرد .

العفافير (مواد شهابي)

معرفه الالات (شرح افرازها)

الالات التي تم العناصر (افرازها علیت شیائی)

القوع والابيق ذات الخطم والثابله (کدو و کلاه خودداری)
میزان (وله دار) و (کبرنده)
القوع والابيق الاعمی (کدو و کلاه خود کوس)
الابینق (کلاه خود) کچهار فرع دارد
الایال (انال). افراز فرازیدن، المکه (در پوش انال)
المستقد (راجان)
الاقداح (قدح- جام)
القاف (شیشه کرد با گرد دهان)
الاقدار (دیگ دسته دار)
العوایر (ساله- کاه)
الصلانه (سنک سائیدن)
المهر (دسته سائیدن)
الاون (تسور- کوره)
الطابشان (نادشان)
نافع نفه (تغیر خود مادرن)
الدرج (جحبه کلی- درج)
الکره (کوئی- کلوله- کوه)
حیام الرطب، حیام الحکما، (حیام برای حل کردن مواد)
الکوس (کوزه)
المادردیه (شیشه کلاب)
البرینه (دیگ سنانی)
البرمه (دیگ سنگ)
المجل، الطبجير (دیگ بزرگ غذا پزشی)
الهادون، المهراس (هاؤن)
الناب، النصاب (دسته هادون)
القمع (قبیح شیشه ای)
المنخل، الغربال (الک)
الراوف (بایجه صاف)
السکرجه (قند آب دان)
القندلیل (چراغ)
الاخانة الاطلة (ظرف بزرگ سنگی پهن)
الدن (خشم شکم بزرگ)
السرداب (سرداب برای خنک کردن)
الطاقي (صفحة مسطح طبق)
القلده (ماهی نایه)
الغضاره (کاسه سنان یا چینی)
المبرد (سوهان آهنتری)
المغرفة، الملقنة (ملانه، فاشن بزرگ- چمچه)
القطاطه (چراغ نفی)

الالات التي تم الاجياد (افرازها مداخلن فلزات)

الکوس (کوره)
المنفخ- المتفخ- الزق (دم)
البوطه (بوئه)
الماسو (چمچه)
الماسٹ (چکس ذک دراز)
الماسک الماسٹ- الانبر (انبر)
بوط بروط (بوئه بروئه)
المقطع (قیچی آهن بروی)
المکس (سنک خوردگی)
الواط (مائل آهن ناو دانی)

درباره اینکه کدامیک از این افزارها ابتكار رازی است، با اطلاعات فعلی نمیتوان اظهار نظری کرد، ولی دقت رازی در شرح دادن مطلب بعدی زیاد است که برای خواننده شکی باقی نمیماند، که رازی آنچه را که نوشته شخصاً نیز عمل و تجربه کرده است.

در فصل معرفة التدابیر کلیه رویه های کیمیائی را به هفت دسته تقسیم می کند:

۱- تنظیف الارواح و تکلیم الاحیجار والاجسد والاملاح والقشور والاصداف والاثقال؛

۲- تشميع الارواح والاکلاس والاملاح وغيره؛

۳- تحلیل الارواح المشعمة والبوارق والاکلاس والاملاح وغير ذلك؛

۴- تمزیج المحلولات؛

۵- العقد الذی یكون به تمام العمل؛

۶- تصعید الاحیجار والاجسد لتقویم الرصاص وغیرها؛

۷- المیاه المحمره.

کلیه کارهای که در صنعت کیمیا معمول بوده و در کتابهای رازی شرح داده

شده بترتیب حروف الفبا ذکر میشود:

احتراق = سوزاندن.

احماء = حرارت دادن.

استنزال = فوری یختن (دربوته بربوته فلزی را ذوب میکنند تا دربوته پائینی ریخته شود و جمع گردد).

اطعام = خوراک دادن (جسمی را بروی جسم مذابی ریختن تا سرجوش آن جدا شود).

اطفاء = فرونشاندن آتش و سرد کردن جسم گداخته.

القام = مخلوط کردن با چیوه و ساختن ملغمه.

انعقاد = بستن (جسمیکه در محلولی حل شده آنرا دوباره از محلول خارج کردن).

تبییض = سفید کردن (جسمی را با مواد دیگر ترکیب کردن تاسفید شود).

تحلیل = حل کردن.

تحمیر = سرخ کردن (جسمی را با جسم دیگر ترکیب کنند تا سرخ رنگ شود).

تحقیق = خفه کردن.

تدخین = دوددادن.

تدهین = روغن دادن (با روغن مخلوط کردن).

تذویب = گداختن (ذوب کردن).

ترخیم = دم بریدن (انجام دادن عمل تقطیر در انبیق اعمی).

تسقیت = آب دادن (با آب مخلوط کردن).

تسویید = سیاه کردن.

تشمیح = بصورت شمع در آوردن = نرم کردن مواد بوسیله ترکیب کردن آنها با یکدیگر.

تشویت = بریان کردن = تشویه کردن.

تصعید = فرازیدن = متصلاد کردن اجسام.

تصنیفت = پالیدن و صاف کردن اجسام.

تطیین = بگل گرفتن بعضی آلات و مواد.

تعربیق = بعرق نشاندن مواد.

تفقیت = جسم گداخته را در آب سرداند گرفتن تا از هم بترکد و خرد شود.

تفطیر = فروچکانیدن = تقطیر کردن.

تكلیس = آهکی کردن (بصورت گرد در آوردن اجسام سخت).

تمزیج = مخلوط کردن مواد = آمیختن.

سحق = کوبیدن = نرم کردن.

طبع = پختن.

علاج = معالجه و علاج بمعنی آماده کردن مواد برای عملیات شیمیائی است.

غسل = شستن مواد.

عقد = بستن (جسم حل شده را از محلول خارج کردن).

عجن = ورز دادن مواد تاخوب مخلوط گردد.

کسیکه کتابهای کیمیائی رازی را میخواند با قلم توانای دانشمندی آشنایی شود که مطالب را با دلایل عقلی و منطقی بحث و بیان میکند و آنها را بوسیله تجربه با ثبات میرساند و طالب صنعت کیمیا را موظف به بحث و گفتگوهای علمی میکند.

بدون شک این طرز تفکر و کاراز تجربه های زیادی که رازی در علم طب داشته بوجود آمده است و کتابهای کیمیائی او در همان روح علمی و تجربی کتابهای طبی او تألیف شده است. رازی در کتاب جامع همه داروهای طبی را شرح میدهد و کتاب لغتی برای ادویه طبی به پنج زبان یونانی و سریانی و فارسی و هندی و عربی تألیف کرده است. رازی رویه های معمول در صنعت کیمیا را برای تهیه کردن داروهای طبی بکار برده است و علم کیمیا را در خدمت طبیب قرار داده است و از نظر یک طبیب وارد علم کیمیا شده است و چون هر دو علم را بخوبی میدانسته است این دورا با هم جمع و تلفیق کرده است و بسیاری از داروهای طبی را طبق رویه های کیمیا گران تهیه کرده است.

مهترین کتاب رازی که امروزه موجود است کتاب سراسرار اوست که در آن طرز تهیه کردن بسیاری از مواد را شرح داده است. تشخیص اینکه کدامیک از مواد ابتکار رازی و کدامیک از دیگران گرفته شده است کار بسیار مشکلی است زیرا مادامیکه کتابهای قبل از رازی دقیقاً تحقیق نشده است ذکر اینکه رازی چه ابتکارهایی دارد از نظر علمی صحیح نیست و این کار از وظایف پژوهشگاهی آتیه است که همه کتابهای قدیمی را بررسی کنند و آنها را با هم مقایسه کرده و ابتکار دانشمندان قدیمی را معلوم نمایند. برای اینکه بتوان معلوم کرد چه مواد شیمیائی را رازی در کتاب

خود ذکر کرده باید از روی شرح کاریکه رازی داده آن مواد را در همان افزارهای قدیمی با شرایط کاریکه رازی شرح میدهد انجام داد تا بتوان باصطلاح امروزی فرمول شیمیائی موادر را پیدا کرد و از نظر تاریخی معلوم کرد کدام یک از مواد شیمیائی در زمان رازی شناخته میشده است.

برای مثال در زیر بعضی از موادی را که رازی شرح داده نقل میکند:

طرز تهیه کردن ارسن

در اغلب کتابهای شیمی تهیه کردن ارسن را به کیمیا گر آلمانی آلبرتوس ماگنوس Albertus Magnus ۱۲۵۰ میلادی نسبت میدهند. پس از اینکه در سال ۱۹۳۷ میلادی نسخه خطی کتاب سراسرار کتابخانه دانشگاه گوتینگن بطور دقیق توسط یولیوس روسکا^۱ بالمانی ترجمه شد معلوم گردید که رازی طرز تهیه کردن ارسن را شرح داده است و بهمین جهت در کتاب دستی شیمی معدنی Gemelin^۲ که در سال ۱۹۵۶ چاپ شده است این اشتباه را تصحیح کرده‌اند و تهیه کردن ارسن را برای نسبت داده‌اند. ولی هنوز در بسیاری از کتابهای شیمی و کتابهای لغت و ترجمه‌های آن بزبان فارسی تهیه کردن ارسن را به آلبرتوس ماگنوس نسبت میدهند.
رازی در کتاب سراسرار چنین مینویسد:

اخراج جوهراعلم والعقرب (نسخه خطی کتابخانه گوتینگن صفحه ۳۸ سطر ۸ از بالا) و با کمی تغییر در کتاب سراسرار چاپ تهران سال ۱۳۴۳ صفحه ۳ سطر ۴ از بالا نیز دیده میشود:

« خدمن ایهما ششت فاجعله فی معرفة حديد وصب عليه شحم الكلی المصفى
فاذ احترق وذهب عنه سواده واغسله بالماء والملح ثم اعد عليه العمل حتى ترضی

۱- Julius Ruska, Al Rasis Buch Geheimnis der Geheimnisse, 1937,
Seite 125.

۲- Gemelin, Handbuch der anorganischen Chemie, Nr., 17, Arsen,
1952, Seite 3.

لونه و فعله واقمته یصبع واحداً علی ثلثین نحاساً یصیر فضة غبراء انشاء الله». طرز عمل بطور خلاصه بشرح زیراست: زرنیخ رادر چمچه آهنی ریخته و روی آن پیه یا روغن پاک میریزند و حرارت میدهند. آهن گوگرد را از زرنیخ جدا کرد و آرا تبدیل به اکسیدارسن میکند و اکسید ارسن در مجاور پیه و زغالیکه از سوختن آن بوجود میاید احیا میشود و تبدیل به ارسن میگردد.

یک درهم از این جسم سی درهم مس را برنگ نقره میکند. این مطلب اخیر دلیل برآنست که رازی ارسن را پیدا کرده بوده است زیرا آلیاژ ارسن و مس برنگ نقره سفید است.

طرز تهیه کردن کربنات دامونیوم

در کتاب سراسرار چاپ تهران صفحه ۳۱ درباره نوشادر عملی یانوشادرالشعر چنین مینویسد:

«.... وان قطرت الشعر و عزلت مائه و دهنه ثم رکبت عليه انبیقا و اسعه القب و اوجعته بالنار و جعلت تحته قابلة ملفوفه في لبد رطب انعقد فيه نوشادر اجیدا ....».

علاوه براین چند روش دیگر نیز ذکر شده است و مطلب قابل توجه آنست که بخارات متتصاعد شده را بوسیله کهنه سرد که روی گیرنده گذاشته سرد کرده است. تقطیر کردن مو در کتاب جابر ابن حیان طوسی نیز آمده است ولی بعضی از محققین مانند پاول کراوز عقیده مند هستند که رازی کتابهای کیمیائی که به جابر ابن حیان نسبت داده شده نمیشناخته است و اغلب این کتابها بعداً بجا بر نسبت داده شده است.

طرز تهیه کردن کلرور دارژان

تکلیس الفضه بالتصدیه - (کتاب سراسرار چاپ تهران صفحه ۳۷ سطر ۱) از بالا، کتاب خطی سراسرار نسخه گوتینگن صفحه ۴۴ سطر ۴ ارهائین). «خدمن براده الفضه ماشت و مثلاهانوشادر او تلها بالماء و تحرکه فی کل یوم

مرات و متی جفزدتها ماءحتی یصیر زنجارا ایض لاجزءلها. ثم اغسلها وشوهابعه وملح حتی یصیرایض مثل النوره».

در اینجا دو مطلب روشن میشود یکی اینکه نوشادر حتماً کلرور دامونیوم بوده است دیگر آنکه رازی کلروردارزان سفید تهیه کرده است و مفهوم تکلیس نقره تبدیل کردن آن یکی از ترکیبات نقره که مانند آهک سفید و نرم بوده است.

طرز تهیه کردن ترکیبات سرخرنگچ جیوه مانندشنبگرف

تصعید الزیق للحرمه، (كتاب سراسرار چاپ تهران صفحه ۱۸ - نسخه خطی کتابخانه گوتینگن صفحه ۹۱ سطر ۶ از پائین).

در اینجا رازی چند رویه برای تهیه کردن ترکیب جیوه و گوگرد که رنگ سرخ دارد و شنبگرف نامیده میشود ذکر میکند و مقداری زاج و سرکه نیز بآنها مخلوط میکند که معلوم نیست بچه علت بوده ولی در هر صورت بوسیله آتش ملایی شنبگرف سرخ رنگ که ترکیب گوگرد وجیوه است تصعید میشود.

«تاخذ رطل از يقا معقوداً بنشر كبريت ومن الزاج نصفخ ومن الكبريت الأصفر مثل نصف الزاج و تسحقه بخل خمر ساعة وتطرح عليه مثل الزاج ملحاً مقلوا و تصاعد له بعد اخذ نداوته سبع مرات ثم تصاعد في الثامنه بمثل نصفه قلقنده ومثل قلقنده زنجار في قنينه في صعدا حمر مثل البيجاجدي ...».

طرز تهیه کردن ترکیبات سفید رنگچ جیوه مانند سوبلمه و کلمل

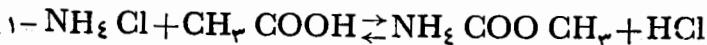
تصعید الزیق للبیاض (كتاب سراسرار چاپ تهران صفحه ۱۵ - نسخه خطی کتابخانه دانشگاه گوتینگن صفحه ۱۶ سطر ۶ از بالا). در اینجا رازی چند نوع شرح کار را ذکر میکند و متن سخه های کتاب سراسرار تفاوت دارد که تحقیق درباره آنها از لحاظ علم شیمی اهمیت دارد ولی از حوصله این کتاب کوچک خارج است. موضوع مهم آنست که رازی چند مواد مختلف وارد در فعل و انفعال میکند و بدون اینکه از وجود جوهرهای معدنی مانند جوهر نمک و جوهر گوگود اطلاع داشته باشد

شرایط عمل و مواد پراکنده طوری انتخاب کرده است که کلر با جیوه ترکیب شده و جسم سفید رنگی که حتماً سوبلمه شاید مخلوط با کمل و تترالکلور قلع ($\text{HgCl}_2 \cdot \text{SnCl}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$) بوده بست آورده است.

ملغمه جیوه و قلع را با هم وزن آن نوشادر یانمک یاملغه خاکستر مخلوط کرده و با سرکه در روی سنگ صلاحیه خوب نرم میکند و یک روز سه بار در اول و وسط و آخر روز خوب میساید و مخلوط مینماید. پس از آن مخلوط را در شیشه بگل گرفته و در بسته ریخته در تنور نان پزی در روی آتش باقیمانده آن یک شب میگذارد. صبح روز دیگر شیشه را برداشته و محتوی آنرا یانمک نرم مخلوط کرده و نرم میساید و در آثال و انبیق ریخته حرارت میدهد تا رطوبت آن خارج گردد و سپس انبیق را برداشته و در پوش آثال را بروی آن میگذارد و با حرارت ملایم مخلوط را تصعید مینماید و بتدریج حرارت را بیشتر میکند و حدود دوازده ساعت عمل تصعید را ادامه میدهد. روی در پوش آثال جسمی سفید متضاعد میگردد که آنرا جمع کرده و دوباره در آثال میریزد و تصعید میکند و این کار را سه بار تکرار میکند. جسم متضاعد شده را با استخوان سوخته که نرم شده است مخلوط کرده و از نو تصعید مینماید و عمل تصعید را دوبار با استخوان سوخته تازه مجددآ تکرار میکند. جسم متضاعد شده کاملاً سفید و برد است.

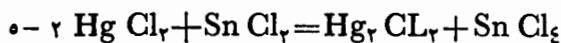
بدون اینکه در جزئیات شرح کار رازی بحث شود میتوان اصول کار او را بشرح زیر خلاصه کرد :

در حرارت معمولی بین نوشادر و سرکه فعل و انفعال زیر صورت گرفته است :

در حرارت تنور نان پزی در شیشه سریسته فعل و انفعال زیر صورت گرفته است :

بخارات جوهر نمک و جیوه که در شیشه سربسته وجود داشته ترکیب شده و ابتدا کلمل و بعد سوبلمه و مقداری هم تتراکلرور قلع درست کرده‌اند. نظر باینکه در ملغمه باقلع مقدار قلع زیاد نیست جسم سفیدی که در بالای آثار تصعید شده بوده است بحدس قوی مخلوطی از کلرورها میتواند بوده باشد. البته پس از عمل کردن تجربه‌هائیکه رازی در کتاب خود شرح داده است میتوان بتحقیق معلوم کرد چه ترکیبی را رازی تهیه کرده بوده است و فرمولهاییکه در بالا ذکر شد فقط از نظر امکان فعل و انفعالها اهمیت دارد نه از نظر ماهیت آنها.

طرز تقطیر نفت سیاه

تقطیر نفت الاسود - (کتاب سراسرار چاپ تهران صفحه ۹۰۰ - نسخه خطی کتابخانه گوتینگن صفحه ۳۳، سطره ازبالا) «خدمن النفت الاسود واعجنیه بالطین الحرالایض حتی ترکه مثل الحسو و قطره. افعل به حتی بقطر مثل الماء ولم يشتعل فيه النار».

در اینجا مخلوط کردن نفت سیاه با گل سفید از دلخواه اهمیت دارد یکی اینکه بین وسیله حرارت بهتر منتقل میشود و بهم جای نفت میرسد و دیگر آنکه مانع از جوشیدن شدید نفت سیاه میگردد. از این شرح رازی معلوم میشود که نفت را بعنوان مایعی که آتش در آن شعله ور نمیشود میشناخته است و این مطلب میرساند که قبل از تقطیر نفت مایعات دیگر مانند بنزین تقطیر میشده که اگر شعله آتش در آنها وارد میکردند مشتعل میشده است ولی در نفت سفید شعله آتش مشتعل نمیشود و نقطه اشتعال نفت سفید بالاست.

طرز تهیه کردن همبسته^{*} برنج

در انتهای نسخه سراسار کتابخانه اسکوریال صفحه ۸۰ طرز کار تهیه کردن برنج نوشته شده است:

«... والنحاس ينصب في الأصفر كالذهب بآن يأخذ توبيا كرماني ومثل سدسه قليا وزجاج ومثل ذلك ثم جمع الجميع في كوز ويجعل في جمر قوى حتى نخرج دخانه أخضر ثم ادفعه ثم تذيب النحاس بعد ان تفترها ويفظا هرها من الدواء باربعه دراهم وتطاعم ايضائمه صبغه فانه نخرج اصفر كالذهب...».

در اینجا تهیه کردن برنج را از مس و توپیا شرح میدهد و وجه تشابه برنج و طلارانگ زرد آن معرفی میکند و این شرح نیز معلوم میشود که رازی در صنعت کیمیا در تحت مفهوم تبدیل کردن فلزات ییکدیگر تبدیل خواص ظاهری آنها مانند رنگ وغیره میفهمیده است و این موضوع کمک مؤثری به پی بردن بحقیقت علم کیمیا مینماید.

طرز تهیه کردن اکسید دومرکور (ملکروج)

در کتاب سراسار رازی شرح مفصلی درباره ترکیبات جیوه میدهد ولی هنوز کاملاً روشن نیست که آیا تهیه کردن اکسید دومرکور جزو دستورهای رازی بوده است یا نه؟ در قسمت تصعید زبق للحرمه (کتاب سراسار چاپ تهران صفحه ۴۱ تا ۱۸) در بعضی از طرز عملها که مقدار گوگرد کم است حتماً همراه باشترگرف یعنی سولفور دومرکور اکسید دومرکور نیز درست میشده است ولی رازی آنرا جزو شنگرف دانسته و جدا گانه ذکر نکرده است. بطوريکه قبل نیز گفته شد رازی وغلب کیمیا گران قدیم مواد را بوسیله خواص ظاهری آنها از هم جدا میکردند و مثلاً مواد سرخ رنگ را غالب یکی میدانستند. بر عکس کتاب سراسار که در این قسمت مبهم است در کتاب «تجارب الشهرياري» چاپ تهران صفحه ۱ درباره تصعید جیوه جهت حمرت تهیه کردن اکسید دومرکور را بطرز روشنی شرح داده است. چون این کتاب بحدس

قوی از کتابهای رازی استفاده کرده است شاید بتوان گفت که رازی در کتابهای دیگر خود تهیه کردن اکسید دومر کور را بهتر شرح داده بوده است: در کتاب «رتبه الحکیم» که بحدس قوی تأثیر المجريطی است که در حدود سنه ۳۵۰ تا ۳۸۰ هجری نوشته شده است و در چند جا از کتابهای کیمیائی رازی با ذکر نام او نقل و قول می‌کنند مقاله سوم چنین مینویسد:

«جیوه خالص را برداشتم و در شیشه‌ای شبیه به تخم مرغ ریختم و آنرا داخل ظرف دیگری قرار دادم که شبیه بدیگ غذاپزی بود و تمام دستگاه را روی آتش ملایم قرار دادم. دیگ خارجی حرارتمنش طوری بود که میتوانستم با دست آنرا لمس کنم. این دستگاه را چهار شب آن روز گرم کردم و سپس در آنرا باز کردم و دیدم که تمام جیوه تبدیل به گرد سرخ رنگی شده است و وزنش مانند سابق بود و تغییری نکرده بود.»

متأسفانه هنوز بتحقیق معلوم نشده است که این قسمت را نویسنده کتاب رتبه الحکیم شخصاً تجربه و ابتکار کرده است یا از رازی اقتباس نموده است و روشن شدن این موضوع بستگی به تحقیقات آئینه دارد ولی قدر مسلم آنست که تهیه کردن اکسید دومر کور یا ملکروج قریب هشت قرن قبل از لوازیه توسط کیمیا گران خاور زمین تهیه شده و شایسته است که این مطلب در کتابهای شبیه و بخصوص تاریخ صنعت کیمیا و ترجمه‌های آن در زبان فارسی مورد توجه قرار گیرد.

مطلوب فلسفی که رازی درباره آفرینش جهان در کتاب شرح الهی نوشته است امروزه جزو تئوری فیزیک و علم فیزیک‌نوشیمی بحث می‌شود. در این قسمت رازی برخلاف رسم زمان خود و نظر متكلمين مخالف نظر ارسطو بود و نظریه اتمی فیلسوفهای یونانی دموکریتوس Demokritos (متولد بسال ۴۶۴ قبل از میلاد) و متوفی بسال ۳۷۴ قبل از میلاد) و لویکیپوس Leukippos (سال تولد ۴۷۶ قبل از میلاد) و اپیکور Epikur (سال تولد ۴۳۵ قبل از میلاد و سال وفات ۲۷۴ قبل از میلاد) را که مدت‌ها متروک

شده بود صحیح میدانست و آن نظریه‌ها را از نو بیان آورد و با افکار خود تشریح و تکمیل کرده است. رازی بوجود آمدن همه اجسام را از آمیخته شدن ماده نخستینی بنام هیولی (پروتن) و اجزای خلا^۱ میداند و برای هیولی جزء لا یتجزأ که ترجمه لغت یونانی «اتم» است قائل می‌شود که دارای سه بعد بوده و مکان گیر است. خلا^۲ را رازی بعنوان مکان مطلق تعریف کرده است و برای آن وجود مشتبی قائل است. هیولی را قدیم وجاویدان میداند و به بقای ماده معتقد است و بین مکان مطلق یا مکان کلی و مکان جزئی یا مکان مضاف فرق می‌گذاشته است و زمان را نیز به زمان مطلق وزمان محسوس تقسیم کرده است.

نظریه‌های فلسفی رازی را بشرح زیر می‌توان خلاصه کرد :

رازی به پنج قدیم معتقد بوده است: هیولی، زمان، مکان، نفس، باری سبحانه.

رازی پنج عنصر معتقد بوده است : خاک، آب، هوا، آتش، فلك اثیر.

در اروپا فرضیه‌ای بودن مواد در سال ۹۶۱، توسط دانیل سرت (Daniel Seret) از فلاسفه یونانی گرفته شد و توسط پروبست گاسندي (Probst Gassendi) (تشریح و تکمیل شد و بعد روبرت بویل آنرا در نظریه خود راجع به عنصرها گنجانید. و چنین اظهار داشت، که هرجسمی که بوسیله تجزیه شیمیائی از باقی اجزای آن جسم جدا نشود یک عنصر مستقل است و هر عنصری از جزء لا یتجزأ یا اتم تشکیل شده است. نظریه روبرت بویل مکتب جدیدی در شیمی بوجود آورد و برخلاف کیمیا گران قدیم که به چهار عنصر معتقد بودند و به تجزیه کردن اجسام اهمیت نمیدادند و همه در پی ترکیب کردن مواد باهم بودند اصول تجزیه را ملاک تشخیص عنصرهای دانست و آنها را نیز ثابت و غیر قابل تغییر و تبدیل فرض کرد.

با وجود یکه نظریه روبرت بویل و کیمیا گران قدیم تفاوت زیادی دارد نباید

فراموش کرد که از زمان فلاسفه یونان تا زمان روبرت بویل از بین همه کیمیا گران و فلاسفه تنها رازی طرفدار اتمی بودن ماده است و به بقای ماده و قدامت آن عقیده مند

است ولی برخلاف نظریه رویرت بویل که هر عنصری را مستقل و غیر قابل تبدیل میداند، رازی اصل همه مواد را هیولی دانسته است و بهمین جهت مواد را قابل تبدیل بیکدیگر میدانسته است. با وجود یکه نظریه رازی و رویرت بویل هردو با نظریه امروزی درباره اتم و عناصر فرق دارد ولی نظریه رازی به نظریه علمای شیمی و فیزیک امروزی نزدیکتر است.

گفتار پنجم

سرچشمۀ دانش رازی در صنعت کیمیا

رازی در کتابهای خود نام حکماء و علمائی را که مورد احترام او بوده اند ذکر می‌کند.

طبق نظر عده‌ای از محققین، معلم رازی علی ابن رین (یا ابن رین باعلی بن زیل) از اهل طبرستان بوده است. برای هی بردن بسلک معلم رازی و طرز تعلیم او باید توجه کرد که در مدرسه طبرستان زادگاه ابن رین و مدرسه گندی شاپور در خوزستان علمای حرانی یا صابئین و نسخه‌های علوم طبیعی و کیمیا تدریس می‌کردند و معلم رازی حتّماً از این دانشمندان کسب فیض کرده است. رازی در کتابهای خود از علمای حرانیان و صابئین نام می‌برد. مسعودی در مروج الذهب^۱ در فصل ۴۶ مینویسد: که رازی مشغول نوشتن کتابی درباره مذهب حرانیان است و این مطلب میرساند که رازی حرانیان را بخوبی می‌شناخته است. گرچه چنین کتابی از رازی امروزه موجود نیست که بتوان از متن آن اطلاع حاصل کرد ولی رازی در «كتاب الشواهد» از یکی از صابئین بنام سليم الحرانی نام می‌برد.

صابئین یا حرانیان در شمال بین النهرين در شهر حلب برای علوم کیمیائی و طبی مدارسی ایجاد کرده و علوم کلدانیان و ایرانیان و مصریان و چینی‌ها را بآنجا منتقل نموده بودند و بوسیله آنان این علوم به علمای اسلامی منتقل شده است^۲.

۱- ابوالحسن علی بن الحسين بن علی بن عبدالله المسعودی صاحب کتاب مروج الذهب.

طبق نوشته یاقوت حموی مسعودی اهل بابل بوده است و در سال ۳۴۶ یا ۳۴۵ هجری قمری فوت کرده است. کتاب مروج الذهب را در سال ۴۳۲ هجری قمری شروع کرده و در سال ۴۳۶ هجری قمری در شهر فسطاط یکی از شهرهای مصر پیاپی رسانیده است.

۲- درباره مذهب صابئین الدمشقی (سال تولد ۶۶۴ هجری قمری = ۱۲۶۰ میلادی و سال

وفات ۷۲۷ هجری قمری = ۱۳۲۷ میلادی) کتابی نوشته است که بزبان آلمانی نیز ترجمه شده است:

در کتاب «الشواهد» که ترجمۀ انگلیسی قسمتی از آن به چاپ رسیده است^۱ رازی نام علماء حکماء زیر را ذکر می‌کند و بگفته آنها استشهاد مینماید:

۱- هرمس (Hermes) در کتاب الفهرست صفحه ۴۹۶ شرح حال مختصری از هرمس ذکر شده است. میگویندا و یکی از کهنه‌معروف عطارد در شهر بابل بوده است که بزبان کلدانی به ستاره عطارد هرمس می‌گفتند.

بعضی میگویند که هرمس همان ادریس است. کتابهای هرمس در الفهرست بشرح زیر ثبت شده است:

کتاب هرمس الى ابنه فى الصنعة - کتاب الذهب السائل - کتاب الى طاط فى الصنعة - کتاب عمل العنقود - کتاب الاسرار - کتاب الهاريطوس - کتاب الملاطیس - کتاب الاسطماخس - کتاب ارمینس تلمیذ هرمس - کتاب نیلادس تلمیذ هرمس فی رای هرمس - کتاب الاذریقی - کتاب دمانوس ^۲هرمس؛

۲- اغاذیمون (Aghathedemon) - در مذہب حرانیان دو شعبه وجود داشته است. یک شعبه ستاره پرست بودند و از آغاذیمون پیروی می‌کردند و می‌گفتند که شیث پسر حضرت آدم او را تعلیم داده است و بعضی می‌گفتند که آغاذیمون تعلیمات خود را از اخونخ (Enoch) گرفته که نام دیگر او هرمس الهرامسی یا بیونانی (Hermes Trismegistos) است؛

۳- اسطانس (Ostanos) در کتاب الفهرست صفحه ۶۹۴ مینویسد که اسطانس رومی واهل اسکندریه است و از کتابهای او «کتاب محاورة اسطانس توہیرملک الهند» را ذکر کرده است؛

۴- آنطوس (Antus) در کتاب الفهرست صفحه ۶۹۴ این اسم ذکر شده است؛

۵- آسطوس (Astus) در کتاب الفهرست صفحه ۶۹۷ این نام ذکر شده است؛

۶- ماریه (Maria) در کتاب الفهرست صفحه ۶۹۷ نام این زن قبطی ذکر شده است؛

۱- H. E. Stapleton, R. F. Azo, Memoirs of the Asiatic Society of Bengal, Calcutta, 1910, Vol. III, No. 2, pp 69 - 72.

و میگویند که در علم کیمیا بسیار معروف بوده و قبل از ذیسموس (Zoismus) میزیسته است. کتاب «ماریةالکبیر» و کتاب «ماریة القبطیه مع الحکماء حین اجتمعوا الیها» باو نسبت داده شده است؛

۷- اریستوطلس یا ارسطو (Aristoteles) - جزو علمای معروف یونانی است که شرح حال و کتابهای او در اغلب فهرست‌ها ذکر شده است؛

۸- اسکندر (Alexander) - در کتاب الفهرست صفحه ۹۷۴ نام او اسکندر وس ذکر شده است و رساله « هبة الاسکندر » و « کتاب الاسکندر فی الحجر » باو نسبت داده شده است، ولی معلوم نیست کدام اسکندر است و ممکن است اسکندر افروdisenisis باشد، که در سال ۲۰۰ میلادی فوت کرده است و یا اسکندر ترالیانوس (Alexander Trallianus) باشد که در قرن ششم میلادی در لیدیا میزیسته است؛

۹- بطرس (Batus) در هیچ جا نامی از این شخص دیده نشده است؛

۱۰- بالینوس (Apollonius) - در شرحی که رازی میدهد بالینوس نظریه اتمی دموکریتوس (Democritus) را نقل و قول میکند. این شخص در سال ۹۰ میلادی فوت کرده است. در الفهرست « کتاب دیمکراتیس فی الرسائل » آمده است؛

۱۱- بیلوس (Bilus) - این شخص معلوم نیست که کیست و شاید کیمیا گر یونانی نیلوس (Nilus) باشد که در زمان ذیسموس زندگی میکرده است؛

۱۲- سرجس یا سرجیس (Sergius) - فیلسوف و پژوهشگر معروفی است که در راس العین در شمال بین النهرين میزیسته و در سال ۳۵۰ میلادی در شهر قسطنطینیه فوت کرده است. در الفهرست کتاب « سرجس الراہب فی الصنعة » ذکر شده است؛

۱۳- افلاطون (Platon) - فیلسوف معروف یونانی که در اغلب فهرست‌ها شرح حال او آمده است؛

۱۴- الوزیر - این شخص شناخته نشده است؛

- ۵- خالدابن یزید ابن معاویه بن ابی‌سفیان - در کتاب الفهرست صفحه ۹۷
کتابهای زیر با نسبت داده شده است :
- كتاب الحرارة - كتاب الصحيفة الكبير - كتاب الصحيفة الصغير - وصيہ الی
ابنه فی الصنعة؟
- ۶- هرقل (Heraclius) - در کتاب الفهرست صفحه ۹۷ نام این شخص ذکر
شده است و «كتاب هرقل الاكبر اربعه عشر كتابا» را با نسبت داده است ؟
- ۷- جالینوس (Galen) از علمای معروف است که شرح حال او در اغلب
كتابهانوشه شده است ،
- ۸- روسم (Zosimus) - در الفهرست صفحه ۹۷ این نام ذکر شده است و مارسلین
برته‌لو در کتاب خود جلد سوم از روسم نام می‌برد که در سده پنجم میلادی میزیسته است ؟
- ۹- رساموس (Risamus) - در الفهرست صفحه ۹۸ «كتاب السموس» ذکر
شده ولی معلوم نیست این همان ذیسیوس است یا نه ؟
- ۱۰- سقدیس (Saqdis) - در الفهرست در صفحه ۹۷ نام سفیدس ذکر شده
است و معلوم نیست این دونام یکی است ؟
- ۱۱- مهرارس (Mahraris) - در الفهرست نام مهدارس در صفحه ۹۷ ذکر
شده است ؟
- ۱۲- ابوذوفیر - در هیچ جا نامی از این شخص دیده نشده است ؟
- ۱۳- سلیم حرانی - در الفهرست نام حربی ذکر شده است و معلوم نیست
همان شخص باشد ؟
- ۱۴- اندریا (Andria) - هویت این شخص بتحقیق معلوم نیست و شاید
یکی از علمای قرن نهم میلادی باشد . در الفهرست «كتاب اندریا» در صفحه ۹۸
ذکر شده است ؟
- ۱۵- بلاخس (Balakhus) - در الفهرست صفحه ۹۸ كتاب «رساله بلاخس
في الصنعة» ذکر شده است .

از این نامهاییکه رازی در کتاب الشواهد ذکر میکند چنین معلوم میشود، که رازی احترام زیادی بدانشمندان قبل از خود میگذاشته و نظر و گفته آنها را در هرجائیکه استشهاد کرده با ذکر نام گوینده توأم کرده است. رازی چون بحدس قوی بزبان یونانی آشنائی داشته نوشته های کیمیائی یونانی را مستقیماً مورد استفاده قرار داده است و این موضوع از بعضی رویه های شیمیائی رازی بخصوص در مخلوط کردن مواد با روغن زیتون مشهود میشود، زیرا این طرز کار مخصوص کیمیاگران یونانی بوده است.

رازی از کتابهای حرانیان یا صابئین نیز استفاده کرده، بدون توجه باینکه این عده جزو کافران محسوب میشدند و از این لحاظ در معرض انتقاد شدید واقع میشده است. بعضی از دانشمندان سده بیستم عقیده مند هستند که شاید رازی قسمتی از علوم حرانیان را بنام جابر ابن حیان قلمداد کرده است تا مگر از شدت انتقاد معاصران خود کاسته باشد. علت این تصور آنست که درباره جابر ابن حیان طوسی واينکه آیا همه کتابهاییکه باو نسبت داده شده است، حقیقت نوشته خود او بوده اختلاف وجود دارد و این مطلب حتی در کتاب الفهرست نیز ذکر شده است. شخصیت جابر ابن حیان طوسی که بعضی اورا صوفی میدانستند و فرقه اسماعیلیه اورا شاگرد امام جعفر صادق علیه السلام قلمداد میکردند، هنوز کاملاً روشن نیست، ولی این موضوع مانع آن نیست که رازی قسمتی از کتابهایی را که بنام جابر ابن حیان طوسی مشهور بوده میشناخته و نام کتابهای کیمیائی خود را شیوه نام کتابهای جابر ابن حیان انتخاب کرده است و حتی بر «کتاب الرحمة» جابر ابن حیان شرحی نوشته است.

ستاپلتون و همکاران نام کتابهای رازی و جابر ابن حیان را مقایسه کرده‌اند^۱ و بدون تردید مشابهتی قوی موجود است.

در زیر نام کتابهای هردو دانشمند مقابل یکدیگر ذکر میشود:

۱ - H. E. Stapleton and R. E. Azo, and M. Hedayat Husain, Memoirs of the Asiatic Society of Bengal, 1927, Vol. VIII, pp 336, Calcutta.

الف- کتابهای جابر ابن حیان	ب- کتابهای ابویکر محمد پسر زکریای رازی
۱- کتاب تقدیمات المعرفه - کتاب المدخل الصنعة ،	۱- کتاب المدخل التعیین ،
۲- کتاب البرهان - کتاب العلل المعادن ،	۲- کتاب البرهان - کتاب العلل المعادن ،
۳- کتاب الارکان (این نام را رازی متراوِد نام دو کتاب المدخل ذکر کرده است) ،	۳- کتاب الرکن یا کتاب الارکان اربعه ،
۴- کتاب نقض علی الفلسفیه ،	۴- کتاب الاثبات الصنعة والرد علی المنکرین - کتاب الرد علی الکندی فی رده علی الصنعة ،
۵- کتاب الاحجار (بیست و دو جلد) - کتاب الحجر الحق - کتاب الحجر (جزو یازده کتاب چاپ بمعنی است) -	۵- کتاب الاحجار - کتاب الحجر الاصلی - شواهد الحجر - تدبیر الحجر - خواص الحجر ،
۶- کتاب التدبیر ،	۶- کتاب التدبیر الحکماء القديماء ،
۷- کتاب الاکسیر ،	۷- کتاب الاکسیر الذهب ،
۸- کتاب التدبیر ،	۸- کتاب التدبیر ارائیه ،
۹- کتاب المحن ،	۹- کتاب المحنة ،
۱۰- کتاب السر الحکماء وحیلهم ،	۱۰- کتاب الحیل ،
۱۱- کتاب الاسرار ،	۱۱- کتاب الاسرار ،

- ۱۲ - کتاب الاسرار الغامض (کتاب ۱۲ - کتاب سراسرار ، سراسرار نسخه خطی موزه بریتانیا) ،
- ۱۳ - کتاب رسائل الملوك ،
- ۱۴ - کتاب الخواص - کتاب الاشجار ، ۴ - کتاب الخواص الاشجار ،
- ۱۵ - کتاب الحاوی .

موضوع تشابه نامهای کتابهای این دو دانشمند بزرگ باید بیشتر مورد تحقیق قرار گیرد و شاید معلوم شود، بین این کتابها چه نسبتی از حیث موضوع آنها موجود است و تفاوت آنها در کجاست واز چه نظریکی بر دیگری برتری دارد.

اینکه رازی فلز خارصینی را با وجود یکه بسیار نادر و بنا بگفته او مانند معدوم بوده جزو هفت فلز آورده است، تأثیر عمیق نوشته های حرانیان را در رازی نشان میدهد. رازی برخلاف معاصران خود که به چهار عنصر عقیده داشتند به پنج عنصر عقیده داشته بدین قرار: آب و خاک و هوا و آتش و فلک اثیر.

رازی آتش را دونوع میدانسته یکی آتش با شعله که در روی زمین است و دیگر آتش بی شعله که در فلک اثیر است^۱. این نظر رازی شباهت زیادی به نظریه مانویها دارد و آنها هم به پنج عنصر معتقد بودند و شاید رازی از نظر آنها پیروی کرده باشد.

مثال های بالا برای نشان دادن این مطلب است که رازی از فرقه های مختلف کسب فیض کرده است و آنچه که بنظرش صحیح میامده، بدون درنظر گرفتن اینکه از چه فرقه ایست، قبول میکرده است. در این باره بایستی تحقیق های بیشتری صورت گیرد، تا معلوم گردد، که رازی نظریه های علمای قبل از خود را در کجا تکمیل

۱- اثیر معرب آذراست و از آن کلمه لغت اتر در زبانهای اروپائی اقتباس شده است و تا قرن بیستم علمای اروپائی بین ستارگان را مسلو از اتر میدانستند تا اینکه اینشتین این فرضیه را کاملاً رد کرد.

کرده و تاچه حدی تابع آنها بوده است.

مطلوبی که بیش از همه موضوعهای دیگر شایان توجه است ویولیوس روسکا باز اشاره میکند، آنست که بین کتابهای رازی و کتابهای کیمیائی قبل ازاو هرچند که شباهتی وجود داشته باشد، ولی فرق بسیار زیادی در طرز بیان و تقسیم بنده مطالب و ذکر نامهای در نوشته های رازی میتوان تعداد زیادی نامهای فارسی یافت که بصورت معرب ذکر شده است و درساير کتابهای کیمیائی که بزبان عربی نوشته شده این اندازه نامهای فارسی موجود نیست. رازی اولین کسی است که نامهای پیچیده و کنایات را کنار گذاشته و نامهای ساده و مشخص برای مواد بکار برده است. با آنکه باید اذعان کرد که رازی مکتب جدیدی در علم کیمیا بوجود آورده است که آنرا مکتب علم کیمیای تجربی و علمی میتوان نامید، مشکل میتوان تصور کرد، که همه این تجربه ها را رازی شخصاً ابتکار کرده باشد، گرچه باید قبول کرد آنچه را که رازی نوشته است شخصاً نیز به تجربه رسانیده بوده است. بهمین جهت باید سرچشمۀ دیگری برای علم کیمیائی رازی غیر از کتابهای عربی و یونانی ماقبل و جستجو کرد و آن سرچشمۀ بادرنظر گرفتن نامهای فارسی برای مواد و افزارها و اینکه معلم رازی علی این ربن از اهل طبرستان بوده است و تأثیر مهم مدرسه های پیغمبر و مرو و خوارزم و سمرقند و گندی شاپور فقط میتواند باقیمانده علوم ایرانیان دورۀ ساسانیان باشد^۱، متأسفانه از کتاب های کیمیائی دورۀ ساسانیان جز «رساله جاماس حکیم الی اردشیر فی السر المكتوم» و هی عجمیه فیها منقوله من فارسیه الی عربیه» که آنهم بچاپ نرسیله، باقی نمانده است. ولی در زمان رازی حتماً کتابهای

؛ - باین موضوع یولیوس روسکا نیز اشاره میکند رجوع شود به:

Julius Ruska, Der Salmiak in der Geschichte der Alchmie, Zeitschrift für angewandte Chemie, 41, 1928, Seite 1323.

«چنین سلامون پینس در کتاب:

Salamon Pines, «Beiträge zur islamischen Atomlehre», Berlin 1936,
Seite 122.

فارسی بزبان پهلوی و یا ترجمه بزبان عربی وجود داشته و در دسترس رازی بوده است و شاید رازی بعلت معیط وزمان خود نامی از این مأخذ نبرده و همه را به جابر ابن حیان طوسی نسبت داده است.

از طرف دیگر فرقه باطنیه یا اسمعیلیه که برای تجدید قدرت ایران فداکاری میکردند، ممکن است بسیاری از این کتابها را بنام جابر ابن حیان طوسی ترجمه کرده و معرفی کرده بودند و او رانیزشا گرد حضرت امام جعفر الصادق علیه‌السلام قلمداد میکردند، تا از تکفیر و لعن معاصران متعصب در امان باشند.

همه این مطالب هنوز از سرحد حدس و گمان خارج نشده است و باید درباره آنها تحقیق بیشتری بشود تا تأثیر تمدن ایرانی در دوره ساسانی در پیشرفت صنعت کیمیا در دوره اسلامی و در نتیجه در پیشرفت علم شیمی امروزی روشن گردد.

مطلوبی که بدون تردید مسلم است آنکه تمدن ایرانی قبل از حمله اعراب در حدود شصت سال یعنی . . . سال زمان ساسانی و . . . سال زمان اشکانی ترقی بسیار شایان و متداولی داشته و آثار هنری و صنعتی آن دوره بصورت‌های مختلف تا امروز باقی مانده است و چنین تمدنی که دارای صنعتگران بسیار زیده و ماهر بوده که اکثر فلزها را ذوب میکردند و حتی ذوب برنج و فلز روی و چند آلیاژ دیگر نیز جزو ابتكار آنها بوده، حتماً در علم کیمیا نیز مهارت علمی و عملی داشته است. دانش مغ‌های ایرانی ضرب المثل بین همه ملل بوده و بدون شک علم کیمیا هم جزو دانش آنها بوده است.

در انتهای این گفتار لازم است باین نکته اشاره شود که در آخر نسخه خطی کتاب الاسرار که در کتابخانه دانشگاه لیزیک میباشد، برخلاف سایر نسخه‌های خطی این کتاب فصلی درباره تاریخ شیمی موجود است که در آنجا علم کیمیا و علم المعادن را به حضرت آدم نسبت میدهد و دلیل آنرا آیه قرآن « ان الله

علم الآدم الاسماء » ذکر میکند. گرچه نمیتوان فقط باستناد نسخه خطی کتابخانه لیپزیک این فصل را به رازی نسبت داد، ولی چون در انتهای کتاب اسرار رازی باخط همان نویسنده ذکر شده است، در صفحات ۱۲۵ و ۱۲۶ و ۱۲۷ و ۱۲۸ عیناً عکسبرداری و چاپ میشود تا مورد تحقیق دانشمندان قرار گیرد.

٤٧٩

وَيُلْقِنَ مِنْهُ عَلَى الْفَلَكِيَّةِ فَهُوَ يَزْعُمُ
 عَلَى هَلْكَةِ الْفَلَكِيَّةِ فَيُقْبِلُ مَا زَاهَى
 اللَّهُ أَكْبَرُ

بِالْجَنَاحِ الْغَوْلُ كُمْ حَتَّىٰ
 اعْلَمُ ازَالَةَ قَبَابِهِ وَيَعْلُمُ عَلَيْهِ
 إِلَمَّامَ الْأَسْمَاءِ كُلَّهَا وَاسْتَغْرَاجَ
 جَمِيعِ مَعَالِمِ الْأَزْوَادِ وَتَمْكِيدِ
 الصَّنَاعَةِ مِنْهَا بَهِيَّ بَيْنَ سَهْلِ
 قَبَصَنِ الْأَذْهَارِ وَالْعَصَمَةِ بِأَرَادِ
 ابْنَهِ سَبَقَتْ ازْنَافُهُ لِلْمَهْرِ بِفَالِهِ
 اسْتَهْمَ عَلَيْهِ السَّلَكِ ازَالَةَ أَمْرَيِّ
 الْأَكَادِمِيَّاتِ الْمُتَعَجِّبِينَ يَسِّرِ
 مِنْ أَوْلَادِهِ فِي ذَهَبِ سَبَقَتْ
 يَغْصِلُ الْفَهَّةَ ازْبَحِيزَ سَهْنَهُ بِأَوْحِيِ
 الْأَنَّةِ الْوَلَّادَمَ ازْعَلَمَهُ الصَّنَاعَةِ
 بِأَنَّهُ وَلَمْ يَرِدْ أَوْ لَتَابَتْ جِهَرَهُ أَمْ

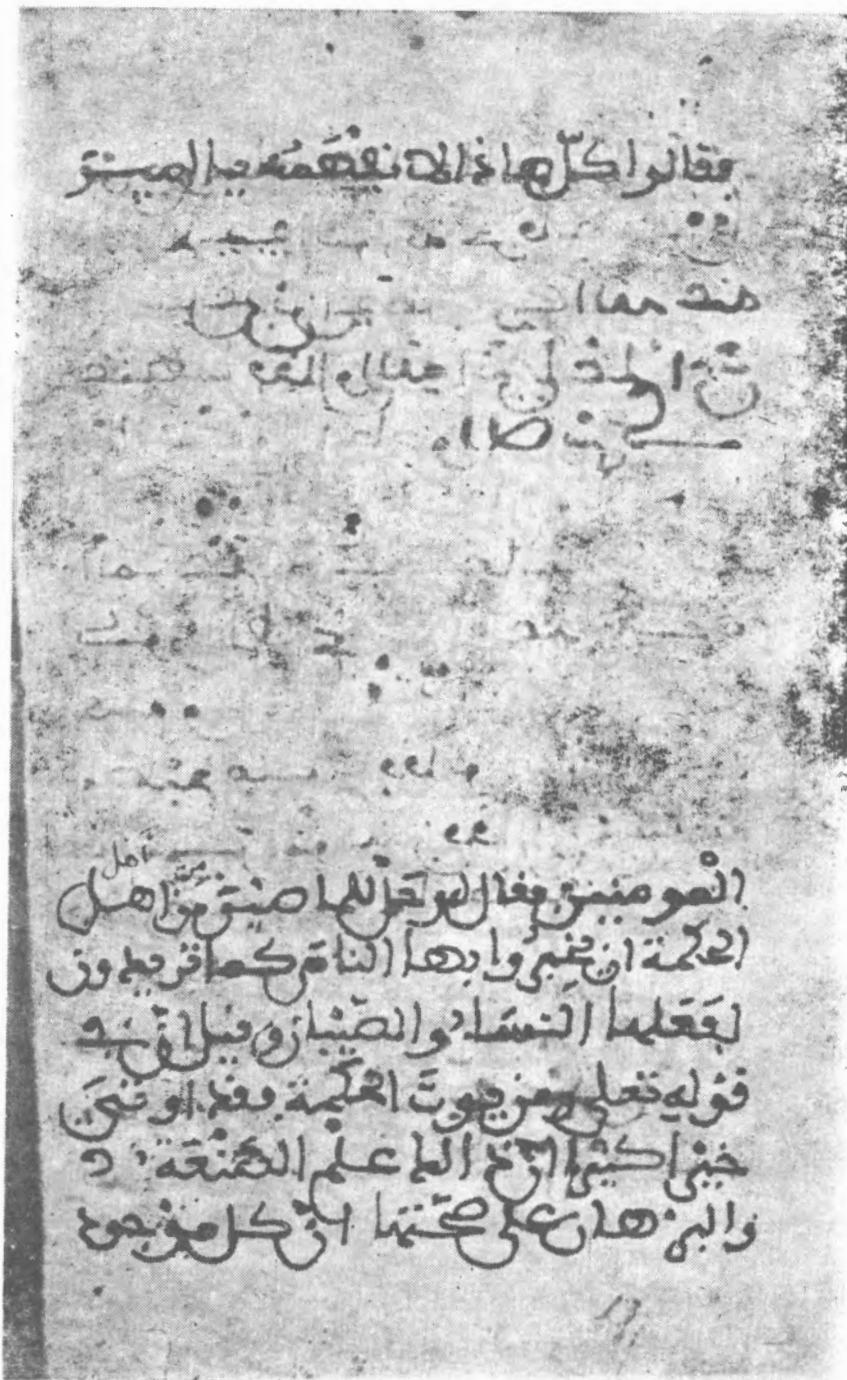
١٣٦

١٤٠

اَمَّا بَنْدُ الْمَرْبُوْلِ الْخَافِيُّ فَهُوَ مُصْنَعٌ عَنْ
 جَبَابَةٍ قَوْمٍ عَلَيْهِمَا اِبْرَاهِيمٌ وَعَلِقَهُمْ مِنْ جَوْهِهِ
 بِلِمَاءِ وَنَادِيَ الشَّرْقِ الْوَرِيقِ يُضْعِفُ ضَمَّهُ الْغَلَبُ
 وَالْعَصْفُ وَالْيَاقُونَ وَالْجَوْمِيَّ وَالْزَّمَرِيدُ
 وَحَلْبُ كَلْشَنْيَّ وَصَغِيرُ وَخَلْبِيزُ كَلْشُ
 مَهْمِسُ وَحَصْنَيَّ كَلْشِيلُ وَحَلْبُ
 نَدَابَطَهُ مِنْ سَرْبِيَّهِ هَيْنَيَّهُ لِغَيْرِ النَّاسِ
 لَا يَرَوْهُمْ بِهِ عَمَّلُهُمْ وَيَبْلُوْهُمْ بِهِ وَنَهَى
 بِأَفْدَارِهِمْ وَيَسْتَفْدِيْهُمْ وَنَهَى بِأَمْدَارِهِمْ بِهِ
 وَمَنْهَى بِأَيْدِيَهِمْ وَرَغْبَتِهِمْ أَنْهَا فِي
 شَمْسِ صَنَقَهُمَا تَغْدِيْهُمْ بَاهْرَاهِيمَ وَلَاهَرِيمَ
 وَهُوَ الْمُوْلِيَّاً وَهُوَ الْمُرْئِيَّ وَهُوَ الْمُعْلَمَيَّ
 اللَّهُ كَيْمَهُ لَأَقْلَبَاهُ وَمَوْجَمَهُ الْمَطَاعِينَ
 يُزْعِيْهِمَا بَهْرَاهُ وَصَلَاجَاهُ وَنَهْمَهُ اللَّكَبِيرُ بِهِ
 فَالْمَقْدِمَهُ مَكَاهِيَهُ هَرْفَلَرُونَ وَمَاهَا اوْمِيَّهُ
 كَلْشُلَّهُ صَلَحَهُ بِهِ وَفَلَاحَلَّهُ عَلَيْهِمَا مِنْ
 مُوْسَيَا حَلَبِيَهُ السَّلَامُ يُوْجَيَهُ بَهْلَوَلَهُ بَهْرَاهُ وَلَاهَرَهُ

وَهُوَ كَوْرِحَةٌ بِثَلَاثَةِ أَعْلَمِ بَحَثَتْهُ
 فَدَلَقَ لَبَنَ بَيْنَتَا صَلَالَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ
 عَافَا الْجَبَلَ مَا وَالْبَرِّ حَادِيْ عَاسِرَ صَنْفَهُمَا
 عَيْشَا حَلَالَهُنَّ وَنَهَى كَرَازَ الْبَهَوَةَ
 اتَّوَالِيَّ صَلَالَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 فَبَتَّأَلُوَّهُ عَزَّ الْصَّنْعَةَ فَقَالَ الرَّسُوْلُ
 شَبَّيْتَ أَنْ تَقْسِيْ مَعْرِجَ حَمَالَنَفَّاصَةَ
 نَدَهَبَّا وَفَضَّةَ أَرْمَعَوْجَاطَبَ الْعَصَمِ
 بَرَقَعَوْهُ فَلَذَ أَهْنَالَهُنَّهُبَّا كَثِيرَهُ
 فَقَالُوا إِنَّ السَّمَاءَ تَقْهَرُ عَلَى هَذَاهُ
 أَوْمَئِيلَهُمْ أَجْعَدَ اللَّهُ عَلَيْهِ اسْتِلَامَ
 إِنَّ أَخْرَى هُنَّكَمْ بَعْزَ الصَّنْعَةِ قَوْمَهُوَا
 يَدِ فَالْوَاقِعَةِ بَغْلَانَلِيَّهِ اسْتِلَامَ
 هُمْ يَرِزَّكُهُ اللَّهُ حَمَوْلَهُ شَرِبَ
 وَالْمَلَحُ الْمَجَاجُ وَالنَّبِيُّنَ الْمَطَلُبُونَ
 وَلَا تَقْوِيْنَهُمْ بِرَجْعِهِمْ إِلَيْهِمْ فَلَنْفَرُونَ
 فَدَلَلُوا وَاللَّهِ هَذَا نَخْلَدَهُ حَرْبَهُ مِنْ قَنْدَلَهُ

فَتَرَاهُو سَلَّهُ لِهَا الْخَلَامُ وَلَمْ يَأْتِهِ شَحْمُ
 كَاللَّاجِيِّ وَالشَّرِفَةِ حَرْفَانَدِرْ وَ
 سَلَّعَلِيِّ فَرِنَانَجِ طَابِرِيِّ أَلْقَهُ عَنْهُ
 عَنْهُمَا بَعْلَوَ وَاللَّهِ إِنَّمَا أَعْلَمُ أَنَّ
 بِيِّ الرَّبِيْفَوَالزَّجَاجِ وَاللَّهِ شَرِيْ
 وَالزَّاجِ وَاللَّمِيجِ الْأَنْجَاجِ وَاللَّجَوِيدِ
 الْمَرِّعَفِ وَرِنْجَارِ النَّعَسِ الْأَنْفَصِ
 كُونِزِ الْكَنِيْ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضِهِ
 فَيَشْتَرِي فَمَأْوَى، كَيْفَيْتُ عَزِيزَهِ كَامِنْ
 وَصَبَعَ مَتَنِيَّزِ وَفَالِوا اسِرَحَ لَنَّ
 يَا اصِيرَ المُوْمِنِيْزِ فَقا لَارِ حَرْسَيَالِيَّةِ
 وَظَارِهَاءِيَّةِ وَمَوْأِيْنِيَّةِ وَسَيِّمِيَّةِ
 رِكَدِ بَغْلَانِيَّهَانِيَّةِ، اِيْظَادِ بَنْهَمِيَّةِ
 فَعَالِشَعَاعِيَّةِ مَيْكِيَّهِ وَفَسِيمِيَّةِ مَغْنِيَّهِ
 وَمَارِجِ خُورِلَا بَيْسِيَّهِ وَعَيْنِيَّهِ اَهَرِيَّهِ
 تَلْهُلِيَّةِ النَّلَارِ اِجْعَامِيَّةِ وَالْكَمِيَّةِ بَيْنِ الْفَارِجِ

٩٣٨
٩٧٥

مرجوجة بالغوره فله يمتنع حر و جه الى
 البغر في زرع الطاعن الفضـدر
 بالثـامـوـفـعـلـالـرـوـسـخـتـجـبـالـزـجـلـ
 وعـيـنـيـذـلـلـرـوـاعـلـمـاـقـاـكـجـسـلـجـ
 عـلـفـنـمـيـشـدـاـتـوـمـوـمـاـيـضـيـعـ
 غـلـاكـرـوـاحـالـهـيـارـةـكـالـزـيـيـشـ
 وـالـرـزـنـيـحـوـالـكـمـجـبـوـالـخـرـ
 فـلـهـالـكـيـشـوـقـيـفـيـعـاـيـظـافـسـمـيـشـ
 اـحـطـعـمـاـيـسـمـهـقـدـمـالـعـلـيـلـ
 بـالـغـدـاـحـتـيـبـحـوـالـنـاـيـدـيـسـبـدـقـرـيـمـعـ
 جـالـهـوـأـوـمـزـالـفـقـمـيـسـمـاـقـدـجـيـ
 الـهـوـلـوـصـرـقـيـمـيـاـكـجـسـيـاـلـعـقـنـ
 وـمـسـرـزـاـمـاـمـلـعـمـزـهـاـنـ(ـالـكـتـابـ)
 رـحـمـ(ـالـلـهـ)ـمـلـعـبـعـهـوـلـمـزـعـعـالـهـبـعـعـيـ
 وـصـلـلـالـلـهـعـلـسـيـرـقـاـوـمـوـلـاقـعـ
 وـالـمـوـكـبـهـوـلـعـ

گفتار ششم

تأثیر مکتب رازی در سایر علمای اهل صنعت

روش نوینی که رازی براساس تجربه واستدلال عقلی در صنعت کیمیا بوجود آورد و همچنین طرز تقسیم‌بندی مطالب و نامگذاری ساده برای مسود شیمیائی در علمای بعد ازاو تأثیر عمیقی گذاشت. اغلب دانشمندان از کتابهای رازی و سبک او تقلید کرده‌اند، حتی بسیاری از نویسندهای از کتابهای رازی نموده‌اند. رازی برای اولین بار مطالب کیمیائی را بصورت قابل فهم و ساده نوشته و چون احاطه کاملی بعلوم آنروز داشت شاخص زمان خود و قرنهای بعد شده است، تا آنجا که کتابهای کیمیائی موجود از لحاظ تأثیر مکتب رازی در آنها مورد مطالعه و پژوهش دانشمندان قرن بیستم میلادی قرار گرفته نتیجه‌های زیر اخذ شده است:

۱- کتاب «شمس المعارف ولطایف العوارف» تألیف احمد بن علی البوئی متوفی بسال ۱۲۲۵ میلادی مطابق با سال ۴۰ هجری قمری. در این کتاب قسمتهای کیمیائی آن کلمه بكلمه با کتاب سراسرار رازی تطبیق میکنند.^۱

۲- کتاب «عین الصنعة وعون الصنعة» تألیف حکیم محمد ابن عبد الملک الصالحی الخوارزمی الکاثی^۲ که در سال ۶۴ هجری قمری مطابق با سال ۱۰۳۴ میلادی که در بغداد نوشته شده است. نسخه عربی این کتاب متأسفانه ناقص است، ولی ترجمه کاملی از

۱- رجوع شود به مقاله محققانه یولیوس روکا

Julius Ruska, Die Alchemie Al Razis's, Islam, 1935, Bd. 22, S. 308.

۲- طبق نوشته یاقوت حموی جلد چهارم صفحه ۲۲۲ کات محلی در خوارزم است.

آن بزبان فارسی موجود است و در سال ۱۹۰۵ میلادی در کلکته بچاپ رسیده است.^۱

این کتاب کاملاً در زیر تأثیر کتابهای رازی نوشته شده است. مؤلف کتاب متذکر میشود که از ابو زید البلخی کسب فیض کرده و این شخص طبق نوشته ابن ابی اصیبیعه از دوستان رازی بوده است و میتوان گفت که توسط او علم کیمیائی رازی به مؤلف کتاب «عین الصنعته و عنون الصنعته» منتقل شده است.

۳- کتاب «مفایع العلوم»^۲ تأثیر ابو عبدالله محمد ابن احمد بن یوسف الكاتب الخوارزمی که وفات او گویا در سال ۹۸ هجری قمری اتفاق افتاده است. قسمت کیمیائی این کتاب از روی کتاب «مدخل البرهانی» نوشته شده است.

۴- کتاب «الماء الورقى والارض النجمية» تأثیر ابو عبدالله محمد ابن امیل الشیمی که در حدود سال ۹۶ تا ۹۷ هجری قمری تأثیر شده است^۳ این کتاب بسیاری از مطالب را از کتاب «الشواهد» رازی اقتباس کرده است.

۱- رجوع شود به مجله انگلیسی:

Memoirs of the Asiatic Society of Bengal, Calcutta, 1905, pp. 47 - 72
1929, pp. 419 - 460.

۲- متن عربی این کتاب در سال ۱۸۹۵ میلادی در شهر لیدن (هلند) توسط وان ولوتن Van Vloten, Leyden شده است:

Eilhard Wiedemann, Zur Chemie bei den Arabern, Übersetzung aus der Mafatih al Olum, Sitzungsbericht der physikalischen und medizinischen Sozietät in Erlangen, 1911 Band 43, Seite 72.

و توسط هدایت حسین شمس العلماء با انگلیسی ترجمه شده است:

H. S. Stapleton, H. Hidayat Husain, Shams ol Ulema, Memoirs of the Asiatic Society of Bengal, Calcutta, 1926, Vol. VIII, pp 368 - 362.

۳- رجوع شود به:

H. E. Stapleton, H. Hidayat Husain, Shams ol Ulema, Memoirs of the Asiatic Society of Bengal, Calcutta, 1933, Vol. XII, pp 127.

۵ - کتاب «الجواهر النادر في صناعة الاكسير» تأليف محمد ابن عبدالله الطغرائی که در حدود سال ۱۱۲۱ هجری قمری مطابق با سال ۱۱۲۱ میلادی فوت کرده است. بعضی قسمتهای این کتاب از روی کتابهای رازی نوشته شده است.

۶ - کتاب «رتبه الحکیم و عنایات الحکیم» دو کتابی است که نویسنده آن بتحقیق معلوم نیست و درباره اینکه این کتاب را چه شخصی نوشته است هجدهم یار (H. J. Holmyard) و یولیوس روسکا (Julius Ruska) و م. پلسنر (M. Plessner) و هریتر (H. Ritter) تحقیقات مفصل کرده‌اند. بحدس قوی این کتاب را الحکیم الجامیل الاستاذ العالم الماهر ابوالقاسم سلمه ابن احمد بن قاسم ابن ابراهیم ابن عبدالله ابن جاثم القرطبی الاندلسی المجريطي متوفی سال ۳۸۴ هجری قمری برابر ۱۰۰۰ میلادی نوشته است.

این کتاب اهمیت زیادی برای تحقیق درباره صنعت کیمیا دارد و شایسته است که بیشتر مورد توجه قرار گیرد و متن آن چاپ و ترجمه شود. کتاب رتبه الحکیم به چهار مقاله تقسیم می‌شود:

الاول: قیماً يقرأ من كتب ال اوائل وكيف يقرأ وما يقول عليه ان يوحد؟

الثانیه: في الحجر العمل؟

الثالثه: في عمل الاكسير؟

الرابعه: في الارياض في رموز القوم والتسبيب الى فكها واله اعلم.

۱- رجوع شود به مقاله زیر :

Julius Ruska, Die Alchemie ar Razi's, Islam, Band 22, 1935, S.310.

قسمتی از این کتاب را ر. دوال (R. Duval) در کتاب La Chimie au Moyen Age (در کتاب ر. دوال (R. Duval) ۱۸۹۳) ترجمه کرده است.

۲- رجوع شود به :

H. J. Holmyard, Maslama al Majriti and the Rutbatu'l-Hakim, Isis, Vol. VI, No. 18, pp. 293 - 305, 1924.

Bibliothèque National, Paris, MS Arabe 2612 et 2613.

در مقاله اول درباره علم کیمیا و سیمیا که بدو خواهر تشبیه شده‌اند، مینویسد که شخص حکیم با یلو هردو علم را بداند.

علم کیمیا شناختن ارواح زمینی و پیرون آوردن آنها از زمین بنفع خود است و علم سیمیا علم ارواح فلکی و ستارگان و پائین آوردن قوای آنها بنفع خود است. درباره علم ستاره شناسی و طالع بینی مؤلف کتاب «عنایات الحکیم» را نوشته است که مکمل کتاب رتبه الحکیم میباشد.

در کتاب «رتبه الحکیم» مؤلف آن بسیاری از قسمتهای کتابهای مختلف رازی را باذکر نام رازی نقل میکند و این موضوع برای تحقیق درباره کتابهای رازی و تأثیر آنها در سایر علمای بعد از او اهمیت زیادی دارد. در زیر بعضی قسمت‌های این کتاب نقل میشود:

در مقاله اول کتاب «رتبه الحکیم» برای اثبات صنعت کیمیا از کتاب «الاثبات» رازی چنین نقل میکند:

«برای مثال دوفلز را با هم ذوب کن و نتیجه آنرا مشاهده کن و اگر حاصل ذوب دوفلز از هر کدام از دوفلز اولی متفاوت باشد، پس در اثر ذوب کردن فلزات تبدیل شده‌اند و این تجربه دلیل بروجود علم کیمیا و اثبات صحت آنست».

در مقاله دوم از کتاب «اکسیر» رازی چنین نقل میکند:

«اکسیر جسمی است دارای چهار طبع مساوی و سه قوّه مساوی که با آن تناسب دارند و مخالف یکدیگر نیستند، بلکه با هم توافق هم دارند. اکسیر جسمی است که با هر جسم دیگر که مخلوط شد و یا اینکه بروی آن ریخته شد، بطوریکه در آن نفوذ کند، آن جسم را پر بهای میکند، تاموقعیکه خود آن جسم رنگدار باقی بماند. اکسیر در آب حل نمیشود و در آتش نمیسوزد. اکسیر ارواح را از لحاظ اثر و لطافت آنها منعقد و اجساد را از لحاظ سختی آنها تشید میکند. اکسیر بردو نوع است: اکسیر سفید و اکسیر سرخ. اکسیر سرخ گرم و خشک است و شبیه به طلاست.

اکسییر سفید شبیه به نقره است و در این دو جسم در حقیقت طلا و نقره وجود دارد. کسیکه مایل است مس را تبدیل به نقره کند و یا نقره را تبدیل به طلا کند و یا قلع را بادوام و سخت کند و یا جیوه را منعقد نماید، لازم است اول بداند که نقره چه لازم دارد، تا به طلا تبدیل گردد و مس چه لازم دارد تا به نقره بدل شود و قلع چه لازم دارد تا در مقابل گرمای کوره تاب بیاورد و جیوه چه لازم دارد تامنعقد گردد. اگر شخص این مطلب را بداند خاصیت جسمی را که باید این تغییرات را صورت دهد می شناسد. این جسم باید بتواند نقره را زرد کند و رنگ مس را سفید و قلع را بادوام و سخت کند. واضح است که این سه قوه باید در اکسییر جمع باشد. تبدیل فلزات بیکدیگر ممکن است، زیرا فلزات از یکدیگر متفاوت هستند در صورتیکه اصل همه آنها یکیست.»

این شرح بسیار روشی و مستدل نشان میدهد که رازی در کتاب «الاکسییر» مطلب را کاملاً روشن واژ روی تجربه و منطق و عقل بیان کرده است و خود او میگوید: که در اکسییر طلا و نقره وجود دارد و این مطلب برخلاف گفته تمام کیمیا گران قبل از رازی است، زیرا آنها در اکسییر قوه ماوراء طبیعی تصویر میکردند. نوشته رازی میرساند که اگر جسمی بوده که بوسیله آن میتوانستند عمل اسمازو جات فلزات با خاصیتی که از فلز اولی بهتر بوده است تهیه کنند. در شیوه امروزی این علم جزو فلزگذاری و بطالعه درباره منحنی تعادل دو یا چند فلز مخلوط یا ممزوج مورد بحث قرار میگیرد.

در مقاله سوم قسمتی از کتاب جابر ابن حیان واژ کتاب «التدبیر الحجر» رازی نقل میکند و سعی کرده است کتابهای رازی و جابر را باهم تلفیق کند. در انتهای مقاله فصل دهم از کتاب «علل المعادن رازی» و رابطه آن با کتاب «اسرار طبیعی» تألیف بالیناس صحبت میکند.

در پایان باین نکته اشاره میشود که موضوع مقایسه کردن کتابهای کیمیا گران

اسلامی در سالهای اخیر مورد توجه دانشمندان تاریخ شیمی قرار گرفته است و هنوز مراحل ابتدائی را طی نمی‌کند. برای پی‌بردن با همیت دانش کیمیا وی رازی باید این پژوهش‌ها را دنبال کرد و متن کتابها را بیشتر مطالعه و تحقیق نمود، تا بتوان با اطمینان بیشتر ارزش کتابهای کیمیائی رازی را در پیشرفت علم شیمی و تأثیر آنها در سایر کیمیا گران بعداز او معلوم کرد.

ذیل

از آغاز دوره دانشجوئی که مصادف با جنگ جهانی دوم بود علاقه زیادی به پژوهش درباره تاریخ شیمی در ایران و شناختن سهم دانشمندان ایرانی در این رشته داشتم و در هر فرصتی که دست میداد مدارک و کتابهای کیمیائی دانشمندان ایرانی را چه بزبان فارسی و چه بزبان تازی جمع آوری میکردم و در نظر داشتم این کتابهای متفرق را بتدریج بچاپ برسانم، تا دانشجویان ایرانی بتوانند باسانی بآنها مراجعه کنند و نیاکان بزرگ خود را در این علم بشناسند و بپاس احترام بآنها کوشش بیشتری بنمایند، تادرنیای امروز مقام علمی بالاتری را احراز نمایند و کشور ایران را در جرگه کشورهای پیشرفته صنعتی درآورند. هنگام جستجو در کتابها و مجله‌های گوناگون و رونویسی و پرتونگاری از آنها متوجه شدم که برخلاف شهرت فراوانی که در آن زمان در ایران وجود داشت، ابوبکر محمد پسر زکریای رازی گذشته از اینکه مقام بس ارجمندی در علم پزشکی دارد، از بزرگان دانشمندان شیمی است و اروپائیان برای کتابهای کیمیائی او که بیشتر آنها از بین رفته، ولی بهترین آنها باقی مانده است، ارزش زیادی قائل هستند. مثلاً یولیوس روسکا رازی را «پدر شیمی علمی» و مبتکر مکتب جدیدی در این علم خوانده است. در دانشپایه های دیبرستان تهران در کتابهای شیمی خوانده بودم که لقب «پدر شیمی» را به دانشمند بلند پایه فرانسوی «لوازیه» داده بودند و این مطلب چنان درخاطره من از زمان تحصیل نقش بسته بود که نخستین باری که این نسبت را برای رازی خواندم، درست متوجه اهمیت آن نشدم و به پژوهش خود ادامه دادم، تامگرد رجای دیگر نیز تأیید این گفتار را پیدا کنم. بمفاد حرب المثل فارسی «عاقبت جوینده یابنده بود» در چندین مقاله علمی دیگر نیز دانشمند معروف انگلیسی «ستاپلتون» و همکارانش نظریه‌ای

بمانند یولیوس روسکا اظهار داشته بودند و پس از پژوهش زیادبرمن مسلم شد که دانشمندان آلمانی و انگلیسی و فرانسوی سده بیستم در این نظر یک سخن هستند و رازی را که در حدود یکهزار و صد سال پیش در ایران میزیسته ؛ بیان گذار شیمی علمی میدانند و عقیده مند هستند که او اولین کسی است که علم کیمیای آنروزی را از بندخرافات و بوهومات و کنایات بیرون آورده و جنبه های علمی و عملی و آموزشی آنرا مشخص کرده بود و در چندین کتاب آنرا بیان کرده است و روش آموختن آنرا بسبکی درست و علمی به جویندگان دانش نشان داده است و آنها را موظف به انجام آزمایش های عملی و بحث و گفتگوهای علمی کرده است.

پس از یافتن این حقیقت برآن شدم که نظر اولی خود را که گرد آوردن همه کتابهای کیمیائی دانشمندان ایرانی است، از آن نظر که شاید چندین سال بطول انجامد، فعلان قطع کنم و آنچه درباره رازی و کتابهای کیمیاوی اوتا کنون گردآورده ام، بچاپ برسانم، تاشاید همکاران و شیمی دانهای ایرانی نیز به اهمیت هدف و پژوهش نگارنده پی ببرند و بکمک اینجانب کمر همت بریندند تابا همکاری عده ای از دانشمندان ایرانی و دانشگاههای تازه بنیاد ایران این کار بزرگ که از حوصله فعالیت و سرمایه شخصی یک فرد بیرون است عملی گردد و مجموعه ای از کتابهای شیمیائی و کیمیاوی دانشمندان ایرانی از نخستین روزهای تاریخ مدون ایران تا کنون بتدریج بچاپ برسد و جوانان پرشوق و ذوق ایرانی را متوجه به خدماتهای نیا کان خود درباره این علم بسازد، که در قرن اخیر به اشتباہ آن علم را ارمغان تمدن غرب دانسته اند و گمان کرده اند در ایران سابقه ای ندارد وایرانیان از آن بی بهره بوده اند. هر چند که نباید در سایه شناختن این حقیقت تاریخی و گذشته ارزش کنونی دانشمندان غرب و شرق و پیشرفت بزرگ و غیرقابل انکار آنها را در این رشته کوچک و نادیده گرفت و اسیر غرور ملی ناشایسته و زیان بخشی گردید.

در سال گذشته قسمتی از پژوهش های علمی خود را در کتابی بنام « نام گزاری

پیوندهای شیمیائی معدنی» بسرمایه شخصی بچاپ رسانیدم و آنچه مربوط به نامهای مختلف داروهای شیمیائی در زمان گذشته بود گرد آوردم و در چند جا از مقام بلند علمی رازی در علم کیمیا و کتابهای او یادآوری کردم. در این کتاب کوچک براساس قواعد نام‌گذاری بین‌المللی برای بیشتر پیوندهای شیمیائی معدنی که تا کنون در زبان فارسی بنامهای ییگانه خوانده می‌شدند نامهای از گنجینه زبان فارسی برگزیدم. برای موادی که برای آنها تا کنون روش نام‌گذاری در زبان فارسی وجود نداشت روش اصولی پایه‌گذاری کردم تا بكمک آن‌توان هر پیوند نوینی را نام‌گذاری کرد. در ضمن توفيق رفیق شد و با استاد بلندپایه آقای دکتر محمود نجم‌آبادی معلم دانشگاه تهران و عضو انجمن بین‌المللی تاریخ طب و دیر کل انجمن ایرانی تاریخ علوم و طب آشنا شدم و از تألیفات متعدد و سودمند این استاد رازی شناس گرامی بهره‌های زیادی بردم. کتابهای این دانشمند بزرگوار که با کمال فروتنی خود شده است و نه تنها خواننده از متن آن بهره‌مند می‌شود بلکه فهرست‌های چندی که در پایان آنها نوشته شده است، خواننده را به سایر کتابها و سرچشمه‌های علمی راهنمایی می‌کند و راه پژوهیج و خم پژوهش را برجویند نزدیکتر می‌گرداند. باوی که یک عمر برای شناختن و شناساندن رازی و مقام علمی او زحمت‌کشیده و چندین کتاب به فارسی و فرانسه درباره رازی واهمیت او در علم پژوهشکی نوشته بود تماس گرفتم و قسمتی از یاداشتهای خود را در باره کتاب «المدخل التعليمی» رازی خدمتشان فرستادم. از آنجائیکه «قدر زر زر گر شناسد قدر گوهر گوهری» مرا در کار خود مشغقاته تشویق نمود و زحمات مرا مکمل پژوهش‌ها و اقدامات چندین ساله خود دانست و بادلسوزی فراوان پیش‌نویس کتاب را به دانشگاه تهران تسلیم و پیشنهاد نمود تا این کتاب توسط دانشگاه تهران بچاپ برسد و مخارج آن و زحمات چاپ کردن این کتاب را از دوش بنده برداشت و قسمت بزرگی از آنها را شخصاً از راه لطف و عنایت بر عهده گرفت و حق بزرگی برگردان نگارنده نهاد.

امید است که این کتاب مورد توجه اهل فن قرار گیرد و راهی برای پژوهش دانشجویان باز کند و نگارنده بتواند یاداشت‌های خود را درباره کتابهای دیگر رازی مانند ترجمه «سرالسرار» و شرح آن از نظر شیمیائی و یا «کتاب الشواهد» و کتابهای سایر دانشمندان ایرانی در علم کیمیا بتدریج بچاپ برساند و نتیجه زحمتهای یک عمر خود را به جامعه ایرانی بویژه به دانشجویان که مشغله ادار پیشرفت این کشور کهن سال هستند هدیه نماید.

در پایان ناگزیر است یادآوری نماید که چاپ شدن این کتاب مرهون لطف و برحمت آقای دکتر جهانشاه صالح رئیس دانشگاه تهران و موافق انجمن تألیف و ترجمه دانشگاه است. نیز باید از همکاری آقای دکتر محمود نجم‌آبادی معلم دانشگاه و دییر کل انجمن ایرانی تاریخ علوم و طب که امور چاپ کتاب را در تهران بعهده گرفته‌اند سپاسگزاری نماید.

دوسلدورف - دکتر حسنعلی شبانی

الف) فهرست نام گسان

الف

- آزو (Azo) ۱۳۲-۱۱۹-۱۱۶-۹۸-۹۷-۹۵-۶۰-۳۷-۲۰-۳ (F . R . Azo)
- آسطوس (Astos) ۱۱۶
- آلبرتوس ماگنوس (Albertus Magnus) ۱۰۶
- آندریا Andria ۱۱۸
- آنیوکیا - (کانونیکوس آنتیوکیا Canonicus Antiochia) ۳۶
- آنطوس (Antos) ۱۱۶
- ابن ابی اصیبعله - شیخ موقف الدین ابی العباس احمد القاسم ابن خلیفه بن یونس الغرزجی ۱۳۲-۲۲-۶۶-۱۰-۱۳-۹
- ابن جلجل - ابو داود سلیمان بن حسان الاندلسی ۳۶
- ابن سینا - شیخ الرئیس ابو علی سینا ۷۱-۳۳
- ابن الندیم - ابو الفرج محمد بن اسحق الندیم ۱۵-۱۱-۶
- ابوذوفیر ۱۱۸
- ابوریحان محمد احمد البیرونی ۱۵-۱۲-۱۱-۹
- ابوزید البلخی ۱۳۲
- ابوعبدالله محمد ابن احمد ابن یوسف ۱۳۲
- ابوعبدالله ابن امیل التمیعی ۱۳۲
- ابوالقاسم مسلمة ابن احمد ابن ابراهیم ابن عبدالله ابن جاثم القرطبی الاندلسی المجريطي ۱۳۳-۱۱۲-۴۰-۳۹
- ابویوسف یعقوب ابن اسحق الکندی معروف به فیلسوف العرب ۹۹-۲۱-۱۹-۱۵-۱۱-۸
- اویکور (ایقور، Epikur) ۱۱۲
- احمد ابن علی البوئی ۱۳۱
- اخنون (Enoch) ۱۱۶
- ارسطو (Aristoteles) ۱۱۷-۱۱۲-۹۸
- اسطانس (Ostanes) ۱۱۶-۹۸
- اسطفن (Stephanos) ۹۸

- اسکندر - (اسکندر ترالیانوس ، Alexander Trallianus)
 اسکندر افرودیسی (افرودیسینزیس ، Alexander Aphrodisiensis)
 اغاذیمون (Aghathedemon) ١١٦-٩٨-٢٦
 افلاطون (Platon) ١١٧-٩٨-٢٦
 اقبال - عباس اقبال آشتیانی ١٠

ا

ب

- باليونوس (Appolonius) ١١٧-٩٨
 برتهلو (مارسلن ، Marcellin Bethelot) ٩٨-٣٧-٣٥-٣٤-٣٣-٧
 بطرسوس (Batrus) ١١٧
 بقراط (Hippocrates) ٩٨
 بلاخس (Balakhos) ١١٨
 بویل (روبرت ، Robert Boyl) ١١٤-١١٣-٩٤
 بیرونی ابوريحان محمد احمد البیرونی ١٥-١٢-١١-٩
 بیطار (البیطار) ٨١-٦٩
 بیلوس (Bilus) ١١٧

پ

- پروبست گاسنڈی (Probst Gassendi) ١١٣
 پلسنر (M. Plessner) ١١٣
 پینس سالمون (Dr. Salamon Pines) ١٢٢-٩٣

ت

- تریت (محمد علیخان) ١٩-٩٣-١١٢

ج

- جابر ابن حیان طوسی ١٣٥-١٢٣-١٢٠-١١٩-١٠٧-٩٨-٩٦-٨٤-٣٥-٣٤-٢١
 جالینوس = Galen (Galenos) ١١٨
 جعفر صادق (ع) - حضرت امام جعفر صادق عليه السلام ٩٦
 جمال الدین علی بن یوسف بن ابراهیم بن عبدالوحید الشیبانی القسطی ١٢

ح

حموی (یاقوت حموی) ۱۲-۱۱۵-۷۱-۱۳۱

خ

خالد ابن یزید بن معاویه ۹۶-۳۳-۹۸-۱۱۸

خول سون (Chwolsohn) ۱۱۰

د

دارمشتتر (E. Darmstatter) ۲۰

دانیل سرت (Daniel Seret) ۱۱۳

دانش پژوه (سحمد تقی) ۲۴-۴۲

دکتر جواد فلاتپوری (رجوع شود به فلاتپوری)

دکتر محمود نجم‌آبادی (رجوع شود به نجم‌آبادی)

دمشقی ۱۱۵

دوال (R. Duval) ۱۱۳

دیوسکوریدس (Dioskurides) دیسکوریدوس

ذ

ذویمیوس (Zosimus) ۱۱۸-۱۱۷

ر

رازی - ابو بکر محمد پسر زکریای رازی ۱-۴-۰-۵-۶-۷-۸-۹-۱۰-۱۱-۱۲-۱۳-۱۸-۲۰-۲۰

-۹۰-۹۴-۹۳-۸۳-۷۳-۴۰-۲۹-۳۰-۲۴-۲۴-۲۳-۲۱

۱۰۰-۱۲۰-۱۲۱-۱۲۱-۱۳۱

رانکینگ (G. S. A. Ranking) ۱۲

رساموس (Risamus) ۱۱۸

روبرت بویل (رجوع شود به بویل)

روسکایولیوس (Julius Ruska) ۱۰-۲۰-۲۲-۳۰-۳۲-۳۶-۳۷-۴۰-۱۶-۱۷-۱۶-۱۰-۱۳۱

-۸۱-۸۰-۹۰-۹۸-۱۰۶-۱۱۲-۱۲۱

رشید ۶۸

ریتر هلموت (Helmut Ritter) ۷-۱۲۳

ز

زاخاو (Edmund Sachau) ١٠٩

ز

زراردد كرمونا (Gerard de Cremona) ٣٦

س

سالامون پیش (رجوع شود به پنیس) ١٢٢-٩٣

سالامون نگری (Salomon Negri) ١٣-٩

ستاپلتون (H. E. Stapleton) ١٣٢-١١٩-١١٦-٩٨-٩٧-٩٥-٦٠-٣٧-٢٥-٣

ستفانوس (Stephanos) ٩٦

سرجیس راس العینی (Sergius) ١١٧-٢٦

مجستانی ٦٩

سقیس (Soqdis) ١١٨

سلیم الحرانی ١١٥

سوتر (H. Suter) ١٠

سینگر (D. W. Singer) ٣٦-٢٥

ش

شتاین شنايدر (M. Steinschneider) ٣٦

شمیدر - کارل (کریستف شمیدر - Carl Christoph Schmieder) ٩٤

شیبانی (رجوع شود به جمال الدین علی بن یوسف بن ابراهیم بن عبد الوحید الشیبانی القسطی)

ص

صالح (میرزا صالح حکیم) ٢٤

ع

عباس اقبال آشتیانی (رجوع شود به اقبال)

علی ابن رین طبری (یا علی ابن زیل) ١٢٢-١١٤

ف

فلاطوری (دکتر جواد) ٦٠

فردیناند وومن فلد (Ferdinand Wüstenfeld) ٣٦-١٤-٩

فلوگل (Gustav Flügel) ۷-۶

فیثاغورس (Petagoras) ۹۸

ق

قاسم بن عبدالله (الوزیر) ۲۲-۱۹-۱۷-۱۱

ک

کراوس، پاول ۱۰۷-۹۳-۱۰

کاسیری (Cassiri) ۱۲

کریم اف ۲۷

گ

گاسندي - رجوع شود به پرویست گاسندي

گملین (Gemelin) ۱۰۶

ل

لاوازیه (Lavoisier) ۱۱۲

لاوفر (B. Laufer) ۷۶

لویکیوس (Leukipos) ۱۱۲

لیبیگ (Liebig) ۴۰

لیپرت (يولیوس Julius Lippert) ۱۳

لیپمان (ادموند Edmund Lippmann) ۹۳

م

مارسلن برتلدو (رجوع شود به برتلو مارسلن)

ماریه ۱۱۶-۹۸

محمد بن اسحاق الندیم (رجوع شود به ابن الندیم)

محمد بن علی بن محمد الخطیبی الروزنی ۱۲

محمد بن عبد الملک الصالحی الخوارزمی الکائی ۱۳۱-۹۷-۷۵

محمد بن عبدالله الطغرائی ۱۳۲

محمد علی خان تربیت (رجوع شود به تربیت)

محمد باقر الدین الرومی ۲۴

محمد تقی دانش پژوه (رجوع شود به دانش پژوه)

محمد ابن الليث الرسائلى ١١-١٧-٢١-٩٩

بريانس ٩٨

سعودى (ابوالحسن على ابن الع حسين ابن على بن عبدالله) ١١٥

سلمة المجريطي ٣٩-٤٠-١١٢

ملك (حاج حسين آقا) ١٢

مشكوة (سليمان محمد) ٤٣

موفق الدين ابي العباس احمد القاسم بن يونس الخرزجي معروف به ابن ابي اصبعه (رجوع شود به ابن ابي اصبعه)

مولر (اگوست August Müller) ١٤

مهرآوس ١١٨

ن

نجم آبادی (دکتر محمود) ٩٣-٤٢-١٩-١٨-١٢

نواب - (نواب رامپور) ٦٠-٣-٢

نیلوس (Nilus) ١١٧

و

وان ولوتن (van Vloten) ١٢٢

ووستن فلد (فردیناند ، Ferdinand Wüstenfeld) (رجوع شود به فردیناندو وستنفلد)

ویدمان ایلهارد (Eilhard Wiedemann) ١٣٢-٨١-١٠

ه

هارپور گشتال (Josef v. Hmmer - Purgstall) ١٤

هدایت (حسين - شمس العلماء) ١٣٢-١١٩-١١٦-٩٨-٩٧-٩٥-٦٠-٣٧

هرقل (Heraklius) ١١٨-٩٨

هرمس (Hermes) ١١٦-٩٨-٢٦

هوداس (O. Houdas) ٨-٧

هوفر فردیناند (Ferdinand Hoefer) ٩٤

ی

یاقوت (رجوع شود به حموی)

یوزفون هارپور گشتال (J.v. Hammer - Purgstali) (رجوع شود به هارپور گشتال)

یولیوس روسکا (Julius Ruska) - رجوع شود به روسکا یولیوس)

یولیوس لیپرت (Julius Lippert) - رجوع شود به لیپرت یولیوس)

ب) فهرست تصاویر کتاب

- صفحه ۲۷/۲۶ - صفحه یکم و دوم کتاب خطی سراسرار کتابخانه اسکوریال نزدیک شهر
Madrid شماره ۷۰۰
Bibliothek el Escorial
- صفحه ۲۹/۲۸ - صفحه یکم و دوم کتاب خطی اسرار کتابخانه دانشگاه کارل مارکس شهر
Lipzick شماره ۲۱۵
B. Or.
- صفحه ۳۱/۳۰ - صفحه یکم و دوم کتاب خطی سراسرار کتابخانه دانشگاه گوتینگن شماره
Cod. Ms. arab. ۹۰
- صفحه ۳۸ - صفحه ۸۹/۸۸ از مجله
Memoirs of the Asiatic Society of Bengal, 1910, Calcutta, Vol. III, No. 2
- صفحه ۴۴/۴۹ - صفحات ۸۴ تا ۹۱ کتاب خطی سراسرار کتابخانه اسکوریال شماره ۷۰۰
- صفحه ۶۶/۶۱ - صفحات ۱۲ تا ۱۷ از مجله
Memoirs of the Asiatic Society of Bengal, 1927, Calcutta, Vol. VIII, No. 6
- صفحه ۷۴ - صفحه ۳۸۳ ترجمه انگلیسی قسمی از کتاب اسرار مندرج در مجله
Memoirs of the Asiatic Society of Bengal, 1927, Calcutta, Vol. VIII, No. 6
- صفحه ۶۹ و ۷۰ و ۷۵ نسخه عربی کتاب عین الصنعة و عنون الصنعة تأليف محمد
بن عبد الملک الصالحي الخوارزمي الکائی که در مجله زیر چاپ شده است
- صفحه ۷۷ - صفحه ۴۲ از مجله
Memoirs of the Asiatic Society of Bengal, 1905, Calcutta, Vol. I, No. 4
- صفحه ۸۰ - صفحه ۶۱ از مجله
Memoirs of the Asiatic Society of Bengal, 1929, Calcutta, Vol. VIII, No. 7
- صفحه ۱۲۵ تا ۱۳۰ کتاب خطی اسرار در کتابخانه دانشگاه کارل مارکس شهر
Lipzick شماره ۲۱۵
B. Or.

مأخذ و منابع براساس تاریخ چاپ

- 1) Karl Christoph Schmieder , Geschichte der Alchemie, 1832, Halle,
Nachdruck Arkana Verlag, Ulm - Donau 1959, S. 95
کریستوف شمیدر - تاریخ الشیمی - هاله ۱۸۳۲
- 2) Ferdinand Wüstenfeld, Geschichte der arabischen Arzte und Naturforscher,
1840, Gottingen, S. 40
فردیناند ووستن‌فلد - تاریخ پزشکان و طبیعی دانان عرب - گوتینگن
- 3) Ferd. Hoefer, Histoire de la Chimie, Tome I, Paris 1942, p. 323-325; 338
دکتر فردیناند هوفر - تاریخ شیمی - پاریس ۱۸۴۲
- 4) Dr. Hermann Kopp , Geschichte der Chemie , Braunschweig , 1844 ;
Die Alchemie , Heidelberg, 1986 S. 169
دکتر هرمان کوب - تاریخ شیمی - براؤن شوایگک ۱۸۴۴
- 5) Gustav Flügel, Al Fihrist Ibn Nadim, Leipzig, 1871/72
گوستاوفلوگل - الفهرست لابن النديم - لیپزیک ۱۸۷۱
ایضاً الفهرست لابن النديم - مطبعه الرحمانيه - قاهره ۱۳۴۸ هجري قمری
- 6) Ferdinand Wüstenfeld, Die Übersetzungen Arabischer Werke in das Lateinische seit dem XI. Jahrhundert, Abhandlungen der königlichen Gesellschaft der Wissenschaft zu Göttingen, Band 22/1877 Seite 19 - 75; 107
فردیناندووستن‌فلد - ترجمة آثار عربی لاتینی از سده یازدهم میلادی - گوتینگن ۱۸۷۸
- 7) Eilhard Wiedemann, Zur Chemie der Araber, Zeitschrift der deutschen Morgenlandische Gesellschaft, Band 32, 1878, Leipzig, S. 575-580
ایلهارد ویدمان - علم شیمی در سیان عربها - لیپزیک ۱۸۷۸
- 8) August Müller, Ibn Abi Usaibia, 1884, Königsberg Cairo, S. 315
او گوست مولر - ابن ابی اصیبیعه - کونیکس برگک ۱۸۸۴

- 9) Marcelin Berthelot, La Chimie au Moyen Âge, Tome I, 1893, Paris,
p 306, 311, 179-229
مارسلن برته لو - شیمی در قرون وسطی - پاریس ۱۸۹۳
- 10) Julius Lippert, Ibn al-Qifti, Tarik - ol - Hokama, Leipzig, 1903, S.271
بولیوس لپرت - ابن القفطی تاریخ الحکماء - لیپزیک ۱۹۰۳
- 11) Moritz Steinschneider, Die europäische Übersetzungen aus dem Arabischen
bis Mitte des 17. Jahrhundert, Sitzungsbericht der Akad. d. Wissen.
Band 194, 1905, Wien, S. 25-27
موریتس شنايدر - ترجمة نوشه های عربی در زبانه ای اروپائی تا سده هفدهم - وین ۱۹۰۵
- 12) H. E. Stapleton & R. F. Azo , Memoirs of the Asiatic Society of Bengal
Vol. I, 1905, Calcutta, pp 47-70
1910, Vol. III, pp 57-94
1927, Vol. III, pp 317-418
1933, Vol. XII, pp 134-139
ستاپلتون با همکاری ر. ف. ازو - نوشه های انجمن آسیائی بنگال - کلکته
- 13) Eilhard Wiedemann , Zur Chemie bei den Arabern, Sitzungsbericht der
physikalisch - medizinischen Sozietät in Erlangen Band 43, 1911,
Erlangen, Seite 72-113
ایلهارد ویدمان - علم شیمی درین عربها - ارلانگن ۱۹۱۱
- 14) Julius Ruska, ein neuer Beitrag zur Geschichte des Alkohols, Der Islam ,
Zeitschrift für Geschichte und Kultur islamischen Orient, Strassburg,
1913 S. 320-324
بولیوس روسکا - بحث نوین درباره تاریخ الکل - ستراسبورگ ۱۹۱۳
- 15) Eilard Wiedemann , Zur Geschichte der Alchemie Zeitschrift der
angewandten Chemie, Band 34, 1921, Leipzig, Seite 522-523;528-530.
ایلهارد ویدمان - درباره تاریخ کیمیا گری - لیپزیک ۱۹۲۱
- 16) Edmund O. von Lippmann, Entstehung und Ausbreitung der Alchemie,
Band I, Berlin 1919, Band II, Berlin 1931
ادموند لیپمان - پیدایش و گسترش علم کیمیا - برلین

- 17) Julius Ruska, Al Razi als Chemiker, Zeitschrift für Angewandte Chemie, Band 35, 1922, S. 719
 يولیوس روسکا - رازی بعنوان یک شیمیدان - لیپزیک ۱۹۲۲
- 18) Julius Ruska, Chemische Apparate bei den Arabern und Persern, Chemische Apparate, Band 17, 1923, Leipzig, S. 137-139
 يولیوس روسکا - ابزارهای شیمیائی سعومول بین عربها و ایرانیها لیپزیک ۱۹۲۳
- 19) Julius Ruska, Razi als Bahnbrecher einer neuen Chemie, Deutsche Literaturzeitung, Nr. 3/6, 1923, S. 118-123, Heidelberg
 يولیوس روسکا - رازی بعنون با یه گذار علم شیمی نوین ۱۹۲۳
- 20) Julius Ruska, Al Biruni als Quelle für das Leben und die Schriften al-Razi, Isis, Vol. v, 1923, S. 26-50, Brussels
 يولیوس روسکا - البیرونی بعنوان مأخذ کتابها و شرح حال رازی - بروکسل ۱۹۲۳
 يولیوس روسکا - نوشادر در تاریخ کیمیا گری - لیپزیک ۱۹۲۸
- 21) Julius Ruska, Über das Fortleben der antiken Wissenschaft in Orient, Archiv für Geschichte Mathematik, der Naturwissenschaften und der Technik, Band 10, 1927/28, Leipzig, S. 112-135
- 22) Julius Ruska, Der Salmiak in der Geschichte der Alchemie, Zeitschrift für angewandte Chemie Band 41, 1928, S. 1331 - 1324
 يولیوس روسکا - ادامه یاقن علوم یونانی درخاور نزدیک - لیپزیک ۱۹۲۸-۱۹۲۷
- 23) Julius Ruska, Chemie in Iraq und Persien im X. Jahrhundert n.Chr., Der Islam, Band 17, 1928, Berlin, S. 280 - 293 Isis, 11, 129-134
 يولیوس روسکا - علم شیمی در عراق و ایران در سده یازدهم میلادی برلین ۱۹۲۸
- 24) Julius Ruska, Übersetzung und Bearbeitung von Al Razis Buch Geheimnis der Geheimnisse, Quellen und Studien zur Geschichte der Naturwissenschaften und der Medizin, Band 4 Heft 3, 1935, Berlin
 يولیوس روسکا - شرحی درباره کتاب سرالاسرار رازی - برلین ۱۹۳۵
- 25) Julius Ruska, Die Alchemie ar Razi's, Der Islam Band 22, 1935, Berlin S. 281-318 Isis, 25, S. 190
 يولیوس روسکا - فهرست کتابها رازی - برلین ۱۹۳۵

- 26) Julius Ruska, Al Razi's Buch, Geheimnis der Geheimnisse, Quellen und Studien zur Geschichte der Naturwissenschaften und der Medizin, Band 6, Berlin
یولیوس روسکا - ترجمه کتاب سراسرار رازی - برلین ۱۹۳۷
- 27) Julius Ruska, Das chemische Hauptwerk des Arztes Rasi, Umschau, Band 41, 1937, S. 852-853
یولیوس روسکا - مهمترین کتاب رازی در علم کیمیا - برلین ۱۹۳۷
- 28) Julius Ruska, Al Berunis Steinbuch als Quelle einer Interpolation in Razi's Kitabe Sir al Asrar Der Islam, Band 25, 1939, Berlin, S. 191-193
یولیوس روسکا - کتاب سنگ شناسی بیرونی و توضیح بعضی مطالب کتاب سراسرار رازی - برلین ۱۹۳۹
- 29) Julius Ruska, Vorschriften zur Herstellung von Scharfen Wasser bei Gabir und Razi Der Islam, Band 25, 1939, Berlin, S. 1-34
یولیوس روسکا - شرح ساختن تیز آب در کتابهای جابر و رازی - برلین ۱۹۳۹
- 30) Paul Krause, Enyklopädie d. Islam, Band III, Seite 1227, arabische Quellen über Razi
پاول کراوس - مأخذ اسلامی در باره رازی
- 31) Paul Krause, Epître de Beruni, Contenant le répertoire des ouvrages de Muhammad b. Zakariya ar Razi, 1936, Paris,
پاول کراوس - رساله للبیرونی فی فهرست کتب محمد بن زکریای الرازی - پاریس ۱۹۳۶
- 32) Carl Brockelmann, Geschichte der arabischen Literatur, 1943, Leiden, S. 267-271
کارل بروکلمان - تاریخ ادبیات عرب - لیدن ۱۹۴۳
- 33) Gmelin, Handbuch der anorganischen Chemie, Arsen, Seite 3 - 4, Weinheim, 1952
گملین - کتاب دستی شیمی معدنی - واين هایم ۱۹۵۲
- 34) Günther Kerstein, Entstehung der Materie, 1962, Stuttgart, Seite 45
گونتر کرشتاین - هستی یاقتن ماده - شتوتگارت ۱۹۶۲
- 35) Charles-Albert Reichen, Geschichte der Chemie 1963, Lausann, Seite 22
شارل - آلبرت رایشن - تاریخ شیمی - لوزان ۱۹۶۳

- ۱ - نجم‌آبادی (دکتر محمود) - شرح حال و مقام طبی محمد زکریای رازی پژوهشگاه نامی ایران -
چاپ تهران ۱۳۱۸ خورشیدی
- ۲ - نجم‌آبادی (دکتر محمود) یک نابغه بزرگ ایرانی (رازی طبیب ایرانی) تهران ۱۳۳۰ خورشیدی
- ۳ - نجم‌آبادی (دکتر محمود) مؤلفات و مصنفات ابویکر محمد بن زکریای رازی انتشارات دانشگاه
شماره ۹۴۰ تهران ۱۳۳۹ خورشیدی
- ۴ - نجم‌آبادی (دکتر محمود) - فهرست کتب چاپی فارسی و فنون وابسته به طب - انتشارات دانشگاه
تهران شماره ۹۰۰ سال ۱۳۴۳ خورشیدی
- ۵ - نجم‌آبادی (دکتر محمود) - ترجمه قصص و حکایات المرضی تألیف ابویکر محمد زکریای رازی
انتشارات دانشگاه تهران شماره ۹۴۰ سال ۱۳۴۳ خورشیدی
- ۶ - دانش پژوه (محمد تقی) - کتاب الاسرار و سرالاسرار لابی بکر محمد بن زکریا بن یعیی رازی -
چاپ پهلوان ۱۳۴۳ خورشیدی
- ۷ - محقق (دکتر مهدی) - السیرة الفلسفیة - محمد بن زکریای رازی - چاپ تهران ۱۳۴۳ خورشیدی
- ۸ - نجم‌آبادی (دکتر محمود) - ترجمه کتاب الجدری والخطبی (آبله و صرخک) تألیف ابویکر
محمد زکریای رازی - انتشارات دانشگاه تهران شماره ۱۰۴۰ سال ۱۳۴۴ خورشیدی

مقالات و کتابهای که نگارنده تاکنون بهجای رسانیده است

- ۱ - آ. دیتسل و حسنعلی شبانی - «ساختمان اتمی شیشه های سیلیکات الکالی صاده» مجله «ناتورویسن شافت» چاپ برلین سال ۱۹۴۲ صفحات ۱۱۰-۱۱۲ شماره ۲۱؛
۱) A. Dietzel-H. A. Sheybany : Struktur der einfachen Alkalisilikatgläser ,
Naturwissenschaften, Nr. 31, Seite 110-112, (1943), Berlin;
- ۲ - آ. دیتسل و حسنعلی شبانی - «نکاتی درباره پر کردن حفره های خالی در ساختمان ملکولی شیشه های سیلیکات الکالی صاده» مجله «ورا فراکتر» سال ۱۹۴۸ صفحات ۶۳-۷۰ پاریس؛
۲) A. Dietzel - H. A. Sheybany: Problèmes relatifs au remplissage des vides structuraux du verre: Recherches relatives aux verres alcaline-silieux simples.
Verres et Réfractaires, No 2, Avril 1948, pp 68-80 , 34, rue Michel-Ange, Paris 16;
- ۳ - حسنعلی شبانی - «ساختمان اتمی شیشه های سیلیکات الکالی مختلط» مجله «ورا فراکتر» سال ۱۹۴۸ صفحات ۱۲۷-۱۴۵ و ۲۴۲-۲۲۹؛
۳) H. A. Sheybany : De la structure des verres alcalino - silicatés mixtes ;
Verres et Réfractaires, No 3 , Juin 1948, pp 127-145; 229-242 - 34,
rue Michel - Ange, Paris 16;
- ۴ - حسنعلی شبانی - «پژوهش در میستم سه گانه اکسید لیتیوم واکسید پتاسیم واکسید سیلیسیوم» مجله «ورا فراکتر» سال ۱۹۴۸ صفحات ۳۶۲-۳۷۵ و سال ۱۹۴۹ صفحات ۳۹-۴۷ پاریس؛
۴) H.A. Sheybany: Système ternaire $\text{Li}_2\text{O} - \text{K}_2\text{O} - \text{SiO}_2$
Verres et Réfractaires, No 6 - Décembre 1948; No 1 . - Février 1949 -
34, rue Michel - Ange, Paris 16 ;
- ۵ - حسنعلی شبانی - ترجمة داستان «بابا کوھی» از محمد حجازی ازفارسی به آلمانی مجله «ستوری» سال ۱۹۴۷ شتوتگارت صفحات ۲۹ - ۴۲؛
۵) H. A. Sheybany : Übersetzung aus dem Persischen , Baba Kuh , von

Mohammad Hedjazi , Zeitschrift Story , Erzähler des Auslandes ,
Heft 1 , August 1947, Rowohlt Verlag, Stuttgart, Seite 23 - 29;

- ۶ - حسنعلی شیبانی - «فروشگاههای بزرگ» - بحث اقتصادی و علمی در ریاضی پیدایش و سازمان و اهمیت فروشگاههای بزرگ - تهران چاپخانه بانک ملی سال ۱۳۴۰ :
- ۷ - حسنعلی شیبانی - «اصل تخصص و مسئله بی نیاز کردن کشور از کالاهای بیگانه» ماهنامه بورس سال ۱۳۴۲ شماره پنجم دیماه صنعت ۱۰ تهران :
- ۸ - حسنعلی شیبانی «اهمیت رابطه کارخانه ها و فروشگاههای بزرگ» ماهنامه بورس سال ۱۳۴۲ شماره هفتم تهران :
- ۹ - حسنعلی شیبانی راهنمای نامگذاری پیوندهای شیمیائی معدنی تهران سال ۱۳۴۴ چاپخانه بانک ملی ایران :

خطانا مه

<u>صحيح</u>		<u>خط</u>	<u>سطر</u>	<u>صفحة</u>
است ،		است.	٩	٢
Age		age	٢	٧
Liber amicitiae		Liberamicitiac	٢	٩
١١٢		١٢٢	١٢	٩
١١٣		١٢٣	١٠	١٢
افتاده است		آمده است	١١	١٢
١١٤		١٢٤	١٣	١٢
رانکینگ		رانکینگ	٢٢	١٣
Ärzte		artzte	١٠	١٤
الآيات		الآيات	١٦	١٤
الرموز		الرموز	٢٣	١٤
٣		٢٣	٤	١٦
١١٥		١٢٥	١٠	١٦
١١٦		١٢٦	٢	١٨
الآيات		الآيات	١٤	١٨
١٢		١٢٧	٢	٢٠
الحكماء مادبرت الحكماء مادبرت الحكماء مادبرت			٢	٢١
آلماني		آلماني	٤	٢٥
اسرار		سرالاسرار	٢٢	٢٨
اسرار		سرالاسرار	٢٢	٢٩
Rutbatu'		Rubbatu'	١٩	٢٩
und der Medizin, Band 6		und der Band 6	٢٣	٢٩
زيادي است		Medizin, Band 6	٢٥	٣٩
درتلا		درهلا	٢٢	٤٠
فهرست کتابها و رساله های رازی گفتار سوم - کتاب مدخل التعليمى			١	٦٥
kala namak		Kalanama	٢	٦٩

صحيح	غلط	سطر	صفحة
Aluns	Alum	١٧	٧١
مرقشينا	مرقشينا	١٣	٧٢
اكسيد يا	اكسيد با	٢٠	٧٦
يك تصوير	يك صفحه	آخر	٧٧
قرع وابيق بصورتيكه امروزه معروف است که از توأم کردن دوافزار بالادرست شده است		آخر	٧٨
سورمه	سورمه يا	١٨	٧٩
است	است.	١٦	٨٥
نام مختصر کلاه خود	نام مختصر کدوی	١٧	٨٠
الانبيق الاعمى	القرع الاعمى	١٨	٨٠
ورزبده	ورزبده	٢	٨٦
آنرا	سرآنرا	١٢	٨٨
باوروشن	باوروشن	١٤	٩١
dass	das	١٩	٩٥
grosser	grober	١٩	٩٥
und	und -	١٩	٩٥
wissen -	wissen	٢٠	٩٥
muss	mus	٢١	٩٥
können	Können	٢٢	٩٥
عمل کردن	علم کردن	٦	١١٠
کنجانيده	گنجانيده	١٤	١١٣
بوجود	بوجود .	١٧	١١٣
بويل	وليل	٣	١١٤
قمرى	قعرى	٢٢	١١٥
٤٩٦	٤٩٤	٣	١١٦
لهرمس	بهرمس	١١	١١٦
البرهان	اليرهان	٥	١٢٠
Rusza	Huska	١٩	١٢٢
اكسير	اگر	١٥	١٣٥